

การแสดงเดี่ยวฟลูตโดย ฉันทา พุ่งทอง

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ตะวันตก ภาควิชาดุริยางคศิลป์
คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2558
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A FLUTE RECITAL BY THANWA THUNGTHONG

Pilot Officer Thanwa Thungthong

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Fine and Applied Arts Program in Western Music

Department of Music

Faculty of Fine and Applied Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2015

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การแสดงเดี่ยวฟลูตโดย ฉันทา พุ่งทอง

โดย

เรืออากาศตรีฉันทา พุ่งทอง

สาขาวิชา

ดุริยางคศิลป์ตะวันตก

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ดวงใจ ทิวทอง

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

..... คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภกรณ์ ดิษฐพันธุ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์ดวงใจ ทิวทอง)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ จุฬาพันธุ์)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(อาจารย์ ดร.ยศ วณีสอน)

ธันวา พุ่งทอง : การแสดงเดี่ยวฟลูตโดย ธันวา พุ่งทอง (A FLUTE RECITAL BY THANWA THUNGTHONG) อ.ที่ปรีภาวิทยานิพนธ์หลัก: รศ.ดวงใจ ทิวทอง, 116 หน้า.

การแสดงเดี่ยวฟลูตในครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาและค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับบทเพลงที่ใช้แสดงฟลูต ประกอบด้วยการศึกษาเกี่ยวกับผู้ประพันธ์ในด้านชีวประวัติด้านการประพันธ์และแรงบันดาลใจในการประพันธ์เพลงของผู้ประพันธ์ การตีความบทเพลง เปรียบเทียบการตีความในบทเพลงของนักแสดงฟลูตต่าง ๆ ศึกษาแนวความคิดและเทคนิคการบรรเลง และวิเคราะห์บทเพลงเพื่อเป็นประโยชน์ในการฝึกซ้อม การเตรียมตัวสำหรับการแสดงและรวมถึงการจัดการแสดง

การแสดงเดี่ยวฟลูตในครั้งนี้ ผู้แสดงได้คัดสรรบทเพลงมาด้วยกันทั้งหมด 4 บทเพลง โดยเป็นบทเพลงที่ทรงคุณค่าจากนักประพันธ์เพลงที่มีชื่อเสียงในแต่ละยุคสมัย รวมทั้งสิ้น 3 ยุค ดังนี้ (1) Fantasia No.7 in D major from 12 Fantasias for Transverse Flute ประพันธ์โดย Georg Philipp Telemann (2) Sonata for Flute and Piano ประพันธ์โดย Paul Hindemith (3) Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke (4) Cabrioles for Flute and Piano ประพันธ์โดย André Jolivet

การแสดงเดี่ยวฟลูตในครั้งนี้กำหนดจัดการแสดงในวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2559 เวลา 18.00 น. ณ ห้องแสดงดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รวมเวลาที่ใช้ในการแสดงทั้งหมดประมาณ 1 ชั่วโมง

ภาควิชา ดุริยางคศิลป์ ลายมือชื่อนิสิต
สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ตะวันตก ลายมือชื่อ อ.ที่ปรีภาหลัก
ปีการศึกษา 2558

5786712435 : MAJOR WESTERN MUSIC

KEYWORDS: FLUTE RECITAL / THANWA THUNGTHONG

THANWA THUNGTHONG: A FLUTE RECITAL BY THANWA THUNGTHONG.

ADVISOR: ASSOC. PROF. DUANGJAI THEWTONG, 116 pp.

The purpose of this Flute Recital was to study repertoire for flute performance. The study included composers' biographies, compositions, inspirations, and interpretations. The study also included a comparative study on different performers' interpretation, thought processes, and performing techniques, including musical analysis in order to aid the practice, the preparation, and the presentation of the recital.

For the Flute Recital, 4 pieces by famous composers from 3 periods were selected: (1) Fantasia No.7 in D major from 12 Fantasias for Transverse Flute by Georg Philipp Telemann (2) Sonata for Flute and Piano by Paul Hindemith (3) Flute Concerto in D major by Carl Reinecke and (4) Cabrioles for Flute and Piano by André Jolivet.

The Flute Recital took place on March 31, 2016 at 6:00 p.m. at Recital Hall, Faculty of Fine and Applied Arts, Chulalongkorn University. The total duration of the performance is 1 hour.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

Department: Music

Student's Signature

Field of Study: Western Music

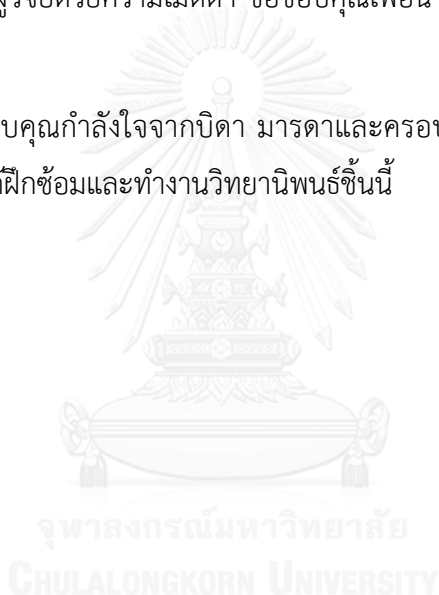
Advisor's Signature

Academic Year: 2015

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ตามเป้าหมายได้ เพราะผู้วิจัยได้รับความช่วยเหลือ และคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากผู้มีพระคุณหลายท่าน ผู้วิจัยใคร่ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันเอกชูชาติ พิทักษากร (ศิลปินแห่งชาติ) ศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร รองศาสตราจารย์ดวงใจ ทิวทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ จุฬาพันธุ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิ พงศ์สรายุทธ อาจารย์ ดร.รามสุร สีตลายัน อาจารย์ ดร.ยศ วณีสอน อาจารย์สันหทัย วิทยานคร อาจารย์กัลยาณี พงศธร และ อาจารย์อุษา นภาวรณ ที่ได้ให้คำแนะนำและพร่ำสอนผู้วิจัยด้วยความเมตตา ขอขอบคุณเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ ที่ได้ช่วยสนับสนุน และเป็นกำลังใจให้เสมอ

สุดท้ายขอขอบคุณกำลังใจจากบิดา มารดาและครอบครัวที่ให้การสนับสนุน เสียสละเวลาอันมีค่าให้ผู้แสดงได้ฝึกซ้อมและทำงานวิทยานิพนธ์ชิ้นนี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของการแสดงเดี่ยวฟลูต	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการแสดงเดี่ยวฟลูต.....	1
1.3 ขอบเขตของการแสดงเดี่ยวฟลูต	2
1.4 ประโยชน์ที่ได้รับจากการแสดงเดี่ยวฟลูต	3
บทที่ 2 อรรถาธิบายบทเพลง	4
2.1 Fantasia No.7 in D major from 12 Fantasias for Transverse Flute ประพันธ์โดย Georg Philipp Telemann.....	4
2.1.1 ประวัติผู้ประพันธ์	4
2.1.2 ประวัติบทเพลง.....	4
2.1.3 บทวิเคราะห์	5
2.2 Sonata for Flute and Piano ประพันธ์โดย Paul Hindemith	17
2.2.1 ประวัติผู้ประพันธ์	17
2.2.2 ประวัติบทเพลง	17
2.2.3 บทวิเคราะห์	18
2.3 Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke	43
2.3.1 ประวัติผู้ประพันธ์	43
2.3.2 ประวัติบทเพลง	43
2.3.3 บทวิเคราะห์	44

2.4 Cabrioles for Flute and Piano ประพันธ์โดย André Jolivet.....	90
2.4.1 ประวัติผู้ประพันธ์	90
2.4.2 ประวัติบทเพลง	90
2.4.3 บทวิเคราะห์	91
บทที่ 3 การจัดการแสดงเดี่ยวฟลูต.....	97
3.1 วิธีการแสดงเดี่ยวฟลูต.....	97
3.2 ข้อมูลการแสดงเดี่ยวฟลูต.....	97
3.3 การเตรียมพร้อมสำหรับการแสดงเดี่ยวฟลูต.....	98
3.3.1 การคัดเลือกบทเพลงสำหรับการแสดง.....	98
3.3.2 การเลือกใช้โน้ตเพลง.....	98
3.3.3 การฝึกซ้อม.....	98
3.3.4 การศึกษาบทเพลงสำหรับการแสดงกับอาจารย์ผู้สอน.....	99
3.3.5 การแก้ไขปัญหา.....	99
3.3.6 การศึกษาจากแหล่งข้อมูลอื่น	99
3.3.7 การกำหนดวัน เวลา และสถานที่สำหรับการแสดง	99
3.3.8 การทำสูจิบัตรและโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์การแสดง.....	99
3.3.9 การฝึกซ้อม ณ สถานที่จริง.....	100
3.4 วิธีการแสดงเดี่ยวฟลูต	100
3.5 การแสดงเดี่ยวฟลูต.....	100
3.6 วัน เวลาและสถานที่การจัดการแสดงเดี่ยวฟลูต	100
บทที่ 4 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ และสูจิบัตรการแสดง	101
4.1 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์การแสดง	101
4.2 รายละเอียดสูจิบัตรการแสดง.....	102

บทที่ 5 คำแนะนำและบทสรุป	110
5.1 คำแนะนำ	110
5.2 บทสรุป	111
รายการอ้างอิง	112
ภาคผนวก.....	113
ภาคผนวก ก บันทึกการแสดงเดี่ยวฟลูตโดย ธันวาทู๋ทอง.....	114
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	116

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของการแสดงเดี่ยวฟลูต

ความสำคัญของการจัดการแสดงเดี่ยวฟลูตในครั้งนี้ผู้แสดงได้คัดสรรบทเพลงจากยุคสมัยที่แตกต่างกัน ในแต่ละบทเพลงนั้นผู้แสดงจะต้องใช้ความสามารถขั้นสูงทางด้านเทคนิคและการวิเคราะห์บทประพันธ์ เพื่อแสดงออก สามารถสื่อสารและส่งต่ออารมณ์ของบทเพลงที่ผู้ประพันธ์ได้ประพันธ์ไว้ไปยังผู้ฟัง ซึ่งในการจัดการแสดงครั้งนี้มีระดับความยากของบทเพลงที่เหมาะสมกับการแสดงเดี่ยวฟลูตในระดับบัณฑิตศึกษา บทเพลงในแต่ละบทมีลักษณะที่แตกต่างกันไปทั้งในด้านยุคสมัย รูปแบบการประพันธ์ และใช้เทคนิคขั้นสูงในการแสดงเดี่ยวฟลูต ทำให้ผู้แสดงเดี่ยวฟลูตสามารถแสดงศักยภาพได้อย่างเต็มที่ นำไปสู่การพัฒนาความสามารถในด้านต่าง ๆ ที่หลากหลายและเต็มไปด้วยประสิทธิภาพ

1.2 วัตถุประสงค์ของการแสดงเดี่ยวฟลูต

1. เพื่อพัฒนาศักยภาพในการบรรเลงฟลูตในด้านต่าง ๆ ของผู้แสดง เช่น เทคนิคการบรรเลง และการตีความบทเพลง
2. เพื่อศึกษาและปฏิบัติจริงในการจัดการแสดงเดี่ยวฟลูต
3. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาบทเพลงจากยุคต่าง ๆ
4. เพื่อเผยแพร่ผลงานทางวรรณกรรมเพลงฟลูตที่สำคัญแก่ผู้ที่สนใจ
5. เพื่อรวบรวมข้อมูลของบทเพลงในรายการแสดง เช่น ประวัติของบทเพลง และประวัติผู้ประพันธ์

1.3 ขอบเขตของการแสดงเดี่ยวฟลูต

ขอบเขตของการแสดงเดี่ยวฟลูตในครั้งนี้ได้กำหนดให้ผู้แสดงบรรเลงบทเพลงทั้งหมด 4 บทเพลง จากการประพันธ์ของนักประพันธ์เพลงที่มีชื่อเสียงและประพันธ์บทเพลงอันทรงคุณค่าไว้รวม 3 ยุค โดยเรียงลำดับการแสดงดังต่อไปนี้

1. Fantasia No.7 in D major from 12 Fantasias for Transverse Flute ประพันธ์โดย Georg Philipp Telemann เป็นบทเพลงในยุคบาโรก ใช้เวลาแสดงประมาณ 3 นาที

2. Sonata for Flute and Piano ประพันธ์โดย Paul Hindemith เป็นบทประพันธ์ในยุคศตวรรษที่ 20 มีทั้งหมด 3 ท่อน ใช้เวลาแสดงประมาณ 13.40 นาที ตามลำดับดังนี้

- Heiter bewegt
- Sehr langsam
- Sehr lebhaft/Marsch

3. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke เป็นบทประพันธ์ในยุคโรแมนติก มีทั้งหมด 3 ท่อน ใช้เวลาแสดงประมาณ 22 นาที ตามลำดับดังนี้

- Adllegro molto moderato
- Lento e mesto
- Moderato

4. Cabrioles for Flute and Piano ประพันธ์โดย André Jolivet เป็นบทประพันธ์ในยุคศตวรรษที่ 20 ใช้เวลาแสดงประมาณ 1.10 นาที

การแสดงเดี่ยวฟลูตในครั้งนี้นำมาจัดการแสดงในวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2559 เริ่มการแสดงเวลา 18.00 น. ณ ห้องแสดงดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้แสดงแบ่งการแสดงออกเป็น 2 ช่วง ช่วงละประมาณ 30 นาที รวมพักครึ่งการแสดง 15 นาที รวมเวลาการแสดงทั้งหมดใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง แสดงบทเพลงตามลำดับที่ได้กำหนดไว้ในสูจิบัตร

1.4 ประโยชน์ที่ได้รับจากการแสดงเดี่ยวฟลูต

1. ผู้แสดงได้พัฒนาขีดความสามารถทางด้านการแสดงเดี่ยวฟลูต ทั้งด้านการตีความ บทประพันธ์ วิเคราะห์และแก้ไขปัญหาในการฝึกซ้อมสำหรับการแสดงเดี่ยวฟลูต ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ผู้แสดงได้ศึกษาผลงานการประพันธ์ รูปแบบการประพันธ์ รวมทั้งประวัติของผู้ประพันธ์ใน ยุคที่แตกต่างกัน
3. ผู้แสดงได้ศึกษาวิธีการจัดเตรียมความพร้อมสำหรับการแสดงเดี่ยวฟลูตในด้าน ต่าง ๆ ทั้ง การจัดทำสูจิบัตร การจัดทำโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ การจัดเรียงโปรแกรมการแสดง วิธีการนำเสนอการแสดง รวมทั้งการกำหนดวัน เวลา สถานที่ได้อย่างเหมาะสม
4. ผู้แสดงได้ถ่ายทอดผลงานการประพันธ์อันทรงคุณค่าแก่ผู้ชม ผ่านการตีความของผู้แสดง และร่วมอนุรักษ์ผลงานการประพันธ์สำหรับฟลูตให้คงอยู่ต่อไป
5. ผู้แสดงได้ถ่ายทอดความรู้จากการบทรประพันธ์สำหรับฟลูตในแต่ละยุคให้กับผู้ที่สนใจ เพื่อเป็นความรู้และแรงบันดาลใจให้กับเยาวชนดนตรีรุ่นต่อไปนำไปประยุกต์ใช้ในการแสดงของตนเอง
6. ผู้แสดงได้ประสบการณ์จริงจากการแสดงเดี่ยวฟลูตต่อหน้าสาธารณชน

บทที่ 2

อรรถาธิบายบทเพลง

การแสดงเดี่ยวฟลูตในครั้งนี้ ผู้แสดงเดี่ยวบรรเลงบทเพลงทั้งหมด 4 บทเพลง รวมทั้งสิ้น 3 ยุคสมัย ได้แก่ ยุคบาโรก ยุคโรแมนติก และยุคศตวรรษที่ 20 จากนักประพันธ์ที่มีชื่อเสียงและได้รับการยกย่องทั่วโลก ซึ่งวิธีการบรรเลงผู้แสดงได้รวบรวมเทคนิควิธีการบรรเลง จากการศึกษาบทเพลงกับอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการบรรเลงฟลูต รวมไปถึงการศึกษาจากวิดีโอ ซีดีบันทึกการแสดงต่าง ๆ ของนักฟลูตระดับมืออาชีพหลายท่าน และสังเคราะห์ออกมาในรูปแบบของผู้แสดงโดยเฉพาะ

2.1 Fantasia No.7 in D major from 12 Fantasias for Transverse Flute ประพันธ์โดย Georg Philipp Telemann

2.1.1 ประวัติผู้ประพันธ์

Georg Philipp Telemann (ค.ศ. 1681-1767) เป็นนักประพันธ์เพลงชาวเยอรมันในยุคบาโรก เป็นนักดนตรีที่มากด้วยความสามารถ บรรเลงเครื่องดนตรีได้หลากหลายชิ้นโดยการศึกษาด้วยตนเอง Telemann สร้างสรรค์ผลงานอันทรงคุณค่าไว้มากมาย ทั้งอุปรากร คันทาตา โอราทรีโอ และแชมเบอร์มิวสิก อีกทั้งยังเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อดนตรีในช่วงรอยต่อระหว่างยุคบาโรกและยุคคลาสสิกอีกด้วย

2.1.2 ประวัติบทเพลง

12 Fantasias สำหรับการบรรเลงเดี่ยวฟลูต เป็นหนึ่งในผลงานเพลงชุดสำหรับเดี่ยวเครื่องดนตรี ออกแสดงสู่สาธารณชนในช่วงปี ค.ศ. 1732-1733 ซึ่งในปีเดียวกัน Telemann ยังได้ตีพิมพ์ผลงานอีกหนึ่งชุด คือ 36 Fantasias สำหรับ Harpsichord อีกด้วย บทเพลงสำหรับฟลูตชุดนี้มีทั้งหมด 12 ท่อน ถึงแม้ว่าจะเป็นบทเพลงสำหรับการเดี่ยวฟลูต แต่ Telemann ได้เรียบเรียงบทเพลงชุดนี้สำหรับการบรรเลงไวโอลินเอาไว้ด้วย ใช้ชื่อว่า 12 Fantasias for Solo Violin ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องปกติในยุคบาโรกที่บทเพลงสำหรับฟลูตจะนำไปใช้บรรเลงโดยไวโอลิน โดยมีการเพิ่มเทคนิควิธีการบรรเลงขึ้นคู่ ซึ่งเป็นเทคนิคสำหรับการบรรเลงด้วยเครื่องสายเท่านั้น บทเพลงชุดนี้มีศูนย์กลางเสียงไล่จาก A major ถึง G minor การประพันธ์ของ Telemann หลีกเลี่ยงการใช้กุญแจเสียงที่ไม่เอื้ออำนวยต่อฟลูตในสมัยบาโรกซึ่งยังไม่มีลิมนิ้วและบรรเลงค่อนข้างยาก เนื่องจากฟลูตในสมัยบาโรก

ยังไม่ได้รับการพัฒนาให้เป็นฟลูตที่มีกลไกและใช้วัสดุที่ตีเยี่ยมเหมือนในปัจจุบัน เวลาบรรเลงก็จะให้น้ำเสียงที่ไม่ชัดเจนบรรเลงยากในโน้ตตัวสูง ญูแจเสียงที่ Telemann หลีกเลียงไม่ใช้ ได้แก่ B major, C minor, F minor และ F# major

สำหรับ Fantasia in D major ซึ่งอยู่ในลำดับที่ 7 นั้น เป็นบทที่นิยมมากที่สุดบทหนึ่ง และสามารถกล่าวได้ว่าเป็นบทที่มีความยากที่สุดจากทั้งหมด 12 บท มีความยาวประมาณ 4.20 นาที แบ่งเป็น 2 ท่อนเล็ก ๆ บรรเลงต่อเนื่องกัน

ท่อนแรกมีคำกำกับไว้ว่า Alla Francese หมายถึง French Overture ซึ่งเป็นรูปแบบที่นิยมเป็นอย่างมากในยุคบาโรก ท่อนนี้แบ่งเป็น 3 ส่วนย่อย ๆ ส่วนแรกอยู่ในอัตราจังหวะ 4/4 มีอัตราจังหวะช้า มีรูปแบบจังหวะเป็นโน้ตเชบัตหนึ่งชั้นประจุกกับเชบัตสองชั้นเป็นพื้นฐานของเพลงให้ความรู้สึกมั่นคงและสง่างาม ซึ่งเลียนแบบมาจากลักษณะการก้าวเดินของพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 แห่งราชวงศ์ฝรั่งเศส ส่วนที่สองมีอัตราจังหวะเร็ว ให้ความรู้สึกสนุกสนาน อยู่ในอัตราจังหวะ 3/8 และส่วนที่สามกลับมาอยู่ในรูปแบบจังหวะโน้ตเชบัตหนึ่งชั้นประจุกกับเชบัตสองชั้นอีกครั้ง

ในท่อนที่สองมีคำกำกับความเร็วไว้ที่ Presto ท่อนนี้กลับมาอยู่ในอัตราจังหวะ 4/4 ให้ความรู้สึกเต็มไปด้วยพลัง แตกต่างจากท่อนแรกอย่างชัดเจน

2.1.3 บทวิเคราะห์

สังคีตลักษณะบทเพลง

Alla Francese สังคีตลักษณะสองตอนแบบย้อนกลับ (Rounded binary)			Presto สังคีตลักษณะรอนโด (Rondo)				
A	B	A'	A	B	A	C	A

สังคีตลักษณะในท่อน Alla Francese

A	B	A'
ห้องที่ 1-15	ห้องที่ 16-85	ห้องที่ 86-95

ส่วนที่ 1 ในท่อนแรกอยู่ในรูปแบบการประพันธ์ Alla Francese (French Overture) คือ บทโหมโรงแบบฝรั่งเศส เป็นรูปแบบการประพันธ์ที่นิยมใช้เป็นอย่างมากในช่วงสมัยยุคบาโรก อยู่ในกุญแจเสียง D major อัตราจังหวะ Largo ซึ่งเป็นอัตราจังหวะที่ช้ามาก สังคัตลักษณ์ที่ใช้ในท่อนนี้คือ สังคัตลักษณ์สองตอนแบบย้อนกลับ (Rounded binary) มีลักษณะโน้ตหลักส่วนใหญ่เป็นตัวเข้บัตหนึ่งชั้นประจุและโน้ตเข้บัตสองชั้น ส่วนโน้ตลักษณะนี้บรรเลงเหมือนการก้าวเดินของพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 แห่งราชวงศ์ฝรั่งเศส

ขึ้นต้นอยู่ในกุญแจเสียง D major อย่างชัดเจน จบประโยคแรกด้วยคอร์ด V ในห้องที่ 4 สองจังหวะแรก เป็น Imperfect cadence จากนั้นการเดินของคอร์ดเริ่มเคลื่อนที่ ย้ายกุญแจเสียงไป A major โดยใช้ซีควนซ์และการเดินคอร์ดแบบ Circle of fifth ซึ่งเป็นเทคนิคการประพันธ์ที่นิยมใช้ในยุคบาโรกจากนั้นจบ Perfect cadence ของกุญแจเสียง A major ในห้องที่ 14 ย้อนต้นอีกครั้ง และจบส่วนแรกในห้องที่ 15 ในกุญแจเสียง A major

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

วิธีปฏิบัติในการบรรเลงโดยรวมของบทเพลงมีดังนี้

การบรรเลงในบทเพลงสมัยยุคบาโรกจะไม่มีเครื่องหมายการควบคุมลักษณะเสียงกำกับไว้ที่โน้ต ผู้บรรเลงต้องใส่เครื่องหมายต่าง ๆ ด้วยตนเองตามความเหมาะสม

- โน้ตที่เป็นเข้บัตหนึ่งชั้นประจุและโน้ตเข้บัตสองชั้นจะบรรเลงโดยการแยกเสียงออกจากกัน
- ส่วนที่มีเครื่องหมาย + หมายถึงให้ใส่โน้ตประดับ (Ornament) บนโน้ตตัวนั้น ๆ ซึ่งผู้บรรเลง บรรเลงโดยใช้การพรมนิ้ว (Trill)
- ส่วนที่เป็นบันไดเสียงโดยมีลักษณะโน้ตเข้บัตสามชั้น และเข้บัตสามชั้นสามพยางค์จะบรรเลงโดยใส่เครื่องหมายเชื่อมเสียง (Slur) เข้าไป
- ลักษณะน้ำเสียงที่ใช้ในการบรรเลง เสียงต่ำเลียนแบบลักษณะน้ำเสียงเครื่องสายจำพวก Double bass และเสียงสูงเลียนแบบลักษณะน้ำเสียงเครื่องสายจำพวก Violin

ภาพที่ 1. Fantasia No.7 in D major from 12 Fantasias for Transverse Flute
ห้องที่ 1-15 (ลักษณะของ Drone และการก้าวเดินของพระเจ้าหลุยส์)

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

การบรรเลงในช่วงแรกนี้มีเสียงที่อยู่ในลักษณะของ Drone กล่าวคือ โน้ตตัว D ซึ่งเป็นโน้ตตัวแรกของบทเพลง และเป็นโน้ตหลักของบทเพลงนี้ ผู้บรรเลงต้องให้ความสำคัญกับโน้ตดังกล่าวในด้านของน้ำเสียง โดยการบรรเลงแล้วฟังทางเสียงของโน้ตตัว D ที่เป็น Drone ก่อนที่จะบรรเลงโน้ตประโยคถัดไป

ภาพที่ 2. Fantasia No.7 in D major from 12 Fantasias for Transverse Flute
ห้องที่ 1-14 (ตัวอย่าง Drone ที่เกิดขึ้นในบทเพลง)

ในช่วงแรกนี้จะมีการย้อนกลับมาบรรเลงอีกรอบเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้บรรเลง Improvisation ซึ่งเป็นวิธปฏิบัติที่นิยมในสมัยยุคบาโรก โดยผู้เล่นเลือกใส่เทคนิคต่าง ๆ เช่น การพรมนิ้ว การใช้มอร์ดนต์ (Mordent) รวมถึงการเพิ่มโน้ตให้อยู่ในความเหมาะสม และโน้ตดังกล่าวที่ทำการประดับเข้าไปยังคงอยู่ในกุญแจเสียงเสียง D major หรืออาจเป็นโน้ตนอกคอร์ดที่ฟังแล้วไม่แปลกหู

ส่วนที่ 2 *Allegro* ยังคงเป็นส่วนหนึ่งซึ่งอยู่ในท่อนแรก *Alla Francese* แต่มีการเปลี่ยนอัตราจังหวะเป็น 3/8 ในความเร็วแบบ *Allegro* มีท่วงทำนองที่สง่างามเผย ให้ความรู้สึกเหมือนกับ Fugue มีกัญแจเสียงหลัก ๆ อยู่ทั้งหมด 2 กัญแจเสียง คือ D major และ B minor เริ่มต้นส่วนที่ 2 ในกัญแจเสียง D major จากนั้นห้องที่ 22 การดำเนินคอร์ดค่อย ๆ เคลื่อนเข้าสู่กัญแจเสียง B minor ซึ่งเป็น Relative key ของ D major จนกระทั่งห้องที่ 29 ปรากฏ Leading note ของ B minor คือ โน้ต A# ไปสู่ Perfect cadence ของ B minor จึงเข้าสู่ B minor อย่างสมบูรณ์ในห้องที่ 30

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

ในช่วงนี้วิธีการควบคุมลักษณะเสียง และความดัง-เบา บรรเลงโดยใช้ลักษณะโน้ตสั้นกระชับ และชัดเจน อยู่ในความดังปกติ (*mf*) มีทำนองหลักที่ฟังชัดเจน ในห้องที่ 15-19 และจะมีทำนองดังกล่าวซ่อนอยู่ในเสียงต่ำในห้องที่ 23-27

ภาพที่ 3. Fantasia No.7 in D major from 12 Fantasias for Transverse Flute
ห้องที่ 15-37 (แสดงทำนองหลักในห้องที่ 15-19 และการซ่อนทำนองหลักในห้องที่ 23-27)

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

ช่วงต่อมาในหน้าที่ 29–33 ส่วนโน้ตเข้บ้ตสองชั้นบรรเลง โดยการควบคุมลักษณะเสียงให้มีความกระชับชัดเจนแต่ไม่สั้นจนเกินไป อยู่ในระดับความดัง f และเบาลงทันทีเมื่อพบเครื่องหมาย p กำกับไว้ในหน้าที่ 33–37 โดยไม่มีการปฏิบัติ Crescendo หรือ Diminuendo ใด ๆ ทั้งสิ้น เพราะเอกลักษณ์ของเพลงในยุคบาโรก คือการบรรเลงดัง-เบาอย่างชัดเจนในทันทีทันใด ซึ่งทำนองลักษณะเช่นนี้คือเทคนิคการสะท้อนเสียง (Echo) เพื่อแสดงมิติของเสียง

ภาพที่ 4. Fantasia No.7 in D major from 12 Fantasias for Transverse Flute หน้าที่ 29–37 (ตัวอย่างเทคนิคการสะท้อนเสียง)

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

ช่วงต่อมาในหน้าที่ 37-55 โดยการเริ่มต้นประโยคใหม่ที่โน้ต F# ที่มีเครื่องหมายกำหนดความดังที่ f กำกับไว้ ซึ่งต้องบรรเลงให้ดังขึ้นมาทันที โดยการผ่อนคล้ายกล้ำเนื้อรอบ ๆ ปาก ใช้ลมและแรงดันในปริมาณที่มาก ซึ่งเป็นวิธีการเน้นเสียงให้ดัง กว้าง และใหญ่ในกลุ่มโน้ตแนวต่ำที่เป็นเข้บ้ตหนึ่งชั้น โดยการเลียนแบบน้ำเสียงเครื่องสายเสียงต่ำจำพวก Double bass สลับกับกลุ่มโน้ตเสียงสูงที่เป็นเข้บ้ตสองชั้น โดยเลียนแบบน้ำเสียงเครื่องสายเสียงสูงจำพวก Violin เพื่อให้ได้ลักษณะสีสันของเสียงที่หลากหลาย

ภาพที่ 5. Fantasia No.7 in D major from 12 Fantasias for Transverse Flute

ห้องที่ 37-55 (ตัวอย่างการใช้น้ำเสียงในการบรรเลง)

- น้ำเสียงของ Violin
 น้ำเสียงของ Double bass

ช่วงนี้มีการดำเนินคอร์ดที่น่าสนใจโดยสังเกตที่แนวเบสตั้งแต่ห้องที่ 38 ถึงห้องที่ 44 มีการเคลื่อนขึ้นเป็นลำดับของแนวเบสตั้งแต่ E - F# - G - G# - A - A# - B โดยใช้คอร์ด Secondary dominant วิเคราะห์ได้ว่าเป็นจุด Climax ของส่วนที่ 2 เนื่องจากเสียงประสาน (Harmony) ให้ความรู้สึกบีบคั้นจนกระทั่งลง Perfect cadence ของ B minor ในห้องที่ 47

ภาพที่ 6. Fantasia No.7 in D major from 12 Fantasias for Transverse Flute

ห้องที่ 38-44 (การเดินเบสโดยใช้คอร์ด Secondary dominant)

จากนั้นในห้องที่ 48 การดำเนินคอร์ดค่อย ๆ เคลื่อนกลับสู่ D major อีกครั้ง เริ่มต้นประโยคใหม่ในห้องที่ 55-67 เริ่มด้วยโน้ตตัว E ตัวสุดท้ายของห้อง 55 จนถึงห้องที่ 59 ซึ่งเป็น ซีควนซ์ที่นำมาจากทำนองหลักซึ่งเกิดขึ้นในช่วงห้องที่ 15-19 โดยกลับเข้ามาทำนองหลักอีกครั้งอย่างสมบูรณ์ในห้องที่ 60 ซึ่งกลับมาเหมือนช่วงต้นของส่วนที่ 2 แต่กลับมาเพียง 3 ห้องเท่านั้น จากนั้นบทเพลงขยายไปในขอบเขตของ D major โดยมีการใช้คอร์ด Secondary dominant เพื่อนำไปสู่ Perfect cadence ของ D major ในห้องที่ 83 และจบส่วนที่ 2 ในห้องที่ 86

ภาพที่ 7. Fantasia No.7 in D major from 12 Fantasias for Transverse Flute
ห้องที่ 55-87 (ซีควอนซ์ที่นำมาจากทำนองหลัก)

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

ในห้องที่ 67 จังหวะที่ 3 เป็นต้นไปจนถึง ห้องที่ 75 เป็น ซีควอนซ์ที่นำมาจากทำนองซึ่งเกิดขึ้นในห้องที่ 29-37 บรรเลงในความความดัง *f* และเบาลงทันทีในห้องที่ 71 จังหวะที่ 3 ตัว F# ที่มีเครื่องหมาย *p* กำหนดไว้ โดยไม่มีการทำ Crescendo หรือ Diminuendo ไต ๆ ทั้งสิ้น ซึ่งทำนองลักษณะเช่นนี้คือเทคนิคการสะท้อนเสียงเพื่อแสดงมิติของเสียงเช่นเดียวกับห้องที่ 33-37 และจบประโยคลงในห้องที่ 75

ภาพที่ 8. Fantasia No.7 in D major from 12 Fantasias for Transverse Flute
ห้องที่ 67-75 (ตัวอย่างเทคนิคการสะท้อนเสียง)

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

ในห้องที่ 75-85 มีการเริ่มต้นประโยคย่อยใหม่ที่โน้ต F# ในห้องที่ 75 จังหวะที่ 3 ซึ่งมีเครื่องหมายกำหนดความดัง *f* กำกับไว้ บรรเลงให้ดังขึ้นมาทันที โดยการผ่อนคลายกล้ามเนื้อรอบ ๆ ปาก ใช้ลมและแรงดันในปริมาณที่มาก ซึ่งเป็นวิธีการเน้นเสียงให้ดัง กว้างและใหญ่ในกลุ่มโน้ตแนวต่ำที่เป็นเซปต์หนึ่งชั้น โดยการเลียนแบบน้ำเสียงเครื่องสายเสียงต่ำจำพวก Double bass สลับกับกลุ่มโน้ตเสียงสูงที่เป็นเซปต์สองชั้น โดยเลียนแบบน้ำเสียงเครื่องสายเสียงสูงจำพวก Violin เพื่อให้ได้ลักษณะสีสันทันของเสียงที่หลากหลาย ซึ่งเป็นเทคนิควิธีที่กล่าวมาข้างต้นในห้องที่ 37-35 และจบประโยคที่ตัว D ซึ่งเป็นโน้ตตัวแรกของห้องที่ 86 ผู้บรรเลงจะลดความเร็วลงเล็กน้อยเพื่อนำเข้าสู่ส่วนต่อไปที่มีอัตราจังหวะช้ามาก (Largo)

ภาพที่ 9. Fantasia No.7 in D major from 12 Fantasias for Transverse Flute ห้องที่ 75-85 (ตัวอย่างช่วงที่ต้องบรรเลงให้ดังขึ้นมาทันที)

ส่วนที่ 3 Largo เป็นส่วนที่ 3 ของ Alla Francese กลับมาอยู่ในอัตราจังหวะ 4/4 อีกครั้ง อยู่ในกุญแจเสียง D major โดยไม่มีการเปลี่ยนกุญแจเสียง มีลักษณะตัวจังหวะเป็นโน้ตเซปต์หนึ่งชั้น ประจูด สลับกับเซปต์สองชั้น เหมือนกับส่วนแรกของบทเพลง แต่กลับมาสั้น ๆ เพียง 10 ห้องเท่านั้น ซึ่งวิเคราะห์ได้ว่าเป็น Coda ของท่อน Alla Francese จากนั้นจึงกลับไปย้อนที่ส่วนแรกในห้องที่ 16

การตีความและการบรรเลง

ช่วงนี้สามารถใส่โน้ตประดับเข้าไปได้ตามที่มีเครื่องหมาย + ปรากฏบนหัวโน้ต สามารถยืดหยุ่นจังหวะได้เมื่อถึงช่วงจบประโยคย่อยในแต่ละจุด ในการบรรเลงช่วงนี้โน้ตต่ำจะใช้วิธีการเลียนแบบลักษณะน้ำเสียงเครื่องสายจำพวก Double bass และโน้ตเสียงสูงเลียนแบบลักษณะน้ำเสียงของเครื่องสายจำพวก Violin เพื่อให้เกิดมิติที่หลากหลายของเสียงขึ้น

ภาพที่ 10. Fantasia No.7 in D major from 12 Fantasias for Transverse Flute
ห้องที่ 86-95 (ส่วนแรกของบทเพลง แต่กลับมาสั้น ๆ เพียง 10 ห้อง)

Presto เป็นท่อนที่ 2 ของบทเพลง อยู่ในอัตราจังหวะเร็วมาก ซึ่งมีความแตกต่างและแยกออกจากท่อนที่ 1 (Alla Francese) อย่างชัดเจน อยู่ในกุญแจเสียงหลักคือ D major โดยมีกุญแจเสียงรองคือ A major และ G major ท่อนนี้ให้ความรู้สึกสนุกสนานและมีชีวิตชีวา คล้ายเพลงเต้นรำพื้นบ้าน แบ่งเป็น 5 ส่วนย่อย ๆ คือ A B A C A อาจมองได้ว่าเป็นสังคีตลักษณะ Rondo แบบ 5 ตอนขนาดเล็ก สำหรับส่วน A แรกอยู่ในกุญแจเสียง D major มีสองประโยคเล็ก ๆ ซ้ำกัน ส่วน B อยู่ในกุญแจเสียง A major ซึ่งเป็น Dominant ของ D major โดยรูปแบบจังหวะและทำนองต่างจาก A อย่างชัดเจน จากนั้น A กลับมาอีกครั้งโดยกลับมาอย่างสมบูรณ์ จากนั้นจึงเป็นส่วน C อยู่ในกุญแจเสียง G major ซึ่งเป็น Subdominant ของ D major โดยรูปแบบจังหวะและทำนองต่างจากท่อน A และ B โดยท่อน C จบเคเดนซ์ด้วย A major ซึ่งเป็นคอร์ด V ของ D major เพื่อนำกลับไปส่วน A ซึ่งอยู่ในกุญแจเสียง D major เป็นครั้งสุดท้าย และจบบทเพลงด้วยโน้ตตัว D โดยสรุปสังคีตลักษณะดังนี้

สังคีตลักษณะในท่อน Presto

A	B	A	C	A
ห้องที่ 1-8	ห้องที่ 8-16	ห้องที่ 16-24	ห้องที่ 24-32	ห้องที่ 32-40
D major	A major	D major	G major	D major

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

วิธีการบรรเลงในท่อนนี้จะใช้น้ำเสียงเลียนแบบปี่สก็อตซึ่งเป็นเครื่องดนตรีพื้นบ้านของชาวสก็อตแลนด์ บรรเลงแบบตรงไปตรงมาตามจังหวะที่มั่นคงและต่อเนื่อง ใช้การฉีกลมที่เฉียบเร็วอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ได้เสียงที่คล้ายปี่สก็อต

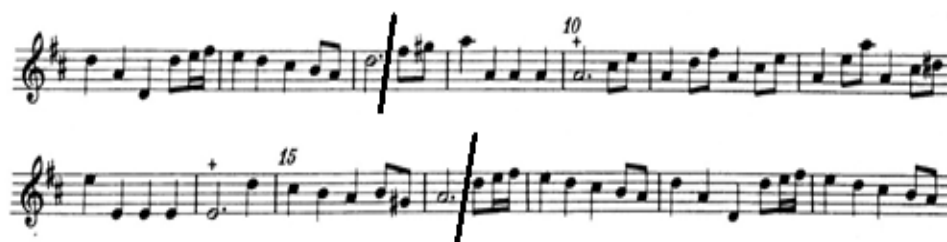
ทำนอง A สำหรับการควบคุมลักษณะเสียงในช่วงทำนองแรก (A) ผู้บรรเลงเลือกใช้เครื่องหมายเชื่อมเสียงตั้งแต่ห้องที่ 1 จนถึงตัวแรกของห้องที่ 8 นั่นก็คือโน้ตตัว D นับเป็นการจบประโยคแรก โดยประโยคนี้ให้ความรู้สึกน้ำเสียงที่มีความต่อเนื่อง

ภาพที่ 11. Fantasia No.7 in D major from 12 Fantasias for Transverse Flute ห้องที่ 1-8 (ตัวอย่างทำนอง A)

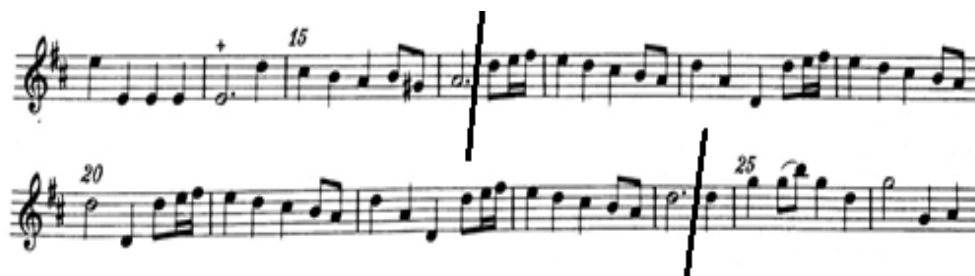
ทำนอง B เริ่มต้นทำนอง B ห้องที่ 8 จังหวะที่ 4 จนกระทั่งถึงห้องที่ 16 ในโน้ตตัว D ที่เป็นโน้ตตัวขาวประจุด เปลี่ยนวิธีการควบคุมลักษณะเสียง บรรเลงโดยใช้การบังคับลิ้นแบบสั้น (Staccato) เพื่อให้มีลักษณะของน้ำเสียงที่กระชับต่างจากประโยคก่อนหน้า ในห้องที่ 1-8

ภาพที่ 12. Fantasia No.7 in D major from 12 Fantasias for Transverse Flute ห้องที่ 8-16 (ตัวอย่างทำนอง B)

ห้องที่ 16-24 เป็นการย้อนกลับมารอบที่ 2 ของทำนอง A ในห้องที่ 16 จังหวะที่ 4 ถึงห้องที่ 24 ในโน้ตตัว D ที่เป็นโน้ตตัวขาวประจูด โดยใช้วิธีการบรรเลงเช่นเดียวกันกับทำนอง A แรก

ภาพที่ 13. Fantasia No.7 in D major from 12 Fantasias for Transverse Flute
ห้องที่ 16-24 (ตัวอย่างการย้อนกลับมาของทำนอง A)

ทำนอง C เริ่มต้นทำนอง C ห้องที่ 24 จังหวะที่ 4 จนกระทั่งจังหวะที่ 3 ในห้องที่ 32 บรรเลงโน้ตให้โน้ตตัวดำมีความกระชับ ส่วนอื่น ๆ บรรเลงตามเครื่องหมายการควบคุมลักษณะเสียงที่กำหนดไว้ในโน้ตเพลง

ภาพที่ 14. Fantasia No.7 in D major from 12 Fantasias for Transverse Flute
ห้องที่ 24-32 (ตัวอย่างทำนอง C)

ห้องที่ 32-40 เป็นการย้อนกลับมารอบที่ 3 ของทำนอง A ในห้องที่ 32 จังหวะที่ 4 ถึงห้องที่ 40 โดยใช้วิธีการบรรเลงเช่นเดียวกันกับทำนอง A แรก

ภาพที่ 15. Fantasia No.7 in D major from 12 Fantasias for Transverse Flute
ห้องที่ 32-40 (ตัวอย่างการย้อนกลับมาของทำนอง A รอบสุดท้าย)

2.2 Sonata for Flute and Piano ประพันธ์โดย Paul Hindemith

2.2.1 ประวัติผู้ประพันธ์

Paul Hindemith (ค.ศ. 1895-1963) เป็นนักประพันธ์เพลง นักทฤษฎี นักไวโอลิน และผู้อำนวยการวงซาวเยอร์มัน เริ่มศึกษาไวโอลินที่ The Hoch Conservatory กับ Adolf Rebner หัวหน้าวง Frankfurt Opera Orchestra ระหว่างที่ศึกษาที่สถาบันดนตรีแห่งนี้ Hindemith เริ่มประพันธ์เพลง และเข้าร่วมเป็นสมาชิกวง Frankfurt Opera Orchestra และ Rebner's String Quartet นอกจากนี้ยังเป็นผู้บรรเลงครั้งแรกในเพลง L'histoire du soldat ของ Igor Stravinsky อีกด้วยในปี ค.ศ. 1917 ช่วงสงครามโลกครั้งที่ 1 Hindemith ถูกเรียกตัวเพื่อไปรับใช้ชาติอยู่ในกรมทหารเพื่อบรรเลงเป็นขวัญและกำลังใจให้แก่เหล่าทหารที่ไปร่วมรบ หลังจากสิ้นสุดสงครามได้กลับมาเป็นสมาชิกวง Frankfurt Opera Orchestra และ Rebner's String Quartet อีกครั้ง โดยเป็นผู้บรรเลงไวโอลินของวง

ในปี ค.ศ. 1919 Hindemith จัดแสดงคอนเสิร์ตบทประพันธ์ของตนเองทั้งหมด และได้รับความสนใจจากสำนักพิมพ์ Schott ที่จะตีพิมพ์ผลงานของเขา สไตล์การประพันธ์เพลงในช่วงก่อนสงครามโลกของ Hindemith นั้น มีกลิ่นอายของยุคโรแมนติกอยู่ แต่หลังสงครามโลกได้เปลี่ยนไปเป็นแบบ Neo-Classic อย่างไรก็ตาม หลังจากที่นาซีกลับมาเรืองอำนาจ บทเพลงของ Hindemith ได้ถูกสั่งห้ามบรรเลงทั้งหมด ในปี ค.ศ. 1936 Hindemith จึงเดินทางไปประเทศสหรัฐอเมริกาหลายครั้งเพื่อหางานทำ และในที่สุด Hindemith จึงอพยพมาอยู่ที่สวิตเซอร์แลนด์ ในปี ค.ศ. 1938

2.2.2 ประวัติบทเพลง

โซนาตาสำหรับฟลูตและเปียโนบทนี้เป็น Sonata บทหนึ่งในเพลงชุด Sonata ทั้งหมด 26 บทที่ Hindemith ประพันธ์ขึ้นระหว่างปี ค.ศ. 1935 ถึง 1955 ให้กับ Gustav Scheck เพื่อนนักฟลูตของเขา ซึ่งเป็นช่วงก่อนที่ Hindemith จะเดินทางไปประเทศสหรัฐอเมริกา การแสดงครั้งแรกของบทเพลงนี้ถูกขัดขวางโดยกลุ่มนาซี อีกหนึ่งปีให้หลัง Hindemith จึงมีโอกาสดำเนินการแสดงเพลงนี้เป็นครั้งแรก โดยจัดขึ้นเป็นส่วนหนึ่งในเทศกาลดนตรี Elizabeth Sprague Coolidge ครั้งที่ 8 ที่ Washington ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยมีผู้เดี่ยวฟลูตคือ Georges Barrère

บทเพลงนี้มีเสียงประสานที่เป็นเอกลักษณ์ของ Hindemith ในสไตล์ Neo-Classic และ Neue Sachlichkeit (The New Objectivity) โดยใช้ทฤษฎี Unterweisung im Tonsatz ซึ่งเป็นทฤษฎีเสียงประสานที่ Hindemith คิดค้นขึ้นมาด้วยตนเอง โซนาตาบทนี้มีทั้งหมด 3 ท่อน มีความยาวประมาณ 14.30 นาที ท่อนแรกอยู่ในความเร็วปานกลาง มีทำนองแบบโรแมนติก

ให้ความรู้สึกขวนฝืน ในตอนที่ 2 ความเร็วช้า เนิบนาบ มีบุคลิกค่อนข้างจริงจังแต่ในขณะเดียวกันก็มีความอ่อนหวานอยู่ด้วย และตอนสุดท้ายความเร็วยังมีชีวิตชีวา สนุกสนาน ตอนที่นี้ยังให้ความรู้สึกล้อเลียนเพลงมาร์ชของทหารอีกด้วย

2.2.3 บทวิเคราะห์

สังคีตลักษณะของบทเพลง

I. Heiter bewegt	II. Sehr langsam	III. Sehr lebhaft/Marsch	
สังคีตลักษณะโซนาตา (Sonata form)	สังคีตลักษณะ สองตอน (Binary form)	Sehr lebhaft A A' B A C D B	Marsch สังคีตลักษณะสองตอนแบบ ย้อนกลับ (Rounded binary form)

สังคีตลักษณะตอน I.Heiter bewegt

สังคีตลักษณะโซนาตา					
ตอนนำเสนอ (Exposition)		ตอนพัฒนา (Development)	ตอนย้อนความ (Recapitulation)		โคดา (Coda)
ทำนอง หลักที่ 1	ทำนอง หลักที่ 2	พื้นฐานของ ทำนอง หลักที่ 1 โดยการใส่ เทคนิค การขยายส่วน (Augmentation)	ทำนอง หลักที่ 1	ทำนอง หลักที่ 2	พื้นฐานของ ทำนองหลัก ที่ 1
ตั้งแต่ต้น จนจบ หมายเลข 2	หมายเลข 3	หมายเลข 4	หมายเลข 6-8	หมายเลข 8 ห้องที่ 4	หมายเลข 9

Sonata for Flute and Piano โชนาตาบทนี้มี 3 ท่อน มีการใช้ระบบศูนย์กลางเสียงที่หลากหลาย เช่น มีการใช้โหมต ระบบเมเจอร์และไมเนอร์ มีการใช้คอร์ดคู่ 4 เรียงซ้อนอยู่บ่อยครั้ง และยังมีการใช้ออสตินาโตอีกด้วย

ท่อนที่ 1 อยู่ในสังคีตลักษณะโชนาตา แบ่งได้เป็นส่วนย่อย ๆ ดังนี้

ตอนนำเสนอ (Exposition) มีความยาวตั้งแต่ห้องแรกจนถึงหมายเลข 4 โดยประกอบไปด้วยทำนองหลักทั้งหมด 2 ทำนองหลัก และช่วงเชื่อมสั้น ๆ เพื่อเข้าสู่ตอนพัฒนา

ทำนองหลักที่ 1 Heiter bewegt (Allegro mosso) โดยทำนองสร้างจากโน้ตที่มีความสัมพันธ์เป็นคู่ 4 เป็นหลัก ให้ความรู้สึกคล้ายกับเพลงพื้นบ้าน มีความสดใสและมีชีวิตชีวา

ภาพที่ 1. Sonata for Flute and Piano ประพันธ์โดย Paul Hindemith

(แสดงทำนองหลักที่ 1 ในแนวเปียโน)

I. Heiter bewegt (♩ etwa 100) (1936)

Bb Scale

เปียโนนำเสนอทำนองหลักที่ 1 ก่อน 4 ห้อง จากนั้นพลุดจึงเข้ามารับช่วงต่อและทำหน้าที่บรรเลงทำนองเป็นส่วนใหญ่ ช่วงแรกมีศูนย์กลางเสียงหลักอยู่ที่โหมต Bb aeolian หรืออาจวิเคราะห์เป็น Bb natural minor สังเกตได้จากแนวเบสเปียโนที่เดินลงในลักษณะของบันไดเสียง และการย้ายที่โน้ต Bb โดยอยู่ที่ศูนย์กลางเสียง Bb จนกระทั่งถึงหมายเลข 1 เริ่มมีการย้ายศูนย์กลางเสียงไปที่ A โดยสังเกตจากแนวเบสที่เคลื่อนไปหาตัว A ในห้องที่ 7 หลังหมายเลข 1 โน้ต G# ซึ่งเป็น Leading note เคลื่อนไปหา A เพื่อย้ำศูนย์กลางเสียง จากนั้นจึงเคลื่อนไปหา F# ที่หมายเลข 2 และขยายทำนองไปต่อเนื่องเพื่อเชื่อมเข้าสู่ทำนองหลักที่ 2 ที่หมายเลข 3

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

การบรรเลงในช่วงนี้ ส่วนใหญ่ใช้ขั้นคู่ 4 ในการสร้างทำนอง น้ำเสียงที่ใช้บรรเลงสำหรับ ฟลูตต้องมีความต่อเนื่องกันในช่วงที่มีเครื่องหมายเชื่อมเสียงกำกับไว้ เพื่อให้ได้ยินเสียงขั้นคู่ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องชัดเจน คุณภาพเสียงช่วงนี้อยู่ในลักษณะที่กว้าง และหนา ปฏิบัติโดยการวางรูปปากให้อยู่ในลักษณะองศาที่เปิดกว้าง โดยการเงยหน้าขึ้นไม่ก้มหน้าเพราะจะทำให้เสียงแคบ การใช้ลมเมื่อขึ้นเสียงสูงจะไม่ใช้วิธีการบีบปากแต่จะใช้วิธีการเปลี่ยนแรงดันให้มากขึ้น และใช้ลมให้มากขึ้น ซึ่งจะช่วยในการออกเสียงโน้ตให้คมชัดและมีคุณภาพ ในช่วงที่มีเครื่องหมายเน้นเสียงต่าง ๆ บรรเลงเครื่องหมายให้ชัดเจน เนื่องจากเครื่องหมายการเน้นเสียงแต่ละจุดมีความหมายและความสำคัญต่ออารมณ์ของบทเพลง ทำนองฟลูตจะขึ้นและจบในจังหวะชัดบ่อยครั้ง การนับจังหวะจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องฝึกปฏิบัติควบคู่ไปกับการจดจำทำนองเปียโนเพื่อให้เกิดความแม่นยำของจังหวะ

ภาพที่ 2. Sonata for Flute and Piano ประพันธ์โดย Paul Hindemith

(ตัวอย่างบ่งชี้แนวเบสในเปียโนเป็น Bb natural minor)

ทำนองหลักที่ 2 Ein wenig ruhiger (Poco meno mosso) ไม่ปรากฏศูนย์กลางเสียงที่ชัดเจน แนวโน้มอยู่ที่ G# โดยสังเกตจากแนวเบส และในแนวทำนองโน้ตตั้งต้นทำนองเริ่มที่ตัว D# โน้ตสูงที่สุดของประโยคเป็นตัว C# ซึ่ง G# เป็นโน้ตกึ่งกลางระหว่าง D# และ C# พอดี ทำนองมีลักษณะเป็นบันไดเสียง ให้ความรู้สึกสงบและอ่อนหวานซึ่งตรงข้ามกับทำนองแรกที่ทำให้ความรู้สึกมีชีวิตชีวา แนวเปียโนบรรเลงเป็นคอร์ดค้ำยาว ไม่เคลื่อนไหวมากนัก ทำนองหลักยาวเพียง 6 ห้อง

เท่านั้น ซึ่งในยุคศตวรรษที่ 20 ถือเป็นเรื่องปกติ เนื่องจากในยุคนี้เอาเพียงสังคีตลักษณะมาเป็นแนวทางเท่านั้น ขึ้นอยู่กับความคิดในการสร้างสรรค์บทประพันธ์ของผู้ประพันธ์เป็นหลัก

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

การเริ่มทำนองของฟลูตในช่วงนี้สามารถใช้เวลาในการบรรเลงโน้ตให้ยืดหยุ่นกว่าปกติเล็กน้อย และควรให้ความสำคัญต่อการบรรเลงตั้ง-เบา เพื่อให้เห็นทิศทางที่ชัดเจนของทำนองที่กำลังเคลื่อนขึ้นเคลื่อนลง นอกจากนั้นผู้บรรเลงควรควบคุมความหนาและความบางของเนื้อเสียงด้วยเช่นกัน เช่น เมื่อเบาให้ใช้น้ำเสียงเบา ๆ จาง ๆ และค่อย ๆ บรรเลงเสียงให้หนาขึ้นในช่วงที่ดังขึ้น

ภาพที่ 3. Sonata for Flute and Piano ประพันธ์โดย Paul Hindemith

(ตัวอย่างทำนองหลักที่ 2 ในแนวฟลูต และศูนย์กลางเสียงที่โน้ต G# ในแนวเปียโน)

3
Ein wenig ruhiger

The image shows a musical score for the Sonata for Flute and Piano by Paul Hindemith. The score is titled "3 Ein wenig ruhiger". It consists of two systems of music. The first system shows the flute part (top staff) and the piano accompaniment (bottom two staves). The piano part has a circled G# note in the bass clef. The flute part has a circled G# note. The second system shows the flute part and the piano accompaniment. The piano part has a circled G# note in the bass clef. The flute part has a circled G# note. Dynamics include *f*, *p*, and *pp*. The score is in 3/4 time and the key signature is one sharp (F#).

ช่วงเชื่อม (Transition) ความยาว 3 ห้อง เปลี่ยนอารมณ์อย่างทันทีทันใดจากทำนองที่ 2 โดยอารมณ์กลับมาสดใสมีชีวิตชีวาอีกครั้ง

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

Wieder Lebhaft การบรรเลงช่วงเชื่อมนี้ให้ใช้การควบคุมลักษณะเสียงที่เต็มไปด้วยความสดใส คมชัด รวดเร็ว คล่องแคล่ว ใช้ความเร็วลมที่รวดเร็วในการออกเสียง โดยการหายใจเข้าเร็ว ๆ ก่อนเริ่มประโยค และปล่อยลมออกมาในทันที เพื่อให้ได้คุณภาพเสียงดังกล่าว ซึ่งจะทำให้รู้สึกถึงความแตกต่างกันของทำนองก่อนหน้า

ภาพที่ 4. Sonata for Flute and Piano ประพันธ์โดย Paul Hindemith

(ตัวอย่างช่วงเชื่อม โดยจบที่คอร์ด C# major ในแนวเปียโน)

The image shows a musical score for the piece 'Wieder lebhaft'. The top staff is for the flute, and the bottom two staves are for the piano. The tempo is marked 'Wieder lebhaft' and the dynamic is 'f'. The key signature is C# major. The score includes a transition section. A box highlights the final chord in the piano part, which is C# major, marked 'ppp'.

ตอนพัฒนา (Development)

ช่วงตอนพัฒนา เริ่มต้นที่ความดังเพียง *ppp* เท่านั้น ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของทำนองที่ 1 โดยใช้เทคนิคการขยายส่วนลักษณะจังหวะ (Augmentation) และย้ายศูนย์กลางเสียงอย่างต่อเนื่อง โดยย้ายศูนย์กลางเสียงทั้งหมด 3 ครั้งดังนี้ ตั้งแต่หมายเลข 4 จนถึง 9 ห้องหลังหมายเลข 4 อยู่ในศูนย์กลางเสียง C# major ที่แนวเปียโนมือขวาปรากฏคอร์ด C# major อย่างชัดเจนที่จังหวะแรกของหมายเลข 4 และแนวเปียโนมือซ้ายบรรเลงกลุ่มชุดโน้ต C# B A G# C# เพื่อย้ำศูนย์กลางเสียง โดยบรรเลงกลุ่มโน้ตนี้ทั้งหมด 3 ครั้ง

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

การบรรเลงในช่วงนี้ฟลูตเข้ามาด้วยความนิ่งสงบ เริ่มประโยคด้วยโน้ตตัวต่ำและเบา ใช้ลมน้อยแรงดันต่ำ มีความต่อเนื่องของลมอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้เสียงที่บรรเลงออกมามีความต่อเนื่อง หลังจากนั้นจึงค่อยเปลี่ยนวิธีการใช้ลมและแรงดัน โดยเมื่อบรรเลงโน้ตที่สูงและดังให้ใช้ลมมากขึ้น และเพิ่มแรงดันให้มากขึ้นตามไปด้วย อย่างไรก็ตาม ผู้แสดงเดี่ยวต้องฟังเสียงที่บรรเลงออกมาให้อยู่ในคุณภาพเสียงที่เปิดกว้าง ใหญ่ และกังวาน ในช่วงเสียงสูง โดยการใช้ช่องศากการวางรูปปากที่เปิดโล่ง ประมาณไม่เกิน 45 องศา ใช้ลมในปริมาณมาก แรงดันมาก ในส่วนของเสียงต่ำบรรเลงให้หนักแน่น ชัดเจน ในช่วงที่มีเครื่องหมายกำหนดให้เล่นดัง โดยใช้ลมในปริมาณที่มากแต่ใช้แรงดันน้อย องศากการวางรูปปากเปิดโล่งเช่นเดียวกับเสียงสูง

ภาพที่ 5. Sonata for Flute and Piano ประพันธ์โดย Paul Hindemith

(ตัวอย่างตอนพัฒนา ศูนย์กลางเสียง C# major และกลุ่มชุดโน้ต C# B A G# C#)

4

ppp

C# Major

จากนั้นจึงค่อย ๆ ย้ายศูนย์กลางเสียงไปที่ Eb minor สังเกตได้จากกลุ่มโน้ตของห้องซึ่งประกอบไปด้วย Eb Gb Bb คือคอร์ด Eb minor

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

การบรรเลงในช่วงนี้โน้ตที่ควรระวังคือโน้ต F# สูง ในหมายเลข 5 ห้องที่ 4 ซึ่งถือได้ว่าเป็นโน้ตจุดที่บรรเลงยากสำหรับฟลูต ผู้บรรเลงไม่ควรใช้วิธีการบีบรูปปากเพราะจะทำให้เสียงที่ได้ตีบและตัน แต่ให้ใช้ลมและแรงดันที่เยอะกว่าปกติ เพื่อให้เสียงที่ออกมาเป็นเสียงที่มีคุณภาพแม่นยำ ชัดเจน เท่ากับโน้ตตัวอื่น ๆ การเล่นเครื่องหมายเชื่อมเสียงมีความสำคัญมาก โดยต้องใช้ความต่อเนื่องของลม เพราะทำนองของบทเพลงเป็นชิ้นคู่ที่ค่อนข้างกว้าง และบรรเลงให้เสียงออกมามาตรงเวลา ชัดเจน มีความยากพอสมควร การบรรเลงช่วงนี้จึงควรใส่ใจในการใช้ลมเป็นพิเศษ

ภาพที่ 6. Sonata for Flute and Piano ประพันธ์โดย Paul Hindemith
(ตัวอย่างตอนพัฒนา ศูนย์กลางเสียง Eb minor)

จากนั้น 4 ห้องก่อน หมายเลข 6 ย้ายศูนย์กลางเสียงอีกครั้ง โดยย้ายไปที่ G major ปรากฏคอร์ด G major อย่างชัดเจนที่จังหวะแรกของห้อง จากนั้นโน้ตแนวเบสค่อย ๆ เคลื่อนที่ลงตั้งแต่ Db - C - B - Bb - A - Ab - G - F# - E - Eb - D - C# - B - Bb ที่ตอนย้อนความ ที่หมายเลข 6

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

ช่วงนี้บรรเลงอยู่ในระดับความดัง *ff* น้ำเสียงเปิดกว้างเช่นเดิมเหมือนช่วงต้นเพลงที่กล่าวไว้ ลมที่ใช้ในการบรรเลงต้องมีความต่อเนื่องในปริมาณที่มาก ไม่บีบรูปปาก ใช้วิธีการเปิดคอ เพื่อให้มีช่องทางการเดินของลมที่มากขึ้น โดยไม่ให้ลิ้นขวางทางเดินลม ผลที่ได้คือเสียงดังชัดเจน กว้าง อีกทั้งยังทำให้เสียงเดินทางไปได้ไกลกว่าปกติ

ภาพที่ 7. Sonata for Flute and Piano ประพันธ์โดย Paul Hindemith
(ตัวอย่างตอนพัฒนา ศูนย์กลางเสียง G major)

ตอนย้อนความ (Recapitulation)

กลับมาที่ Bb major เหมือนกับในตอนนำเสนอ ด้วยความดัง *ff* เพื่อให้ความรู้สึกถึงการกลับมา ถึงแม้ว่าจะอยู่ในตอนย้อนความ แต่ทำนอง 1 ยังคงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งถือเป็นเรื่องปกติในยุคโรแมนติกและศตวรรษที่ 20 ที่ตอนย้อนความ ไม่จำเป็นต้องกลับมาเหมือนกับตอนนำเสนออย่างที่ปรากฏในยุคคลาสสิก โดยมีการรับส่งทำนองกันระหว่างแนวฟลูตและเปียโน อย่างต่อเนื่อง จากนั้นที่ 3 ห้องหลังหมายเลข 8 ปรากฏการกลับมาของทำนองที่ 2 อีกครั้ง ศูนย์กลางเสียงอยู่ที่ตัว C ซึ่งต่างจากในตอนนำเสนอ โดยมีความยาวทั้งหมด 7 ห้อง

โคดา (Coda)

Noch ein wenig ruhiger (Ancora meno mosso) อยู่ที่หมายเลข 9 โดยสร้างจากทำนองประโยคของทำนองที่ 1 เป็นหลัก โดยศูนย์กลางเสียงอยู่ที่ Bb สังเกตจากเคเดนซ์ของประโยคจะจบที่คอร์ด Bb major เสมอ จนกระทั่ง Im Hauptzeitmaß (Tempo Primo) ที่ 2 ห้องสุดท้ายจบเคเดนซ์ Eb major (IV) – Bb major (I) ซึ่งเป็น Plagal cadence

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

ช่วงที่สำคัญในการบรรเลงช่วงนี้คือ Im Hauptzeitmaß ใช้วิธีการหายใจเข้าประโยคด้วยความรวดเร็วเพื่อความกระชับของทำนองที่จะบรรเลง โดยเป็นช่วงที่ตัดกันกับอารมณ์ความรู้สึกในทำนองก่อนหน้าที่มีอารมณ์อ่อนโยน และเข้มแข็ง ช่วงนี้มีความดังที่ *f* และกลับมาในจังหวะเร็วเหมือนตอนต้น จบด้วยนำเสียงที่เข้มแข็ง ชัดเจน โดยโน้ต Bb ตัวสุดท้ายในแนวฟลูตใช้เทคนิคการ Vibrato ถี่ ๆ และนำเสียงเข้มข้นโดยใช้ลมเร็วและปริมาณมาก

ภาพที่ 8. Sonata for Flute and Piano ประพันธ์โดย Paul Hindemith

(ตัวอย่างช่วงโคดาจบด้วย Plagal cadence)

Im Hauptzeitmaß

mf p f

f p f

Eb Bb

จังหวัดนครราชสีมา
 สังกัดลักษณะสองตอน II. Sehr langsam

A	B	A'	B'
ศูนย์กลางเสียง	ศูนย์กลางเสียง	ศูนย์กลางเสียง	ศูนย์กลางเสียง
B minor	F# minor	D minor	B minor

ตอน A *Sehr langsam* เริ่มต้นเพลงด้วยความช้า และแผ่วเบา อยู่ในอัตราจังหวะ 3/4 โดยมีศูนย์กลางเสียงอยู่ที่ B minor โดยสังเกตได้จากเปียโนสกออร์ มือซ้ายที่บรรเลง Tonic Pedal นอกจากนี้โน้ตยังเคลื่อนที่ลงในลักษณะบันไดเสียง B natural minor และในทำนอง A ขึ้นต้นและจบประโยคที่ตัว B แสดงให้เห็นการย้ำถึงความสำคัญของโน้ตตัว B ของทำนอง A ให้ความรู้สึกเนิบนาบ แต่บีบคั้น อัตราจังหวะอยู่ที่ตัวเข็บบทหนึ่งขึ้น เท่ากับ 80

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

ในช่วงนี้การบรรเลงให้เป็นไปด้วยความรู้สึกที่บีบคั้นเล็กน้อยตามทิศทางของท่านอง และเครื่องหมายกำหนดความเข้มข้นของเสียงต่าง ๆ แต่ให้คงเสียงที่เปิดโล่งไว้ เพื่อให้สามารถทำความดังเบาได้มากกว่าการที่พยายามทำเสียงตีบเล็ก หายใจเข้าให้เบา ไม่ให้เสียงหายใจเข้ามารบกวนประโยคเพลง ควรฟังท่านองประสานของเปียโนซึ่งจะช่วยให้เรื่องของจังหวะในการบรรเลงได้เป็นอย่างดี เพราะแนวท่านองประสานเดินในลักษณะของบล็อคคอร์ด

ภาพที่ 9. Sonata for Flute and Piano ประพันธ์โดย Paul Hindemith

(ตัวอย่างศูนย์กลางเสียง B minor ในตอนขึ้นต้น *Sehr langsam*)

The image displays a musical score for the second movement of the Sonata for Flute and Piano by Paul Hindemith. The title is "II. Sehr langsam (♩ etwa 80)". The score is in 3/4 time and consists of two systems. The first system shows the flute part starting with a piano (p) dynamic and the piano accompaniment starting with a pianissimo (pp) dynamic. The second system shows the flute part with a forte (f) dynamic and the piano accompaniment with a mezzo-forte (mf) dynamic. A rehearsal mark "10" is placed above the flute staff in the second system.

หมายเลข 10 เริ่มย้ายศูนย์กลางเสียง เป็นช่วงเชื่อมเพื่อเข้าสู่ตอน B ที่ Ruhig ในห้องที่ 4 หลังหมายเลข 10 ค่อย ๆ ดังขึ้นจนกระทั่งกลับมาเบาอย่างทันทีทันใดที่ 7 ห้องหลังหมายเลข 10 โน้ตเบสในแนวเปียโนเป็นโน้ต C# โดมิแนนท์เพื่อเตรียมเข้าสู่ตอน B

ภาพที่ 10. Sonata for Flute and Piano ประพันธ์โดย Paul Hindemith
(ตัวอย่างช่วงหมายเลข 10 เบลในแนวเปียโนเป็นโน้ต C# โดมีนันท์เตรียมเข้าสู่ตอน B)

ตอน B ที่ Ruhig โดยศูนย์กลางเสียงย้ายมาอยู่ที่ F# minor ซึ่งมีความสัมพันธ์เป็นโดมีนันท์ของ B minor แสดงให้เห็นว่า Hindemith ยังคงอิงระบบศูนย์กลางเสียงตามแบบแผนในยุคคลาสสิกที่ตอน B มักอยู่ในกุญแจเสียงที่มีความสัมพันธ์โดมีนันท์ ลักษณะทำนองให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวมากกว่าทำนอง A สร้างจากเข็บบทหนึ่งชั้นประจูดสลับกับเข็บบทสามชั้น โดยแนวฟลูตนำเสนอทำนอง

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

Ruhig แปลว่าเจียบสงบ บรรเลงด้วยน้ำเสียงที่มีความเบาบางและสงบ ใช้เทคนิคการ Vibrato น้อย ๆ ในลักษณะคลื่นความถี่ถี่เล็ก ข้อควรระวังในการบรรเลงช่วงนี้คือโน้ตในลักษณะเข็บบทสามชั้น เพราะมีแนวโน้มที่จะทำให้จังหวะเร่งขึ้น จึงต้องมีการนับจังหวะย่อยในช่วงการฝึกซ้อมเพื่อให้เกิดความถูกต้อง และความเที่ยงตรงของจังหวะระหว่างฟลูตและเปียโน ควรฟังแนวเปียโนประสานซึ่งสามารถช่วยสนับสนุนให้ผู้บรรเลงเดี่ยวฟลูตบรรเลงได้ง่ายขึ้น ทำนองและเสียงประสานในช่วงนี้ค่อนข้างบาง ฟลูตจึงต้องบรรเลงน้ำเสียงในคุณภาพที่แผ่วเบา ไม่ใช่เสียงที่หนาและใหญ่จนเกินไป

ภาพที่ 11. Sonata for Flute and Piano ประพันธ์โดย Paul Hindemith
(ตัวอย่างศูนย์กกลางเสียงที่ F# minor ฟลูตบรรเลงน้ำเสียงในคุณภาพที่แผ่วเบา)

Ruhig

คอร์ด F# (ไม่มีโน้ตตัวที่ 3)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

หลังจากนั้นที่หมายเลข 11 มีการส่งทำนองไปมาระหว่างแนวฟลูตกับเปียโน แนวเบสในเปียโนค่อย ๆ เคลื่อนลงจาก F# - B - A - G# - F# - E - D - C - B โดยยังคงมี Tonic Pedal ค้างอยู่เพื่อย้ำศูนย์กกลางเสียง จากนั้นจึงจบท่อน B ที่คอร์ด F# major เป็นการจบแบบ Picardy Third ที่ 1 ห้องก่อนอัตราจังหวะ 2/4

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

ในช่วงนี้มีการรับส่งทำนองระหว่างฟลูตและเปียโน ผู้บรรเลงควรสื่อสารรับส่งทำนองให้ต่อเนื่อง ในท้ายประโยคสามารถลดความเข้มของน้ำเสียงให้มีความอ่อนโยนลง ผนวกเข้ากับความดังที่ระดับ *pp* ซึ่งจะช่วยให้การจบประโยคชัดเจนขึ้น

ภาพที่ 12. Sonata for Flute and Piano ประพันธ์โดย Paul Hindemith

(ตัวอย่างการรับส่งทำนองระหว่างฟลูตและเปียโน และจบแบบ Picardy Third)

The image shows a musical score for a flute and piano. The flute part is in the upper staff, and the piano part is in the lower staff. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 2/4. The flute part starts with a dynamic marking of *mp* and features a melodic line with slurs and triplets. The piano part provides harmonic support with chords and moving lines. The piece concludes with a Picardy Third, where the key signature changes to one sharp (F#) for the final chord. The dynamic marking *pp* is used for the final chord in both parts.

เข้าสู่ท่อนเชื่อมที่อัตราจังหวะ 2/4 โดยสร้างจากโมทีฟของทำนอง A มีความยาวทั้งหมด 9 ห้อง โดยอัตราจังหวะมีการสลับกันระหว่างอัตรา 2/4 และ 3/4 มีการรับส่งทำนองระหว่างฟลูตกับเปียโนอย่างต่อเนื่องโดยความดังค่อย ๆ เพิ่มขึ้นจนกระทั่งเข้าท่อน A'

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

เนื่องจากช่วงนี้เป็นการรับส่งทำนองกันระหว่างฟลูตและเปียโนเช่นเดียวกันกับช่วงก่อนหน้านี้ ผู้แสดงเดี่ยวและนักเปียโนประกอบใช้การสื่อสารกันได้โดยให้ยึดหยุ่นจังหวะได้เล็กน้อย เพื่อให้การรับส่งมีความเชื่อมโยงและต่อเนื่อง และยังช่วยสนับสนุนด้านอารมณ์ของบทเพลงไม่ฟังดูรีบร้อนจนเกินไป ผู้แสดงสามารถใช้เวลาในการสื่อสารกันได้อย่างเต็มที่ อีกประการที่สำคัญของช่วงนี้คือการปฏิบัติตามเครื่องหมายดังและเบาที่บทเพลงกำหนดไว้ให้ชัดเจน เพื่อให้บทเพลงเกิดมิติของเสียงที่หลากหลาย

ภาพที่ 13. Sonata for Flute and Piano ประพันธ์โดย Paul Hindemith
(ตัวอย่างการรับส่งทำนองระหว่างฟลูตและเปียโน)

โน้ตที่สร้างจากทำนอง A

ตอน A' ทำนอง A กลับมาอีกครั้งโดยกลับมาเกือบเหมือนกับตอน A แต่มีการย้ายศูนย์กลางเสียงมาอยู่ที่ D minor ระดับความดังอยู่ที่ *f* โดยที่เนื้อดนตรี (Texture) หนากว่าตอน A ฟลูตรับบทบาทบรรเลงทำนอง ส่วนแนวเปียโนมีการเคลื่อนไหวเป็น Contrary motion คือ การเดินทำนองแบบสวนทางระหว่างมือซ้ายกับมือขวา โดยบรรเลงจังหวะรูปแบบเดียวกัน ในขณะที่ตอน A เปียโนมือซ้ายบรรเลงเพียงโน้ตตัวดำเป็นหลักเท่านั้น จากนั้นค่อย ๆ ย้ายศูนย์กลางเสียงจนกระทั่งเข้าสู่ตอน B'

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

ช่วงนี้ถือได้ว่าเป็นจุดสำคัญของท่อน ผู้บรรเลงฟลูตต้องใช้พลังในการบรรเลงอย่างมหาศาลในด้านเทคนิคการใช้ลม เพราะช่วงนี้มีโน้ตในระดับเสียงสูง บรรเลงโดยควบคุมเสียงให้ได้คุณภาพที่ตั้งกังวาน หนักแน่น และบีบคั้นอารมณ์ ซึ่งการหายใจเข้าเพื่อนำลมเข้าปอดในปริมาณมาก เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ประโยคเพลงในช่วงนี้สมบูรณ์

ภาพที่ 14. Sonata for Flute and Piano ประพันธ์โดย Paul Hindemith
(ตัวอย่างจุดสำคัญในแนวฟลูต โดยในแนวเปียโนเป็น *Contrary motion*)

12

Contrary motion

ตอน B' คล้ายกับตอน B อย่างมาก แตกต่างกันที่ศูนย์กลางเสียงย้ายมาที่ B minor เท่านั้น โดยจบตอน B' ที่คอร์ด B major เป็นการจบแบบ Picardy Third

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

Ruhig กลับมาเรียบสงบอีกครั้ง การบรรเลงให้ปฏิบัติเหมือนกับตอน B ด้านน้ำเสียงโดยรวม ช่วงนี้คือเบาบาง ควรนับจังหวะให้มั่นคง ลงจังหวะตกให้พอดีกับแนวเปียโนประกอบ โดยให้นักฟลูตบรรเลงส่วนโน้ตที่เป็นเข็บบีสสามชั้นให้ชัดเจน ซึ่งจะสามารถช่วยให้นักเปียโนประกอบปฏิบัติง่ายขึ้น และตรงจังหวะพอดี

ภาพที่ 15. Sonata for Flute and Piano ประพันธ์โดย Paul Hindemith
(ตัวอย่างศูนย์กลางเสียง B minor)

13 Ruhig

ppp

สังคีตลักษณะท่อน III. Sehr lebhaft

แบ่งออกเป็นสองตอนดังนี้

III. Sehr lebhaft/Marsch	
Sehr lebhaft A A' B A C D B	Marsch สังคีตลักษณะสองตอนแบบย้อนกลับ (Rounded binary form)

ตอนที่ 1 Sehr lebhaft

ทำนอง A นำเสนอโดยฟลูตยาว 8 ห้องและขยายยาวจนถึงหมายเลข 14 โดยมีศูนย์กลางเสียงอยู่ที่โน้ต Bb อย่างชัดเจน

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

วิธีการบรรเลงโดยการควบคุมลักษณะเสียงให้ชัดเจน มีความร่าเริง แต่เต็มไปด้วยความหนักแน่นในทุกตัวโน้ต ช่วงที่มีเครื่องหมายเน้นเสียง โดยให้ผู้บรรเลงจินตนาการถึงการเดินของผู้ชายชาวเยอรมันตัวใหญ่กำลังเดินด้วยความร่าเริง

ภาพที่ 16. Sonata for Flute and Piano ประพันธ์โดย Paul Hindemith

(ตัวอย่างทำนอง A ศูนย์กลางเสียงอยู่ที่โน้ต Bb)

III. Sehr lebhaft (♩. 160)

Bb

ทำนอง A' กลับมาอีกครั้งแต่อยู่ในลักษณะการแปรทำนอง ทำนองของฟลูตตอนเริ่มกลับมาในแนวเปียโนในท่อนที่ 25 เมื่อจบประโยคเพลงฟลูตและเปียโนบรรเลงทำนองจากท่อนที่ 8 อีกครั้งแต่มาไม่ครบ

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

ในช่วงนี้ให้บรรเลงโดยการตัดลิ้นด้วยความหนักแน่น โดยใช้คำว่า Tu (อ่านว่า ตู)

ภาพที่ 17. Sonata for Flute and Piano ประพันธ์โดย Paul Hindemith
(ตัวอย่างทำนอง A ของฟลูตกลับมาแต่อยู่ในแนวเปียโน ท่อนที่ 25)

ทำนอง B เริ่มในท่อน 40 โดยมีศูนย์กลางเสียงอยู่ที่โน้ต C#

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

การบรรเลงในช่วงนี้เปลี่ยนอารมณ์ของเพลงเล็กน้อยจากสนุกสนานกระฉับกระเฉง ไหลลื่น โดยการใช้ลมที่มีความต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความไหลลื่นของแนวทำนอง และลงน้ำหนักเสียงในโน้ตที่มีเครื่องหมายเน้นเสียง

ภาพที่ 18. Sonata for Flute and Piano ประพันธ์โดย Paul Hindemith
(ตัวอย่างทำนอง B ศูนย์กลางเสียงอยู่ที่โน้ต C#)

40

p

pp

C#

mf

Im Zeitmaß (In tempo) กลับไปสู่จังหวะเดิม โดยทำนอง A กลับมาอีกครั้งในครั้งที่ 94 บรรเลงโดยเปียโน ศูนย์กลางเสียงอยู่ที่ B หลังจากนั้นฟลูตจึงบรรเลงทำนอง A โดยเปลี่ยนศูนย์กลางเสียงเป็น Bb ทั้งฟลูตและเปียโนบรรเลงเหมือนตอนต้น

ภาพที่ 19. Sonata for Flute and Piano ประพันธ์โดย Paul Hindemith

(ตัวอย่างทำนอง A กลับมาอีกครั้ง ศูนย์กลางเสียงอยู่ที่โน้ต Bb)

The image displays two systems of musical notation. The first system, starting at measure 94, is labeled 'Im Zeitmaß' and 'Theme A'. It features a treble clef staff with a melodic line and a bass clef staff with accompaniment. A forte (f) dynamic marking is present. The second system, starting at measure 19, is marked with a piano (p) dynamic. It also consists of treble and bass clef staves. The key signature changes to B-flat major for the second system. Various musical notations such as notes, rests, and dynamic markings are used throughout.

ทำนอง C เริ่มที่หมายเลข 20 มีจังหวะคล้าย ๆ กับทำนอง A ศูนย์กลางเสียงอยู่ที่โน้ตตัว G หมายเลข 21 เปียโนบรรเลงขยายทำนองหมายเลข 22 ทำนอง C กลับมาอีกครั้ง ศูนย์กลางเสียงย้ายไปที่ Eb บรรเลงในลักษณะแคนอน หมายเลข 23 ทำนอง C กลับมาในศูนย์เสียงที่ Bb แต่ทำนองเหมือนกับตอนแรก แต่พัฒนาส่วนต่อขยายทำนองโดยการซ้ำจนกระทั่งเปลี่ยนศูนย์กลางเสียงเป็น Eb จากเดิมคือ E โดยเปียโน

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

การบรรเลงในช่วงนี้ให้บรรเลงด้วยความกระชับโดยตัดลิ้นด้วยคำว่า “ตู่” ในส่วนท้ายของเครื่องหมายเชื่อมเสียงให้ทิ้งน้ำหนักเสียงไปที่โน้ตตัวสุดท้ายเสมอ

ภาพที่ 20. Sonata for Flute and Piano ประพันธ์โดย Paul Hindemith

(ตัวอย่างทำนอง C ศูนย์กลางเสียงอยู่ที่โน้ต G)

The image shows a musical score for measures 20-23 of the Sonata for Flute and Piano by Paul Hindemith. The score is written for flute and piano. Measure 20 starts with a flute line and a piano accompaniment. The piano part has a G chord marked with a box and the letter 'G' below it. The score continues through measures 21, 22, and 23, showing the development of the melody and the piano accompaniment.

ทำนอง D เริ่มที่หมายเลข 25 ห้องที่ 195 และซ้ำอีกครั้งในหมายเลข 26 ห้องที่ 212

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

แนวฟลูตในส่วนท้ายของเครื่องหมายเชื่อมเสียง โน้ตเข้บัตหนึ่งชั้นให้เล่นเสียงสั้น ส่วนในโน้ตตัวดำให้เล่นเสียงยาว ทุกการขึ้นต้นประโยคความเข้มข้นของเสียงถูกกำหนดให้บรรเลงจากเบาไปดัง ($p - f - ff$) จึงต้องใช้ลมจากช้าไปเร็วเพื่อให้ได้คุณภาพเสียงตามเครื่องหมายกำหนด

ภาพที่ 21. Sonata for Flute and Piano ประพันธ์โดย Paul Hindemith (ตัวอย่างทำนอง D)

The image displays two systems of musical notation for a flute and piano. The first system, labeled '25', shows the flute part in the upper staff and the piano accompaniment in the lower staff. The flute part begins with a dynamic marking of p and features a series of notes with a slur over them. The piano accompaniment consists of chords and eighth notes. The second system, labeled '26', continues the piece. The flute part has dynamic markings of f and ff , while the piano accompaniment has markings of f and mf . The notation includes various note values, rests, and dynamic markings throughout both systems.

จากนั้นจึงจบตอนที่ 1 ด้วยทำนอง B สั้น ๆ

ภาพที่ 22. Sonata for Flute and Piano ประพันธ์โดย Paul Hindemith
(ตัวอย่างทำนอง B ที่กลับมาเพียงสั้น ๆ)

27

p

p

Ruhiger werden

pp

ตอนที่ 2 Marsch (สังคีตลักษณะสองตอนแบบย้อนกลับ)

ตอน A

เริ่มทำนองด้วยเปียโน โดยศูนย์กลางเสียงอยู่ที่ Bb ฟลูตบรรเลงทำนองในลักษณะการแปรทำนอง

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

การบรรเลงในช่วงนี้ ฟลูตใช้การบังคับลิ้นด้วยความคมชัด หนักแน่น โดยบังคับลิ้นด้วยการเปล่งเสียงคำว่า “ทู” ให้ความรู้สึกในการบรรเลงเหมือนเพลงมาร์ชของทหารที่ต้องการความเข้มแข็ง และมั่นคงในจังหวะการเดิน โดยโน้ตทุกตัวชัดเจนเท่ากัน การควบคุมลักษณะเสียงชัดเจนตามเครื่องหมายที่กำหนดไว้ในบทเพลง โดยการฝึกฝนกับเครื่องจับจังหวะ จากจังหวะ 80 ชยับขึ้นไปจนถึงจังหวะจริงที่ความเร็ว 100-108

ภาพที่ 23. Sonata for Flute and Piano ประพันธ์โดย Paul Hindemith

(ตัวอย่างทำนอง A ในแนวฟลูตศูนย์กลางเสียงอยู่ที่โน้ต Bb)

Marsch (♩ 100-108)

The image displays a musical score for the first system of 'Marsch' from Sonata for Flute and Piano by Paul Hindemith. The score is written for piano accompaniment, featuring a treble clef and a bass clef. The tempo is marked as '♩ 100-108'. The first system includes dynamics markings 'mf' and 'f'. The second system starts at measure 28 and includes a 'p' marking. The third system continues the piano accompaniment with a 'mf' marking.

ตอน B

เริ่มในท่อนที่ 261 โดยเปียโนเป็นผู้นำเสนอทำนอง จากนั้นฟลูตจึงเข้ามาในหมายเลข 30 ในลักษณะของทำนองสอดประสาน โดยเปียโนยังคงนำเสนอทำนอง B

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

ในช่วงนี้ระบบนิ้วของฟลูตอยู่ในเกณฑ์ที่ยากพอสมควร ฝึกซ้อมนิ้วและลิ้นให้สัมพันธ์กัน ควรเริ่มซ้อมโน้ตซ้ำ ๆ เพื่อให้เกิดถูกต้องแม่นยำของโน้ตและเสียง การบังคับเปลี่ยนแปลงเสียงคำว่า “หู” นิ้วต้องไม่เกร็ง ปล่อยให้มันเป็นอิสระมากที่สุด เพื่อให้ระบบนิ้วลื่นไหลเป็นธรรมชาติ ไม่เกิดอาการเกร็ง

ภาพที่ 24. Sonata for Flute and Piano ประพันธ์โดย Paul Hindemith

(ตัวอย่างทำนอง B เปียโนเป็นผู้นำเสนอทำนอง ฟลูตเข้ามาในหมายเลข 30 ในลักษณะของทำนองสอดประสาน)

The image shows a musical score for the Sonata for Flute and Piano by Paul Hindemith. The score is in G major and 2/4 time. It features a piano accompaniment and a flute part. The piano part starts at measure 261 with a piano (p) dynamic. The flute part enters at measure 30 with a piano (p) dynamic. The score is divided into four systems, with measure numbers 261, 29, and 30 indicated.

ทำนอง A'

จบด้วยโคเดตตาในท่อนที่ 295-299 คอร์ดสุดท้ายจบด้วยคอร์ด Bb major

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

ประโยคเพลงด้วยคุณภาพความเข้มของเสียงฟลูตที่พุ่งทะยาน โดยใช้เทคนิคการ Vibrato ถี่ ๆ และตั้ง รูปปากและคอต้องเปิดกว้างเพื่อให้ลมเดินทางออกมาได้สะดวก

ภาพที่ 25. Sonata for Flute and Piano ประพันธ์โดย Paul Hindemith

295

Verbreitern

2.3 Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke

2.3.1 ประวัติผู้ประพันธ์

Carl Reinecke (ค.ศ. 1824-1910) เป็นผู้ประพันธ์เพลงชาวเยอรมัน ที่ถูกจดจำในฐานะนักเปียโนผู้เปี่ยมไปด้วยพรสวรรค์ และอาจารย์ด้านเปียโนและการประพันธ์เพลง ลูกศิษย์ของเขาหลายคนมีชื่อเสียงอย่างมาก เช่น Sullivan, Svendsen และ Grieg Reinecke เริ่มประพันธ์เพลงตั้งแต่อายุเพียง 7 ปี และออกแสดงเปียโนเป็นครั้งแรกเมื่ออายุเพียง 12 ปีเท่านั้น จนกระทั่งปี ค.ศ. 1843 เมื่อ Reinecke อายุได้ 19 ปี เริ่มออกแสดงเสิร์ทเป็นครั้งแรกที่ประเทศเดนมาร์กและสวีเดน หลังจากนั้นมาพำนักอยู่ที่ Leipzig และมีโอกาสศึกษากับปรมาจารย์ด้านการประพันธ์เพลงและเปียโนกับ Mendelssohn, Schumann และ Liszt

Reinecke อาศัยอยู่ที่ Leipzig จนกระทั่งปี ค.ศ. 1848 จึงตัดสินใจย้ายไปอาศัยอยู่ที่ Paris ระหว่างนั้น Reinecke ได้ประพันธ์ Concerto 4 บท และในปี ค.ศ. 1851 เริ่มสอนเป็นครั้งแรกที่ Cologne Conservatory ที่ประเทศเยอรมนี ในปี ค.ศ. 1860 Reinecke ถูกทาบทามให้เป็นผู้อำนวยการดนตรีที่ The Gewandhaus Orchestra และเป็นอาจารย์สอนเปียโนและการประพันธ์เพลงที่ Leipzig conservatory ซึ่งเป็นที่เดียวกับ Mendelssohn อาจารย์ของ Reinecke เคยสอนอยู่อีกด้วย Reinecke อาศัยอยู่ที่ Leipzig จนกระทั่งวาระสุดท้ายของชีวิต

2.3.2 ประวัติบทเพลง

Flute Concerto in D major ถือเป็นหนึ่งในผลงานชิ้นเยี่ยมของ Reinecke ประพันธ์ขึ้นในปี ค.ศ.1908 เมื่อ Reinecke อายุ 84 ปี Reinecke ประพันธ์บทเพลงนี้หลังจากที่ลาออกจากการเป็นผู้อำนวยการดนตรีของวง The Gewandhaus Orchestra และไม่ได้สอนที่ Leipzig Conservatory แล้ว แต่ได้หันมาสร้างสรรค์บทประพันธ์มากขึ้น สไตล์การประพันธ์เพลงของ Reinecke ในบทเพลงนี้ยังคงอยู่ในสไตล์โรแมนติก Reinecke ให้ความสำคัญกับความลึกซึ้งของเนื้อหาบทเพลงมากกว่าการโชว์เทคนิคของเครื่องดนตรีเดี่ยว โดยกำหนดศัพท์ทางด้านอารมณ์ความรู้สึกไว้ในบทเพลงอย่างละเอียดตั้งแต่ขึ้นต้นบทเพลงซึ่งเป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญมากของเพลงยุคโรแมนติก Reinecke เรียบเรียงเสียงประสานวงออร์เคสตราได้อย่างชาญฉลาด วงออร์เคสตราไม่กลบเสียงของฟลูต ทั้งยังโอบอุ้มและขับเสียงฟลูตให้ออกมาได้โดดเด่นอีกด้วย บทเพลงนี้ความยาวประมาณ 22 นาที มีทั้งหมด 3 ท่อนที่แตกต่างกัน ท่อนแรกอยู่ในความเร็วปานกลาง มีทำนองอ่อนหวานและเต็มไปด้วยอารมณ์ ท่อนที่สองอยู่ในจังหวะช้า มีอารมณ์ค่อนข้างเศร้าและหม่นหมองคล้ายกับบทเพลงร้อง Aria ในอุปรากร ท่อนสุดท้ายอยู่ในอัตราความเร็วปานกลาง ท่อนนี้เน้นทำนองที่เริ่มด้วยจังหวะยกมีอารมณ์สนุกสนาน และตื่นเต้น

ผลงานของ Reinecke เริ่มเป็นที่สนใจอย่างมากในปี ค.ศ. 1990 ในปี ค.ศ. 1997 ฟลูตคอนแชร์โตบทนี้ถูกนำกลับมาแสดงใหม่อีกครั้งหลังจากที่ Reinecke เสียชีวิตไปแล้ว โดยสถาบัน Leipzig Gewandhaus ซึ่งเป็นสถาบันต้นสังกัดของ Reinecke นั่นเอง ฟลูตคอนแชร์โตบทนี้ ประพันธ์ขึ้นเพื่ออุทิศให้แก่ Maximilian Schwedler นักฟลูตในสังกัดของวง Leipzig Gewandhaus ซึ่งเป็นผู้ผลักดันให้ Reinecke ประพันธ์ฟลูตคอนแชร์โตบทนี้ขึ้นมา สันนิษฐานกันว่า Schwedler อาจมีส่วนร่วมในการประพันธ์คอนแชร์โตบทนี้ด้วย โดยสังเกตได้จากเครื่องหมายการแบ่งลมหายใจในแนวฟลูตโซโล ซึ่งถือเป็นเรื่องปกติในยุค 1800 ที่ผู้บรรเลงเดียวกับนักประพันธ์เพลงจะทำงานร่วมกัน ยกตัวอย่างบทเพลงไวโอลินคอนแชร์โตของ Brahms และ Mendelssohn ต่างก็ทำงานร่วมกับผู้บรรเลงเดี่ยวเพื่อให้เทคนิคในคอนแชร์โตเป็นธรรมชาติที่สุดสำหรับเครื่องดนตรีนั้น ๆ

ฟลูตคอนแชร์โตบทนี้จัดแสดงขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 15 มีนาคม ปี ค.ศ. 1909 หลังจากที่ Reinecke ทำเปียโนสกออร์เสร็จได้ไม่นาน จัดแสดงขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งในเทศกาลคอนเสิร์ตสำหรับฤดูใบไม้ผลิโดย The Leipzig men's chorale Konkordia ที่ Zoologischer Garten การแสดงครั้งแรกนี้เป็นการบรรเลงระหว่างฟลูตเดียวกับเปียโน ไม่ใช่วงออร์เคสตรา ผู้บรรเลงเดี่ยวฟลูตคือ Maximilian Schwedler ผู้บรรเลงเปียโนประกอบ คือ Oswin Keller หลังจากจบการแสดงกระแสคำวิจารณ์ล้วนออกมาอย่างดีเยี่ยม

2.3.3 บทวิเคราะห์

บทเพลง Flute Concerto in D major เป็นผลงานการประพันธ์ลำดับที่ 283 ของ Carl Reinecke การแสดงครั้งนี้ได้ใช้เปียโนบรรเลงประกอบแทนวงออร์เคสตรา ทั้งในการแสดงและการวิเคราะห์บทประพันธ์

ตารางแสดงภาพรวมของบทเพลง Flute Concerto in D major

ประพันธ์โดย Carl Reinecke

สังคีตลักษณ์ของบทเพลง

ตอนที่ 1	ตอนที่ 2	ตอนที่ 3
<i>Allegro molto moderato</i>	<i>Lento e mesto</i>	<i>Moderato</i>
Sonata	Rondo	Rondo

ตอนที่ 1

Allegro molto moderato

ช่วงนำ (Introduction)	ตอนนำเสนอ (Exposition)	ตอนพัฒนา (Development)	ตอนย้อนความ (Recapitulation)	โคดา (Coda)
ห้องที่ 1-4	ห้องที่ 5-117	ห้องที่ 118-158	ห้องที่ 175-224	ห้องที่ 225-244

เครื่องหมายกำหนดความดัง-เบา และเครื่องหมายเน้นความเข้มเสียงของบทเพลง

Dynamics	<i>ppp</i> เบามาก ๆ	<i>pp</i> เบามาก	<i>p</i> เบา	<i>mf</i> ดัง ปานกลาง	<i>f</i> ดัง	<i>ff</i> ดังมาก	
Accent dynamics	<i>Sf</i>	<i>Sfp</i>	<i>sfpp</i>	<i>fp</i>	<i>mfp</i>	>	Λ

ศัพท์ที่ใช้ในบทเพลง Flute Concerto in D major

ศัพท์ดนตรี	ความหมาย
A piacere	อัตราความเร็วยืดหยุ่น
Affetto	นุ่มนวล
Amabile	พึงใจ นุ่มนวล น่ารัก
Amabilita	ด้วยความนุ่มนวล
Ancora	ให้เล่นต่อไปเหมือนเดิม
Animato	รำเรง
Calando	เบาลง
Calore	ด้วยความอบอุ่น
Dolce	อ่อนหวาน นุ่มนวล
Dolore	ด้วยความโศกเศร้า
Fuoco	ไฟ, ให้เล่นด้วยอารมณ์เร้าร้อน
Grazia	ด้วยความสง่างาม
Mesto	โศกเศร้า ซึม
Moderato	อัตราจังหวะเร็วปานกลาง
Mosso	ให้เล่นเร็ว เคลื่อนไปข้างหน้า
Moto	ความเคลื่อนไหว
Pesante	หนักแน่น
Più	มากขึ้น
Un pochettino slentando	ค่อย ๆ ช้าลงทีละน้อย
Teneramente	นุ่มนวล
Tranquillo	นิ่ง สงบ
Sognante	อย่างเพ้อฝัน
Stringendo	เร่งให้เร็วขึ้น

Allegro molto moderato

ท่อนที่ 1 Allegro molto moderato อยู่ในสังคีตลักษณะโซนาตา ใช้อัตราจังหวะผสม 6/8 ในกุญแจเสียง D major ห้องที่ 1-4 วงออร์เคสตราบรรเลงคอร์ดโดยดำเนินคอร์ด vi-ii/o 4/3-1 6/4-V9 ประกอบด้วยคอร์ด B minor/ E ทบเจ็ดดีมินิชท์ ไมเนอร์พลิกกลับครั้งที่ 2/D major พลิกกลับครั้งที่ 2 และ คอร์ด A ทบ 9 ฟลูตบรรเลงห้องที่ 3-4 ในลักษณะของอาร์เปจโจ แนวเบสเคลื่อนที่เป็นโครมาติกขาลง ในห้องที่ 4 ฟลูตบรรเลงโน้ตตัวที่ 9 ของคอร์ด A ทบเก้าบจนจังหวะหนัก

Allegro molto moderato เป็นอัตราความเร็วที่กำหนดไว้ในตอนขึ้นต้นบทเพลง อีกทั้งยังเป็นอัตราจังหวะพื้นฐานของท่อนนี้อีกด้วย บทเพลงโดยรวมในท่อนนี้อยู่ในความเร็วกว่าปานกลาง มีช่วงนำ (Introduction) ในแนวของวงออร์เคสตราขึ้นมาก่อน ตั้งแต่ห้องที่ 1-4 โดยฟลูตเข้ามาสอดรับในห้องที่ 3

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

ในแนวฟลูตมีศัพท์กำกับอารมณ์บทเพลงไว้ว่า *Con amabilità* ซึ่งแปลว่า นุ่มนวล และคำว่า *A piacere* ซึ่งแปลว่า อัตราความเร็วยืดหยุ่น ผู้บรรเลงจึงสามารถใช้เวลาในการบรรเลงส่วนนี้ให้เพื่อแสดงน้ำเสียงทางอารมณ์ดังกล่าวผ่านเสียงฟลูตที่ต้องเปล่งออกมาให้มีความนุ่มนวลและยืดหยุ่น ควรหายใจเข้าล่วงหน้าพร้อมกับคอร์ดแรกของเปียโน เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับโน้ตแรกให้มีคุณภาพ โดยให้อยู่ในความดังระดับ *f* ซึ่งแนวทำนองของฟลูตจะปรากฏขึ้นมาสั้น ๆ ในช่วงต้นเพลงห้องที่ 3-5 เท่านั้น หลังจากนั้นวงออร์เคสตราบรรเลงทำนอง ตั้งแต่ห้องที่ 5-21

ภาพที่ 1. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke

Maximilian Schvedler gewidmet

**Konzert
für Flöte und Orchester**

D-dur

Carl Reinecke op. 283
Klaviersatz vom Komponisten
herausgegeben von Henrik Wiese

ยู่ตีพิมพ์แก่ Maximilian Schvedler นักฟลูตในสังกัดของวง Leipzig Gewandhaus ซึ่งเป็นผู้ผลักดันให้ Reinecke ประพันธ์ฟลูตคอนแชร์โต บทนี้ขึ้นมา

ตอนนำเสนอ (Exposition)

ทำนองที่ 1 (Theme A) ห้องที่ 5-8 แนวไวโอลานำเสนอทำนองที่ 1 ในกุญแจเสียง D เมเจอร์ 4 ห้อง โดยแนวเบสบรรเลงโน้ต D เพื่อยืนยันโน้ตโทนิค ในห้องที่ 7 เปลี่ยนเป็นโครมาติกขาลง ห้องที่ 9 แนวไวโอลิน 1 นำเสนอทำนองที่ 1 อีก 4 ห้อง โดยเริ่มต้นด้วยโน้ตโดมีนันท์ในลักษณะของพิวัก ห้องที่ 12-16 เป็นสะพานเชื่อมสั้น ๆ แนวเบสบรรเลงโน้ต โดมีนันท์ยืนยันพื้นเพื่อนำไปสู่โน้ตโทนิค ในห้องที่ 17 แนวไวโอลินำเสนอ ทำนองที่ 1 โดยขึ้นด้วยโน้ตโทนิคดำเนินทำนองคล้ายไวโอลา ห้องที่ 21 ฟลูตบรรเลงทำนองประสานกับ ทำนองที่ 1 เสนอโดยแนวเชลโลในห้องที่ 22 ห้องที่ 26-27 แนวเบสบรรเลงโน้ต F# เพื่อยืนยันโน้ตโดมีนันท์

ภาพที่ 2. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke

(วงออร์เคสตรานำเสนอทำนองที่ 1 ตั้งแต่ห้องที่ 5-21)

The image displays a page of a musical score for Carl Reinecke's Flute Concerto in D major. The score is written for a full orchestra and a solo flute. The tempo is marked 'Allegro molto moderato' and 'in tempo' with a metronome marking of 176. The key signature is D major. The score shows the first theme (Theme A) starting in measure 5, marked 'a piacere' and 'con amabilità'. The flute part is the primary melodic line, with the violin I part providing harmonic support. The score includes various dynamics and performance instructions, such as 'colla parte' and 'Solo'. The first theme is repeated in measure 21, marked 'wie träumend' and 'Solo'.

ห้องที่ 21 ฟลูตบรรเลงทำนองประสานกับทำนองที่ 1 เสนอโดยแนวเชลโลในห้อง 22 ห้องที่ 26-27 แนวเบสบรรเลงโน้ต F# เพื่อเน้นโน้ตโดมินันท์

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

สำหรับแนวทำนองฟลูตในตอนนี้ต้องคำนึงถึงความต่อเนื่องในแนวทำนองของวงออร์เคสตรา ก่อนหน้า หายใจล่วงหน้าประมาณ 2 ห้องจากเข้าไปเร็วเพื่อเตรียมความพร้อมในประโยคที่กำลังจะบรรเลงสอดแทรกเข้ามา ในความดัง *f* โดยมีคำกำกับอารมณ์ของเสียงฟลูตไว้ว่า “*wie träumend*” ภาษาเยอรมันแปลว่า “เหมือนความฝัน” การบรรเลงจึงต้องใช้น้ำเสียงที่ดังแต่มีความอ่อนโยนไม่แข็งกระด้าง ล่องลอยเหมือนอยู่ในความฝัน

ภาพที่ 3. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke (แนวทำนองของฟลูตในลีลาการบรรเลงแบบ “*wie träumend*”)

The image displays three systems of musical notation for the Flute Concerto in D major by Carl Reinecke. The first system (measures 18-21) features a flute part with a melodic line and a piano accompaniment with a rhythmic pattern. The flute part is marked "wie träumend" and "Solo" with a dynamic of "mf". The piano accompaniment is marked "p". The second system (measures 22-26) shows the flute part continuing with a melodic line and the piano accompaniment with a rhythmic pattern. The flute part is marked "p calando un poco" and "pp colla parte" with a dynamic of "p". The piano accompaniment is marked "espr. e marcato" and "Fg." with a dynamic of "p". The third system (measures 27-28) shows the flute part with a melodic line and the piano accompaniment with a rhythmic pattern. The piano accompaniment is marked "p".

ห้องที่ 28 ฟลูตนำเสนอทำนองที่ 1 เปลี่ยนกุญแจเสียงมาอยู่ในกุญแจเสียง B major โดยที่แนวเบสย่ำโน้ต B เพื่อเน้นโน้ตโทนิค

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

ในการบรรเลงช่วงนี้ผู้บรรเลงต้องทำตามเครื่องหมายที่โน้ตกำหนดให้อย่างละเอียด เช่น การบรรเลงเครื่องหมายเชื่อมเสียงให้ถูกต้อง ถึงแม้จะมีชั้นคู่ที่บรรเลงยากก็ไม่สมควรตัดลิ้นเพื่อให้เสียงออกง่าย เพราะจะทำให้ประโยคเพลงและเสียงที่ออกมาไม่เป็นไปตามรูปแบบ ขณะบรรเลงช่วงนี้ให้มีความรู้สึกต่อเนื่องของทำนองอยู่ตลอดเวลาไม่ให้ขาดตอน ใช้ลมให้ต่อเนื่อง การหายใจเข้าในแต่ละครั้งให้หายใจเข้าเบา ๆ เพื่อให้ประโยคเพลงลื่นไหล

ภาพที่ 4. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke

The image displays a musical score for the first movement of the Flute Concerto in D major by Carl Reinecke. The score is presented in three systems, each with a flute part on the top staff and a piano accompaniment on the bottom staff. The key signature is D major (two sharps) and the time signature is 2/4. A box highlights measures 27-31, with the text 'a tempo' and 'Flute นำเสนอทำนองที่ 1' (Flute presents the first theme). The piano part in measures 27-31 has a dynamic of *p*. The flute part in measures 27-31 has a dynamic of *f con calore*. The piano part in measures 32-35 has a dynamic of *f*. The flute part in measures 32-35 has a dynamic of *p un pochettino slentando*. The piano part in measures 32-35 includes the instruction 'Kl., Hn., Fg. colla parte'.

ทำนองที่ 1 กลับมาอีกครั้งในครั้งที่ 39 ในกุญแจเสียง F# major และเปลี่ยนเป็นกุญแจเสียง F# minor ในครั้งที่ 41-51

ครั้งที่ 43 ฟลูตบรรเลงทำนองในลักษณะของบันไดเสียงสลับกับลักษณะของอาร์เปจโจในส่วน โน้ตเข้ตสองชั้นสามพยางค์

ครั้งที่ 51-53 ฟลูตบรรเลงโน้ต C# ในลักษณะของการพรมนิ้ว แนวเบสบรรเลงคอร์ด F# minor

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

การบรรเลงในช่วงนี้ผู้บรรเลงสามารถเปลี่ยนสีสันของบทเพลงโดยใช้น้ำเสียงที่สว่างเจิดจ้า ในช่วงกุญแจเสียง F# major โดยการใช้แรงดันลมในปริมาณมาก และเปลี่ยนสีสันของบทเพลงให้ หม่นและจางลงในช่วงกุญแจเสียง F# minor โดยการใช้แรงดันลมในปริมาณน้อย เพื่อสร้างมิติสีสันของ เสียง เมื่อถึงช่วงพรมนิ้วตัว C# ผู้บรรเลงฟลูตฟังแนววงออร์เคสตราที่ผ่อนหนักเบาตามทิศทางของ ทำนอง เนื่องจากช่วงนี้แนวของวงออร์เคสตราส่งความรู้สึกให้ผู้บรรเลงเป็นอย่างมาก

ภาพที่ 5. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke

The image displays four systems of musical notation for the Flute Concerto in D major by Carl Reinecke. Each system consists of a flute part (treble clef) and a piano accompaniment (grand staff). The first system starts at measure 39, marked 'a tempo' and 'B', with a key signature of F# major. The second system starts at measure 41, marked 'F#m', with a key signature change to F# minor. The third system starts at measure 45, also marked 'F#m'. The fourth system starts at measure 49, marked 'animato', and includes dynamic markings like 'p' and 'mf'. The score includes various musical notations such as slurs, accents, and fingerings.

ห้องที่ 55–66 ฟลูตยังคงบรรเลงทำนองในลักษณะการไล่บันไดเสียงสลับกับอาร์เปโจ โดยนำทำนองที่ 1 มาขยาย ห้องที่ 55-56 อยู่ในกุญแจเสียง G# minor

ห้องที่ 58 เปลี่ยนมาอยู่ในกุญแจเสียง Eb major และกลายเป็น Eb minor ในห้องที่ 60

ห้องที่ 61 อยู่ในกุญแจเสียง B major จนกระทั่งห้องที่ 64 บรรเลงคอร์ด B ทบเจ็ดเมเจอร์-ไมเนอร์นำเข้าสู่กุญแจเสียง E major

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

ในการฝึกซ้อมช่วงนี้ให้ผู้บรรเลงนับซ้ำ ๆ โดยการนับย่อย เนื่องจากมีส่วนโน้ตเข้ตสองชั้น สามพยางค์อยู่ในช่วงนี้ กลไกระบบนิ้วของฟลูตมีความยากพอสมควร จึงอาจทำให้จังหวะไม่คงที่และ โน้ตไม่ถูกต้องแม่นยำ หลังจากซ้อมจนแม่นยำแล้วให้ผู้บรรเลงค่อยเพิ่มจังหวะให้เร็วขึ้นจนถึงอัตรา จังหวะจริงที่บทเพลงกำหนด

“สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่ง” คือการฟังแนววงออร์เคสตราเพื่อช่วยในการจับทำนองเพลง ไม่ให้พลาด เนื่องจากช่วงนี้แนวฟลูตและแนววงออร์เคสตราจะสอดรับกันสลับไปมา

ภาพที่ 6. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke

The image displays a musical score for the Flute Concerto in D major by Carl Reinecke. It features piano accompaniment and flute parts. The score is divided into four systems, each with a key signature change indicated in a box:

- System 1 (Measures 53-56): Key signature G#m: (G# minor).
- System 2 (Measures 56-58): Key signature Eb: (E-flat major).
- System 3 (Measures 58-61): Key signature Eb: (E-flat major) and B: (B major).
- System 4 (Measures 61-64): Key signature B: (B major) and E major (labeled as 'คอร์ด B7 นำเข้าสู่กุญแจเสียง E เมเจอร์').

The score includes dynamic markings such as *resc.* (ritardando) and *pp* (pianissimo), and performance instructions like *Hn.* (Horn) and *cresc.* (crescendo).

ทำนองที่ 2 (Theme B) ห้องที่ 66 วงออร์เคสตราบรรเลงทำนองในลักษณะแคนนอน (Canon) ระหว่างทำนองแนวนกับทำนองแนวล่าง อยู่ในกุญแจเสียง E major ทำหน้าที่เป็น โดมินันท์ของกุญแจเสียง A minor ในห้องที่ 73 โดยวงบรรเลงคอร์ด A minor นำมาก่อน 2 ห้อง ฟลุตนำเสนอทำนองที่ 2 ในกุญแจเสียง A minor

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

ในช่วงที่ฟลุตเสนอทำนองที่ 2 มีคำกำกับว่า *Expressivo* ซึ่งต้องบรรเลงด้วยความรู้สึก ในน้ำเสียงที่โล่งเปิดกว้าง หายใจเข้าล่วงหน้าก่อนเข้าประโยคและจะไม่หายใจดัง เพราะจะทำให้ ประโยคที่เข้ามาไม่เรียบเนียน ซึ่งในช่วงนี้กำหนดระดับเสียงไว้ที่ *p* อย่างไรก็ตาม ผู้บรรเลงต้องใช้ ความดังระดับ *mf* เนื่องจากการบรรเลงบทเพลงประเภทคอนแชร์โตต้องใช้ความดังที่เพิ่มขึ้นจาก เครื่องหมายที่กำหนดไว้เพื่อให้เสียงที่ออกมาสามารถประชันกับวงออร์เคสตราทั้งวงได้

ภาพที่ 7. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke

(วงออร์เคสตราบรรเลงทำนองในลักษณะแคนนอน และแสดงทำนองที่ 2 ในแนวฟลุต)

The image displays a musical score for the Flute Concerto in D major by Carl Reinecke. The score is divided into four systems of music. The first system (measures 66-68) is marked 'Meno mosso' and 'C' (Crescendo), with dynamics 'Tutti' and 'ff pesante'. The second system (measures 69-71) features a flute solo (Fl. Kl.) with dynamics 'f' and 'mf decres.'. The third system (measures 72-75) is labeled 'ทำนองที่ 2 (Theme B)' and 'Solo', with dynamics 'p espressivo' and 'Am:'. The fourth system (measures 76-78) continues the piano accompaniment with dynamics 'pp'.

ห้องที่ 83 นำเสนอทำนองที่ 2 อีกครั้งในกุญแจเสียง E major ทำหน้าที่เป็นโดมิแนนท์
ห้องที่ 88 อยู่ในกุญแจเสียง A major ห้องที่ 92 วงบรรเลงคอร์ด E ทบเจ็ดเมเจอร์-ไมเนอร์
ฟลูตไลป์บันไดเสียง A major

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

การบรรเลงช่วงนี้ใช้ความดังระดับ *f* ใช้สีสนที่กว้างและหนา ผู้บรรเลงใช้วิธีการหายใจเข้าไป
ปริมาณมาก ก่อนเข้าห้องที่ 83 เพื่อให้เสียงที่เปล่งออกมามีพลัง บนโน้ตที่มีเครื่องหมายเน้นเสียง
ให้เน้นเสียงยาวกว่าปกติ ไม่ใช่ใช้วิธีการกระแทกเสียงแบบสั้น ๆ ช่วงห้องที่ 91 กลุ่มโน้ตที่มีเครื่องหมาย
เชื่อมเสียง ให้เน้นเสียงโน้ตตัวแรก ส่วนตัวท้ายบรรเลงเสียงสั้นลงเล็กน้อย เพื่อให้เกิดความกระชับ
และได้ยินจังหวะแยกชัดเจน

ภาพที่ 8. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke (การเปลี่ยนทำนองที่ 2 จากกุญแจเสียง E major ไปยัง A major)

The image displays a musical score for the Flute Concerto in D major by Carl Reinecke, specifically the section from measure 80 to 92. The score is written in D major and 2/4 time. It consists of a flute part and a piano accompaniment. Key annotations include 'E:' at measure 83, 'A:' at measure 87, and 'accelerando Flute ไลป์บันไดเสียง A เมเจอร์' and 'คอร์ด E7' at measure 92. The score is presented in a clear, legible format with standard musical notation.

โคตา ห้องที่ 93 อยู่ในกุญแจเสียง A major วงบรรเลงคอร์ดในลักษณะเสียงสั้น ความเร็วเพิ่มขึ้นมากกว่าเดิม ฟลุตบรรเลงทำนองในลักษณะของอาร์เปจโจโดยวงบรรเลงคอร์ดประกอบ

ห้องที่ 109 อยู่ในกุญแจเสียง B minor โดย ห้องที่ 117 บรรเลงคอร์ด A minor พลิกกลับครั้งที่ 2 และคอร์ด E ทบเจ็ด เมเจอร์-ไมเนอร์ ทั้งสองคอร์ดทำหน้าที่เป็นโดมิแนนท์ของกุญแจเสียง A major

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

การบรรเลงช่วงนี้เป็นจุดเปลี่ยนอารมณ์ความรู้สึกของบทเพลง แตกต่างจากช่วงก่อนหน้า โดยช่วงนี้มีคำกำหนดไว้ว่า Animato ซึ่งต้องบรรเลงให้มีชีวิตชีวา สนุกสนาน ในด้านสีสันทันของเสียง และความกระชับของส่วนโน้ต ผู้บรรเลงต้องให้ความสำคัญกับโน้ตเข้บ็ตสองชั้นสามพยางค์

โดยช่วงนี้จำเป็นอย่างมากที่ต้องฝึกบรรเลงโดยเครื่องกำกับจังหวะด้วยวิธีการนับย่อย เพราะการบรรเลงในช่วงนี้มีการสอดรับกับแนวของวงออร์เคสตราตลอดเวลา จึงต้องมีความแม่นยำ มั่นคง สม่าเสมอในจังหวะ การฟังและจำทำนองของวงออร์เคสตราในช่วงนี้เป็นสิ่งจำเป็นอีกประการที่จะช่วยในการบรรเลง เนื่องจากแนวฟลุตและแนววงออร์เคสตราบรรเลงสลับล้อทำนองกันในช่วงนี้ และเป็นจังหวะที่ฟังแล้วดูขัดแย้งกันตลอดเวลา ผู้บรรเลงจึงต้องฝึกโน้ต จังหวะ และฝึกช่วงสอดรับทำนองให้แม่นยำ

ภาพที่ 9. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke
(ช่วงโคดาของตอนนำเสนอ และเชื่อมเข้าสู่ตอนพัฒนา)

93 **D** Animato ♩ = 184

98

103

107

111

115

ทำหน้าที่เป็นโดมิแนนท์ของกุญแจเสียง A

ตอนพัฒนา (Development)

ห้องที่ 118 อยู่ในกุญแจเสียง A ไมเนอร์ ไวโอลินและฮอร์นบรรเลงทำนองที่ 2 ประสานกันในลักษณะแคนนอน

ห้องที่ 122 ไวโอลินบรรเลงทำนองที่ 2 ในกุญแจเสียง D minor

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

ในช่วงนี้มีความเข้มข้นมากขึ้นและเปลี่ยนอารมณ์ความรู้สึกจากที่มีชีวิตชีวา สนุกสนานมาเป็นหนักแน่นมากขึ้น ซึ่งเป็นบทบาทในแนวของวงออร์เคสตรา ผู้บรรเลงควรปรับสภาพอารมณ์ความรู้สึกตามแนวของวงก่อนเข้าบรรเลงในช่วงถัดไป

ภาพที่ 10. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke

(ทำนองที่ 2 ในตอนพัฒนา โดยไวโอลินและฮอร์นบรรเลงประสานกันในลักษณะแคนนอน)

118 E

Tutti ทำนองที่ 2

ff

Am:

ทำนองที่ 2

121

ทำนองที่ 2

Dm:

ห้องที่ 125 ทำนองแนวบนบรรเลงทำนองจากโคดาประสานกับทำนองที่ 2 ที่ถูกบรรเลงโดยเครื่องดนตรีแนวล่าง และบรรเลงในลักษณะการซ้ำแบบซีควนซ์

ห้องที่ 129 กลับมาที่กุญแจเสียง A minor ไวโอลินและฟลูตบรรเลงบรรเลงทำนองที่ 2 บนคอร์ด A minor ห้องที่ 132 แนวเชลโลบรรเลงทำนองที่ 2 บนคอร์ด E ทบเจ็ด เมเจอร์-ไมเนอร์ ห้องที่ 138 เปลี่ยนกุญแจเสียงเป็นกุญแจเสียง Ab minor ไวโอลินบรรเลงทำนองที่ 2 และแนวเชลโลบรรเลงทำนองที่ 2 ต่อจากไวโอลิน คล้ายกับห้องที่ 129-134

ภาพที่ 11. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke
(ทำนองโคดาประสานกับทำนองที่ 2)

The image displays four systems of musical notation for the Flute Concerto in D major by Carl Reinecke. Each system shows piano accompaniment and flute parts. The first system (measures 124-127) features a piano part with a boxed section labeled 'Holzt. Tr. ทำนองจากโคดา' and 'Hn. ทำนองที่ 2'. The second system (measures 128-131) shows the piano part with 'Str., Fl. fpp' and 'pp ทำนองที่ 2'. The third system (measures 132-135) includes 'pp ทำนองที่ 2'. The fourth system (measures 137-140) shows 'cresc. fp ทำนองที่ 2' and a key signature change to Ab minor indicated by 'Abm:'. The piano part consistently plays a rhythmic pattern of eighth notes, while the flute part plays a melodic line.

ห้องที่ 144 ทำนองฟลูตเปิดด้วยคอร์ด C ทบเจ็ด ดิมีนิชท์-ไมเนอร์ ซึ่งทำหน้าที่เป็นคอร์ด II ในกุญแจเสียง Bb minor ประสานกับทำนองที่ 1 บรรเลงโดยไวโอลิน

ห้องที่ 152 ทิมปานี บรรเลงโน้ต A ทำหน้าที่เป็นโดมิแนนท์ของกุญแจเสียง D major ประสานกันฟลูตที่บรรเลงทำนองในลักษณะอาร์เปโจ

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

ช่วงนี้ถือได้ว่าเป็นส่วนที่ยากที่สุดของท่อน ผู้บรรเลงจึงต้องทำความเข้าใจในเนื้อหาของช่วงนี้ ก่อนบรรเลง โดยการฝึกซ้ำ ๆ ด้วยความยากของโน้ต และเทคนิคการบรรเลง ถือได้ว่าเป็นท่อนที่ต้องใช้ความสามารถในการบรรเลงเป็นอย่างสูง ผู้บรรเลงจึงอาจตั้งเครียด ซึ่งขัดกับอารมณ์ของบทเพลง ที่ต้องมีความผ่อนคลายและต่อเนื่อง การผ่อนคลายกล้ามเนื้อรอบ ๆ ปาก การผ่อนคลายนิ้ว มีความสำคัญที่สุดในการบรรเลงช่วงนี้ ซึ่งจะทำให้การบรรเลงในช่วงนี้เกิดความสมบูรณ์มากที่สุด

ภาพที่ 12. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke

(ทำนองที่ 1 และทำนองที่ 2 ในตอนพัฒนา โดยฟลูตบรรเลงเป็นทำนองประสาน)

The image displays a page of a musical score for the Flute Concerto in D major by Carl Reinecke. The score is divided into four systems of music, corresponding to measures 141, 146, 149, and 153. The first system (measures 141-145) features a piano accompaniment with markings 'poco calando', 'decresc.', and 'pp', and a solo flute part (VI. I. Kl.) marked 'mf espressivo'. The second system (measures 146-150) shows the piano accompaniment with 'Vc.' and 'b.' markings, and the flute part with 'espressivo' and 'ทำนองที่ 2'. The third system (measures 149-152) includes the piano accompaniment with 'cresc.', 'Hm.', and 'Timp.' markings, and the flute part with 'Flute บรรเลงทำนองในลักษณะอาร์เปโจ'. The fourth system (measures 153-156) shows the piano accompaniment with 'Ob.' markings. The score is written in D major and 2/4 time.

ตอนย้อนความ (Recapitulation)

ห้องที่ 159 วงออร์เคสตราบรรเลงทำนองที่ 1 อีกครั้งในกุญแจเสียง D major ห้องที่ 167-174 กลุ่มเครื่องลมไม้บรรเลงทำนองลักษณะบันไดเสียง บนคอร์ด F# ทบเจ็ด เมเจอร์-ไมเนอร์ ทำหน้าที่เป็นคอร์ดโดมินันท์

ภาพที่ 13. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke

(ทำนองที่ 1 แนวเปียโนในตอนย้อนความ ที่อักษร G)

157

Hn.

cresc.

G

Tutti ทำนองที่ 1

f

D:

161

166

ทำนองลักษณะบันไดเสียง บนคอร์ด F#7

Holzbl.

p

ห้องที่ 175–189 อยู่ในกุญแจเสียง B major บรรเลงลักษณะเดียวกันกับห้องที่ 28-42

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

การบรรเลงในช่วงนี้กลับมาสู่ทำนองที่ 1 ผู้บรรเลงใช้เสียงที่เปิดกว้าง และดังในระดับ *f* เหมือนในช่วงแรก โดยให้ความสำคัญกับเครื่องหมายที่โน้ตกำหนดไว้ และใช้ลมที่ต่อเนื่องในการบรรเลง โดยบรรเลงให้ได้ทิศทางของประโยคเพลงมีการผ่อนหนัก-เบาของน้ำเสียงตามทิศทางขึ้นลงของประโยค เช่น เมื่อโน้ตสูงขึ้นให้ใช้ความเข้มข้นของเสียงที่มากขึ้น และเมื่อโน้ตเดินทางลงให้ใช้น้ำเสียงที่อ่อนและจางลง

ภาพที่ 14. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke

(ทำนองที่ 1 แนวฟลูตในตอนย้อนความ)

ทำนองที่ 1

174 Solo *p* *f* dolce

Fg.

B:

177 Fg.

ห้องที่ 190 ฟลูตบรรเลงทำนองในลักษณะกระโดดคู่ 8 และอาร์เปจ ต่อมาในห้องที่ 193 ฟลูตบรรเลงทำนองอาร์เปจประสานกับทำนองที่ 2 บรรเลงโดยไวโอลินเดี่ยวภายหลังฟลูตรับทำนองต่อจากไวโอลิน โดยอยู่ในกุญแจเสียง D minor

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

จุดสำคัญในช่วงนี้คือห้องที่ 193 โดยแนวฟลูตและแนวไวโอลินบรรเลงเป็นโน้ตตัวเดียวกัน ซึ่งต้องมีระดับเสียงที่ตรงกันอย่างแม่นยำ และลงจังหวะให้พร้อมกัน เปลี่ยนสีสันของเสียงให้จางลงพร้อมลดความดังมาที่ระดับ *p* ในห้องที่ 197

ภาพที่ 15. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke (ทำนองที่ 2 ระหว่างฟลูตและไวโอลินบรรเลงเป็น Unison)

187

191

194

196

ทำนองที่ 2 ระหว่าง Flute และ Violin บรรเลงเป็น Unison

VI. solo con sord.

Fl. Kl. *pp*

Flute รับทำนองที่ 2 ต่อจาก Violin

Dm:

เปลี่ยนสีสันของเสียงให้อ่อนจางลง

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

ทำนองที่ 2 ถูกนำเสนออีกครั้งหนึ่งในห้องที่ 201 ในกุญแจเสียง A minor ช่วงนี้บรรเลงในน้ำเสียงที่มีความเข้มข้น เสียงใหญ่และหนา แต่น้ำเสียงไม่สว่างเนื่องจากอยู่ในกุญแจเสียง A minor ซึ่งมีลักษณะน้ำเสียงที่ค่อนข้างเศร้า หม่นหมอง ใช้ความเร็วลมและแรงดันที่มาก เก็บลมไว้ที่กระพุ้งแก้มเพื่อให้รูปปากมีความผ่อนคลายและยืดหยุ่นมากขึ้น ให้ลมเป็นตัวสร้างรูปปาก โดยให้รูปปากเปิดออกมาเองจากการปล่อยลม

ภาพที่ 16. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke

(ทำนองที่ 2 ในแนวฟลูต กุญแจเสียง A minor)

ทำนองที่ 2

199

Holzbl.

dolce

VI.

Am:

203

K Animato ♩ = 184

Tr.

mf

Hn.

ท่อนโคดาของตอนย้อนกลับจะสั้นกว่าของตอนนำเสนอแต่มีลักษณะคล้ายกัน เมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างห้องที่ 93-118 (ช่วงทำนองที่ 2) และห้องที่ 206-224 มีข้อแตกต่างคือทำนองที่ 1 และ 4 คอร์ดแรกวนกลับมาอีกครั้งในห้องที่ 225-244 และจบที่กุญแจเสียง D major ซึ่งเป็นกุญแจเสียงโทนิค

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

การบรรเลงมีชีวิตชีวา สนุกสนาน ในด้านสีสันทันของเสียง และความกระชับของส่วนโน้ต ผู้บรรเลงต้องให้ความสำคัญกับโน้ตเขบ็ตสองชั้นสามพยางค์ ในช่วงนี้มีการสอดรับกับแนวของวงออร์เคสตราตลอดเวลา จึงต้องมีความแม่นยำ มั่นคง สม่ำเสมอในจังหวะ การฟังและจดจำทำนองของวงออร์เคสตราในช่วงนี้เป็นสิ่งจำเป็นอีกประการที่จะช่วยในการบรรเลง เนื่องจากแนวฟลูตและแนววงออร์เคสตราบรรเลงสลับลัดทำนองกันในช่วงนี้ ซึ่งเป็นจังหวะที่ขัดแย้งกันตลอดเวลา ผู้บรรเลงจึงต้องฝึกโน้ต จังหวะ และฝึกช่วงสอดรับทำนองให้แม่นยำ ก่อนจะจบท่อนที่กุญแจเสียง D major ซึ่งเป็นกุญแจเสียงโทนิคในห้องที่ 225-244

ภาพที่ 17. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke
(ท่อนโคดาของส่วนย้อนกลับ ที่อักษร K)

203 **K Animato** $\text{♩} = 184$

207 *con grazia* *dolce* *Tr.* *Hn.* *Fg.*

212 *Tr.* *Hn.* *p*

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

จุดสำคัญของช่วงนี้คือมีทำนองของฟลูตที่ปรากฏขึ้นตอนต้นเพลงกลับมาอีกครั้ง ผู้บรรเลงใช้แนวคิดเดิมคือให้บรรเลงโดยมีการยืดหยุ่นของจังหวะ ไม่รีบร้อนจนเกินไป

ภาพที่ 18. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke

(ตัวอย่างการกลับเข้าสู่ทำนองหลักที่แนววงออร์เคสตราในกุญแจเสียง D major ที่อักษร L)

The image displays a musical score for the Flute Concerto in D major by Carl Reinecke, specifically measures 223 through 238. The score is written in D major and 2/4 time. It consists of four systems of music, each with a flute part on the top staff and a piano accompaniment on the bottom staff.

- Measure 223:** The flute part begins with a series of sixteenth-note runs. The piano accompaniment provides harmonic support. Dynamics include *cresc.* and *ff*. A tempo marking **L** (Lento) is present.
- Measure 227:** The piano accompaniment features a series of chords. Dynamics include *ff* and *decresc.*. A *Tutti* marking is also present.
- Measure 232:** The piano accompaniment continues with chords. Dynamics include *(decresc.)* and *p*. Performance instructions include *ritardando* and *Str., Kl.* (String and Clarinet).
- Measure 238:** The flute part has a *Solo* marking. The piano accompaniment has a *colla parte* marking. Dynamics include *mf amabile a piacere* and *pp*. A tempo marking **in tempo** is present.

ท่อนที่ 2 Lento e mesto

(สังคีตลักษณะรอนโด)

ส่วนนำ	A	B	A	C	A	โคเดตตา
ห้องที่	ห้องที่	ห้องที่	ห้องที่	ห้องที่	ห้องที่	ห้องที่
1-5	6-13	14-20	21-31	37-47	48-59	60-72

ส่วนนำ

ห้องที่ 1-5 อยู่ในกุญแจเสียง B minor แนวเบสบรรเลงทำนองลักษณะสตัดคาโตในรูปแบบ ออสตินาโต (Ostinato) กลุ่มเครื่องเป่าบรรเลงในลักษณะคอรอล (Chorale) เป็นท่อนที่มีความไพเราะลึกซึ้งในด้านเนื้อหาการประพันธ์ และเต็มไปด้วยอารมณ์ความรู้สึกตามแบบฉบับบทเพลงใน ยุคโรแมนติก

ภาพที่ 19. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke

(ตัวอย่าง Ostinato และกลุ่มเครื่องเป่าบรรเลงในลักษณะ Chorale)

II

Lento e mesto ♩ = 68

The image shows a musical score for the second movement of the Flute Concerto in D major by Carl Reinecke. The score is in D major and 2/4 time, with a tempo of Lento e mesto (♩ = 68). It features three staves: Flute (top), Piano (middle), and Basses and Timpani (bottom). The Flute part has two sections highlighted with boxes: 'Hn. Chorale' and 'Kl. Chorale'. The Piano part has a section highlighted with a box: 'Ostinato'. The score is marked 'Tutti' and 'p' (piano). The basses and timpani part is marked 'Bassi e Timp.'.

ตอน A

ห้องที่ 6-13 ฟลูตนำเสนองานทำนอง A โดยแนวเบสบรรเลงทำนองในลักษณะออสตินาโต

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

ฟลูตเริ่มต้นด้วยอารมณ์ที่กำหนดไว้ว่า *Dolore* ซึ่งแปลว่าเศร้า ในความดังระดับ *mf* โดยไม่ใช้การ *Vibrato* ที่ถี่จนเกินไปเพราะจะทำให้อารมณ์ความรู้สึกอ่อนหวานแทนที่จะเป็นความรู้สึกที่เศร้า ควรใช้น้ำเสียงที่นิ่งสงบ เบาบาง และไม่หนักจนเกินไป

ในท่อนนี้ผู้บรรเลงต้องปรับอารมณ์ความรู้สึกให้เศร้าเพื่อให้การถ่ายทอดน้ำเสียงออกมาได้ตามบทบาทประพันธ์

ภาพที่ 20. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke

(ฟลูตเสนองานทำนอง A แนวเบสบรรเลงในลักษณะออสตินาโต)

A Flute นำเสนองานทำนอง

mf con dolore
Solo

VI con soed.

Ostinato.....

ตอน B

ห้องที่ 14–20 อยู่ในกุญแจเสียง G major ฟลูตนำเสนองานใหม่ (ทำนอง B) ที่รวดเร็วมากขึ้นและมีความดังมากกว่าตอน A แนวกุญแจซอลในเปียโนสก็อร์เคลื่อนที่เป็นโครมาติก แต่ออสตินาโตยังคงอยู่แต่ย้ายไปอยู่ที่แนวกุญแจซอลในเปียโนสก็อร์ในห้องที่ 14

ทำนองในห้องที่ 16-17 มีการซ้ำในลักษณะซีควเอนซ์ อารมณ์ของทำนองเพลงช่วงนี้มาสิ้นสุดในห้องที่ 18 ส่วนในห้องที่ 20 เป็นคอร์ด F# ทบเจ็ด เมเจอร์ - ไมเนอร์ ทำหน้าที่เป็นโดมิแนนท์

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

ช่วงนี้เปลี่ยนอารมณ์จากเศร้า ขยับขึ้นมาเป็นมีความหวังและสดใสขึ้นมาเล็กน้อย ในความดังระดับ *f* จนเมื่อถึงช่วงที่เป็นซีควเอนซ์ ให้ค่อย ๆ ดังขึ้นและเพิ่มความหนาของเสียง และค่อย ๆ จางลงที่ท้ายประโยคห้องที่ 20

ภาพที่ 21. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke

(ฟลูตเสนองานใหม่ แนววงออร์เคสตราบรรเลงเป็นออสตินาโต)

B Flute นำเสนองานใหม่

Sequence

G:

un poco marcato

sempre cresc. ed un poco string.

cresc. ed un poco string.

calando

a piacere

pp colla parte

ตอน A

ห้องที่ 21-31 ทำนอง A ย้อนกลับมาอีกครั้งโดยฟลูตและเดี่ยวเชลโล นำเสนอโดยการประสานแบบแคนนอนโดยแนวเบสบรรเลงทำนองในลักษณะออสตินาโตในห้องที่ 21-25 ช่วงหลังมีลักษณะที่เปลี่ยนแปลง โดยมีทำนองมีความเร็วมากกว่าและมีลักษณะของการพัฒนาทำนองและพัฒนาด้านระบบการเปลี่ยนท่วงทำนองเสียง โดยจบที่ท่วงทำนองเสียง D major ห้องที่ 32-36 เป็นช่วงเชื่อมสู่ส่วนถัดไป

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

ช่วงนี้ผู้บรรเลงฟลูตบรรเลงในระดับความดัง *mf* แต่อย่างไรก็ตามต้องกดอารมณ์ความรู้สึกไม่ให้ดังจนเกินไป เพราะยังอยู่ในความรู้สึกที่ผ่อนคลายในช่วงก่อนหน้า ผู้บรรเลงเพิ่มความเข้มข้นของเสียงและค่อย ๆ ดังขึ้นในช่วงประโยคถัดไป

ภาพที่ 22. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke

(ฟลูตบรรเลงทำนอง A อีกครั้งในช่วงเสียงที่ต่ำลงคู่ 8 จากตอนต้นเพลง)

ทำนอง A กลับมาอีกครั้ง
a tempo

pp *colla parte*

pp *espressivo*

Temp.

Ostinato.....

ตอน C

ห้องที่ 37-47 ช่วงนี้ส่วนใหญ่บรรเลงโดยวงออร์เคสตรา มีอารมณ์รุนแรงกว่าส่วนอื่น ๆ ในท่อนนี้ โดยห้องที่ 37-39 ทั้งวงบรรเลงทำนองขนานกันคู่ 8 ในห้องที่ 40-43 แนวเบสบรรเลงทำนองออสตินาโตในกุญแจเสียง C major

ภาพที่ 23. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke

(ตัวอย่างทำนองในตอน C)

The image shows a musical score for the Flute Concerto in D major by Carl Reinecke. The score is in D major and 2/4 time. It features a flute part (labeled 'C' in a box) and a piano accompaniment. The piano part includes markings for 'Tempo I', 'Tutti', 'ff', 'f', and 'pesante'. The flute part has a '3' marking above it. The piano part has a '3' marking below it. The score is divided into two systems, with measures 35-37 in the first system and measures 38-47 in the second system.

เปลี่ยนเป็นกุญแจเสียง B minor ในห้องที่ 44 เป็นช่วงเชื่อมเล็ก ๆ ที่นำกลับไปสู่ตอน A และฟลูตเริ่มกลับเข้ามาอีกครั้ง

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

Quasi Recitativo ช่วงนี้ฟลูตบรรเลงในลีลาการพูดแบบอุปรากร จังหวะค่อนข้างอิสระ เล็กน้อย

ภาพที่ 24. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke
(ส่วนเชื่อมเข้าสู่ตอน A ในลีลาจังหวะการพูดแบบอุปรากร)

41

44 Quasi Recitativo ส่วนเชื่อมนำไปสู่ตอน A

Solo

Bm:

ตอน A

ห้อง 48–59 อยู่ในกุญแจเสียง B minor ทำนอง A กลับมาอีกครั้งโดยที่โน้ตตัวแรกของทำนองของท่อนนี้เริ่มที่ C และทำนองเบสออสตินาโตกลับมาเหมือนเดิม ห้องที่ 57–59 เป็นช่วงเชื่อมเข้าสู่โคเดตตา

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

ฟลูตรับทำนองจากวงออร์เคสตราให้มีความต่อเนื่องในการสอดรับ โดยการใช้ลมในการออกเสียงแทนการตัดลิ้นให้เกิดหัวเสียงที่อาจทำให้การสอดรับที่แข็งแกร่งต่างได้

ภาพที่ 25. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke

(ทำนอง A ในแนวคลาริเน็ต ทิมปานีบรรเลงออสตินาโต ฟลูตรับทำนอง A ในห้องที่ 50)

The image shows a musical score for the Flute Concerto in D major by Carl Reinecke, specifically measures 47 through 59. The score is written in D major and 2/4 time. It features several parts: Flute (รับทำนอง A), Clarinet (ทำนอง A), Oboe, Timpani (Ostinato), and Piano. The tempo changes from *rit. molto* to *D a tempo* at measure 48. The key signature is D major. The score includes dynamic markings such as *mf* and *mf*, and performance instructions like *[simile]* and *Ostinato*. The Flute part is marked with a box labeled 'A' and the instruction 'Flute รับทำนอง A'. The Clarinet part is marked with a box labeled 'ทำนอง A'. The Timpani part is marked with a box labeled 'Ostinato'. The Piano part is marked with a box labeled 'ทำนอง A'.

โคเดตตา

ห้องที่ 60–72 อยู่ในกุญแจเสียง B major และทำนองเป็นทำนองเดียวกันกับห้องที่ 32–35

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

ผู้บรรเลงควบคุมน้ำเสียงในต่อเนื่องและปฏิบัติตามเครื่องหมายที่กำหนดอย่างละเอียด เพราะท่อนนี้กล่าวได้ว่าเป็นท่อนที่มีอารมณ์ความรู้สึกมากที่สุดภายใน 3 ท่อน และบรรเลงด้วยความไม่เร่งรีบ ควบคุมคุณภาพเสียง พร้อมทั้งวิเคราะห์อารมณ์บทเพลงที่เปลี่ยนอย่างกะทันหัน

ภาพที่ 26. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke

(โคเดตตา ในกุญแจเสียง B minor)

The image displays a musical score for the Codetta section of the Flute Concerto in D major by Carl Reinecke. The score is in B minor and is divided into three systems. The first system (measures 59-62) is marked "Codetta" and "poco ritard." with a tempo of "molto tranquillo". The second system (measures 63-66) features a "Hobbl." section with dynamics of "pp" and "espr.". The third system (measures 67-70) is marked "tranquillo" and includes dynamics of "cresc." and "pp". The piano accompaniment includes parts for Horn (Ha.), Trombone (Timp.), and Bass Drum (C).

กระบวนที่ 3 Finale: Moderato

สังคีตลักษณ์รอนโด

ช่วงนำ	ตอน A (Rounded binary)	ออร์เคสตรา นำเข้า ตอน B	ตอน B	ตอน A	ตอน C	ช่วงเชื่อมกลับเข้าสู่ ตอน A	ตอน A	ช่วงเชื่อม เข้าสู่โคดา	โคดา
1-15	16-39	40-50	51-81	82-99	100-125	126-143	144-167	168-185	186-235

ห้องที่ 1-15 เป็นบทนำ (Introduction) อยู่ในกุญแจเสียง B minor วงออร์เคสตรา นำเสนอ ส่วนย่อยของท่านอง จนกระทั่งห้องที่ 11 อยู่ในกุญแจเสียง D major

ภาพที่ 27. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke
(Introduction ในกุญแจเสียง B minor และห้องที่ 11 เสนอส่วนย่อยท่านองใน กุญแจเสียง D major)

Introduction III

Finale
Moderato ♩ = 88

Bm:

6

10

con fuoco

p

Ha.

cresc.

D:

ตอน A

มีลักษณะของ สังคีตลักษณ์สองตอนแบบย้อนกลับ

ห้องที่ 16–23 ฟลุตนำเสนอทำนอง a ในกุญแจเสียง D major และตอนจบประโยคเพลง จบด้วยกุญแจเสียง F# minor

ห้องที่ 23–32 เป็นทำนอง b โดยฟลุตและวงออร์เคสตราบรรเลงทำนองเดียวกัน และฟลุตบรรเลงโน้ต F# กระโดดกับทำนอง เพื่อย้ำโทนิคด้วย

ห้องที่ 33–40 ทำนอง a' กลับมาอีกครั้งโดยจบที่กุญแจเสียง D major แต่จบด้วยเคเดนซ์ ชัด (Deceptive cadence)

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

สำหรับท่อนนี้สิ่งสำคัญคือการฝึกซ้อมโน้ต และจังหวะที่แม่นยำเป็นอันดับแรก ให้ความสำคัญกับประโยคเพลงและเครื่องหมายต่าง ๆ ที่กำหนด ท่อนนี้มีความชัดเจนในรูปแบบและทำนอง ซึ่งถ้าผู้บรรเลงฝึกซ้อมโน้ตในช่วงต้นบทเพลงได้แม่นยำจะทำให้สามารถเล่นทำนองดังกล่าวที่จะเกิดขึ้นในบทเพลงได้ เพราะทำนองแรกจะย้อนกลับมาอีกหลายครั้ง

ภาพที่ 28. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke
 (ทำนอง a ในกุญแจเสียง D major, ทำนอง b ในกุญแจเสียง F# minor ทำนอง a'
 ในกุญแจเสียง D major และจบด้วยด้วยเคเดนซ์ซัดที่ Bb major ที่อักษร B)

15 **A** **a**

D:

20 **b**

25

30 **a'** **a tempo**

35

Deceptive cadence

40 **B**

Bb:

ออร์เคสตรานำเข้าตอน B

ห้องที่ 40-50 วงออร์เคสตราเป็นบทนำเข้าสู่ทำนองของตอน B

ภาพที่ 29. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke

วงออร์เคสตรานำเข้าสู่ทำนองของตอน B

The image displays a musical score for the Flute Concerto in D major by Carl Reinecke, specifically measures 39 through 50. The score is written for flute and piano. The key signature is D major (two sharps) and the time signature is 3/4. The flute part begins at measure 39 with a melodic line. The piano accompaniment starts at measure 40. The score includes dynamic markings such as 'Tutti' and 'decrease.' and articulation like 'Cresc.' and 'f'. The score is divided into three systems, with measure numbers 39, 42, and 45 indicated at the beginning of each system.

ตอน B

ห้องที่ 51–61 ฟลูตนำเสนotำนอง B ในกุญแจเสียง G major แนวเบสลาโน้ต D ยาวจนกระทั่งถึงห้องที่ 55 เปลี่ยนเป็นกุญแจเสียง G minor และจบในกุญแจเสียง Bb major

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

ฟลูตนำเสนotำนองที่ 2 (ทำนอง B) ด้วยความดังที่ระดับ *p* ถึงอย่างไรก็ตามการบรรเลงช่วงนี้ต้องมีน้ำเสียงที่สว่างสดใส เนื่องจากอยู่ในกุญแจเสียง G major หลังจากนั้นจึงเปลี่ยนสีสันของเสียงให้หม่นและจางลงในห้องที่ 55 ซึ่งอยู่ในกุญแจเสียง G minor

ภาพที่ 30. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke

(ฟลูตนำเสนotำนอง B ในกุญแจเสียง G major)

The image displays a musical score for the Flute Concerto in D major by Carl Reinecke. It features three systems of music, each with a flute part and piano accompaniment. The first system (measures 48-55) is in G major, with the flute part marked 'p' and the piano accompaniment marked 'mf'. The second system (measures 56-61) is in G minor, with the flute part marked 'pp' and the piano accompaniment marked 'mf'. The third system (measures 62-68) is in Bb major, with the flute part marked 'pp' and the piano accompaniment marked 'mf'. The score includes various musical notations such as notes, rests, and dynamic markings.

ห้องที่ 61–81 เป็นช่วงเชื่อม (Transition) ฟลูตบรรเลงทำนองในลักษณะอาร์เปจิโอและบันไดเสียงด้วยความรวดเร็วจนกระทั่งจบด้วยคอร์ด A ทบเจ็ด เมเจอร์-ไมเนอร์ ทำหน้าที่เป็นโดมินิกซ์ของกุญแจเสียง D major

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

การบรรเลงช่วงนี้ค่านิ่งถึงจังหวะที่มั่นคงเป็นสิ่งสำคัญ ไม่ตัดลิ้นแรงในช่วงต้นของเครื่องหมายเชื่อมเสียง เนื่องจากแนวของวงออร์เคสตราค่อยข้างไหลลื่น และมีคำกำกับว่า *Dolce grazia* ซึ่งแปลว่า อ่อนหวาน และสง่างาม

ภาพที่ 31. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke

(ตัวอย่างช่วงเชื่อมโดยฟลูตบรรเลงทำนองในลักษณะอาร์เปจิโอและบันไดเสียง)

The image displays a musical score for a transition section in a flute concerto. It consists of three systems of music, each with a flute staff on top and a piano accompaniment staff on the bottom. The key signature is D major (two sharps) and the time signature is 3/4. The first system starts at measure 60, marked with a 'C' for C-clef and includes the instruction 'dolce con grazia'. The second system starts at measure 63 and includes a 'Bb:' marking. The third system starts at measure 81 and includes a 'K1' marking and a 'p' (piano) dynamic marking. The flute part features a melodic line with various articulations and dynamics, while the piano accompaniment provides harmonic support with chords and moving lines.

ตอน A

ห้องที่ 82-95 บรรเลงลักษณะเดียวกันกับห้องที่ 16-30 ตอนท้ายนำไปสู่กุญแจเสียง B major

ภาพที่ 32. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke
(ทำนองของตอน A กลับมาอีกครั้งในห้องที่ 82)

The image displays a musical score for the Flute Concerto in D major by Carl Reinecke, specifically measures 82 through 95. The score is written for flute and piano. The key signature is D major (two sharps) and the time signature is 2/4. The flute part features a melodic line with various ornaments and phrasing. The piano accompaniment consists of chords and arpeggiated patterns. Dynamics such as *p* (piano) and *pp* (pianissimo) are indicated. The score is divided into four systems, with measure numbers 82, 85, 89, and 94 marking the beginning of each system.

ตอน C

ห้องที่ 100–125 วงออร์เคสตรานำคอร์ดเข้ามาก่อน 4 ห้อง สองห้องแรกแนวเบสลากโน้ต F# เพื่อย้ำโดมินันท์ของ B ฟลูตนำเสนองานอง C ด้วยทำนองที่ไม่รวดเร็วนักและจบด้วยกุกุแฉเสียง B minor

การตีความและการบรรเลง

ช่วงนี้มีคำกำกับว่า *Con fuoco* แปลว่า ไฟ, ให้เล่นด้วยอารมณ์เร่าร้อน หายใจเข้าล้วงหน้า ประมาณ 2 ห้อง จากช้าไปเร็วเพื่อให้มีแรงในปริมาณที่มากกว่าปกติ เพราะจำเป็นต้องใช้ลมในปริมาณที่มากเนื่องจากเป็นช่วงที่มีความดังในระดับ *f* อังศาคารวางรูปปากอยู่ในลักษณะเปิดกว้าง เพื่อเปิดทางให้ลมออกมาได้อย่างเต็มที่ ส่งผลให้เสียงดังกังวาน

ภาพที่ 33. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke

(ฟลูตนำเสนองานอง C ในกุกุแฉเสียง B minor ที่อักษร E)

The image shows a page of musical notation for the Flute Concerto in D major by Carl Reinecke. The score is in D major and 2/4 time. It features a piano accompaniment and a flute part. The tempo is marked "In tempo animato". The score includes dynamic markings such as "mf", "cresc.", "f con fuoco", and "pp". A box labeled "C" highlights the flute part starting at measure 100. The score ends with a "pp" marking at measure 110.

ห้องที่ 126-143 เป็นช่วงเชื่อมเข้าสู่ตอน A บรรเลงโดยวงออร์เคสตราเป็นส่วนใหญ่ บรรเลงทำนองที่เร้าใจและเข้มข้น ฟลูตเข้ามาในช่วงท้ายก่อนจะเข้าสู่ตอน A

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

การบรรเลงของฟลูตในช่วงนี้ต้องนับส่วนเข้บ็ตสองชั้นมาล่วงหน้า เพราะฟลูตจะเริ่มบรรเลงด้วยโน้ตเข้บ็ตสองชั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการเตรียมตัวเพื่อเข้าจังหวะ โดยจะนับส่วนโน้ตเข้บ็ตสองชั้นของแนววงออร์เคสตราที่ส่งมาก่อนหน้า หลังจากนั้นวงจะทำหน้าที่เป็นบล็อกคอร์ดตัวดำให้ผู้บรรเลงเดี่ยวจับจังหวะจากแนวของวงออร์เคสตรา

ภาพที่ 34. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke

126 **F** Tempo I

Tutti

f

Hn.

Bm:

Flute นำเข้าสู่ตอน A.....

138

p

142

mf

Kl., Pg.

p

A

ตอน A

ห้องที่ 144–167 บรรเลงในลักษณะเดียวกันกับห้องที่ 16–39 ในช่วงท้ายทำนองเคลื่อนที่ไปหาทฤษฎีเสียง F# minor

ห้องที่ 168–185 เป็นช่วงเชื่อมสู่โคดา ในช่วงท้ายทำนองเดินทางไปหาทฤษฎีเสียง D major

การตีความและการบรรเลง

การบรรเลงของฟลูตในช่วงนี้ต้องนับส่วนเชบัตหนึ่งชั้นสามพยางค์มาล่วงหน้า เพราะฟลูตจะเริ่มบรรเลงด้วยโน้ตเชบัตหนึ่งชั้นสามพยางค์ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการเตรียมตัวเพื่อเข้าจังหวะ โดยจะนับส่วนโน้ตเชบัตหนึ่งชั้นสามพยางค์ในแนวเบสของวงออร์เคสตราที่ส่งมาก่อนหน้าเพื่อให้มีการสอดรับทำนองที่แม่นยำขึ้น

ภาพที่ 35. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke
(ช่วงเชื่อมสู่โคดา ที่อักษร H)

The image shows a musical score for the Flute Concerto in D major by Carl Reinecke, specifically the section leading to the Coda. The score is in D major and 2/4 time. It features a flute part and a piano accompaniment. The tempo is marked 'Più mosso' and the dynamics range from 'p' to 'f'. The score includes markings for 'cresc.', 'espr.', and 'accelerando poco a poco'. The score is divided into three systems, with measures 167, 171, and 173 indicated. The first system starts with measure 167 and ends with measure 170. The second system starts with measure 171 and ends with measure 174. The third system starts with measure 175 and ends with measure 178. The score includes a watermark of a sunburst and a building in the background.

โคดา (Coda)

ห้องที่ 186–202 อยู่ในกุญแจเสียง D major ทำนองของฟลูตบรรเลงในลักษณะการบังคับลิ้นแบบสั้น รูปแบบการซ้ำในลักษณะของซีควเอนซ์ มีการไล่บันไดเสียงและอาร์เปโจจบด้วยกุญแจเสียง A major

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

ฟลูตบรรเลงโน้ตเข้บ็ตสองชั้นในความเร็วที่โน้ตตัวดำ เท่ากับ 136 (Più mosso) บรรเลงให้โน้ตเข้บ็ตสองชั้นกระชับและมีความชัดเจน โดยใช้เทคนิคการบังคับลิ้นซ้อน (Double tonguing) เหมือนการพูดคำว่า Tu-Gu (อ่านว่า ตู-กู) ซึ่งจะทำให้บทเพลงรู้สึกต่อเนื่องไม่กระตุก และสามารถบรรเลงโน้ตเข้บ็ตสองชั้นด้วยอัตราจังหวะที่รวดเร็วจนหวะที่รวดเร็วจนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภาพที่ 36. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke (โคดา ที่อักษร 1)

The image shows a musical score for the Coda of a Flute Concerto in D major by Carl Reinecke. The score is in D major and 2/4 time. It features a flute part and a piano accompaniment. The tempo is marked 'Più mosso' with a metronome marking of 136. The score is divided into three systems, with measures 183, 187, and 192 indicated. A box labeled 'โคดา' (Coda) is placed above the first system. The piano part includes dynamics like 'pp' and 'p'.

ห้องที่ 202–207 ทำนอง C กลับมาอีกครั้งในกุญแจเสียง A major และขยายทำนองไปจนถึงห้องที่ 213

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

ช่วงที่ฟลูตเสนอแนวทำนอง C ให้บรรเลงด้วยความเร่าร้อน (Con fuoco) ในระดับความดัง *ff* ช่วงนี้นักฟลูตต้องใช้พลังอย่างมหาศาลทั้งในแง่ของอารมณ์ความรู้สึก เทคนิคขั้นสูงในการปล่อยลม ปริมาณที่มหาศาลเพื่อมาสนับสนุนทำนองท่อนนี้เนื่องจากในแนวของวงออร์เคสตราบรรเลงด้วยโน้ตเชปต์หนึ่งชั้นสามพยางค์อย่างต่อเนื่องซึ่งเป็นการส่งอารมณ์เร่าร้อนให้กับแนวทำนองเดี่ยวของฟลูต อย่างไรก็ตาม ผู้บรรเลงเดี่ยวฟลูตต้องผ่อนคลายกล้ามเนื้อปาก ให้ลมเป็นตัวสร้างรูปปากและควบคุมเสียง ซึ่งต้องคำนึงเสมอว่าเสียงที่อยู่ในระดับสูงต้องไม่บีบปากซึ่งอาจจะเป็นวิธีการที่ทำให้เสียงออกง่ายแต่ไม่เกิดความไพเราะในน้ำเสียงเหมือนกับการใช้ลมเพื่อการผลิตเสียง

ภาพที่ 37. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke

(ช่วงโคดาฟลูตนำเสนอทำนอง C ในกุญแจเสียง A major)

The image displays a musical score for the Flute Concerto in D major by Carl Reinecke. The top system shows measures 201-207, with the flute part (treble clef) and piano accompaniment (grand staff). The flute part is marked 'ff con fuoco' and 'ทำนอง C ในโคดา'. The piano accompaniment is marked 'f' and 'mf'. The bottom system shows measures 205-213, continuing the flute part and piano accompaniment. The score is in D major and 2/4 time.

ห้องที่ 214-235 กลับมาที่กุญแจเสียง D major ฟลูตบรรเลงทำนองลักษณะบันไดเสียงโดยที่วงออร์เคสตราบรรเลงคอร์ดประสาน ในช่วงท้ายฟลูตบรรเลงโน้ตทริลตัว D และกุญแจเสียง D major โดยที่วงออร์เคสตราบรรเลงคอร์ดย้ำกระทั่งจบบทเพลง

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

ช่วงสุดท้ายการจบเพลงวงออร์เคสตราจะส่งเสริมแนวเดี่ยวของฟลูตเป็นอย่างมาก ผู้บรรเลงเดี่ยวฟลูตต้องใช้เทคนิคขั้นสูงในการบรรเลงเพื่อปิดท้ายบทเพลงให้เกิดความอลังการ โดยการใช้ปริมาณลมที่เยอะกว่าทุกช่วงในบทเพลง และสามารถควบคุมกล้ามเนื้อในพ่นคลายพร้อมที่จะบรรเลงเสียงสูงและดังจนเกินคุณภาพความไพเราะ ระบบนิ้วในช่วงนี้ไม่ยาก แต่ต้องพ่นคลายให้นิว้กตกลงบนคีย์ของฟลูตให้เบาที่สุดเพื่อความคล่องตัวในการไล่นิ้วที่มีความรวดเร็ว และการกดนิ้วเบาๆมีส่วนช่วยให้เสียงของฟลูตดังขึ้นอีกด้วย เนื่องจากการสั่นสะเทือนของตัวเครื่องและคีย์ของฟลูตในระดับที่เหมาะสม ในช่วงการพรมนิ้วให้บรรเลงด้วยความกระชับหนักแน่นและแยกโน้ตแต่ละตัวออกจากกัน จบด้วยโน้ต F# ซึ่งในการบรรเลงฟลูตโน้ตตัวนี้จะบรรเลงยากกว่าตัวอื่น ๆ เพราะเป็นโน้ตจุดบอดของฟลูต ผู้บรรเลงจะต้องใช้ความระมัดระวังในการออกเสียงโดยการเปิดคอให้กว้าง รูปปากไม่บีบและขวางทางเดินของลมที่จะมีช่วยสนับสนุนให้โน้ตตัว F# ออกมาได้อย่างสมบูรณ์ที่สุด

ภาพที่ 38. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke
(ตัวอย่างช่วงท้ายของบทเพลงกลับมาอยู่ในกุญแจเสียง D major)

The image displays a musical score for the Flute Concerto in D major by Carl Reinecke, specifically measures 214 through 229. The score is written in D major and 3/4 time. It consists of a flute part (top staff) and a piano accompaniment (bottom two staves). The tempo is marked "Più lento maestoso".

Measure 214 is marked with a "K" (Crescendo) and a forte dynamic. The flute part features a series of sixteenth-note runs. The piano accompaniment provides harmonic support with chords and moving lines in both hands.

Measure 219 shows the flute part continuing with similar sixteenth-note patterns. The piano accompaniment maintains a steady harmonic accompaniment.

Measure 224 is marked with a forte dynamic. The flute part has a more melodic line, while the piano accompaniment features a prominent bass line with chords.

Measure 229 is the final measure shown, marked with a forte dynamic. The flute part concludes with a melodic phrase, and the piano accompaniment ends with a final chord.

2.4 Cabrioles for Flute and Piano ประพันธ์โดย André Jolivet

2.4.1 ประวัติผู้ประพันธ์

André Jolivet (ค.ศ. 1905-1974) เป็นนักประพันธ์ยุคศตวรรษที่ 20 ชาวฝรั่งเศส เป็นที่รู้จักในฐานะนักประพันธ์ที่อุทิศตนเพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมดนตรีของฝรั่งเศส Jolivet สนใจศิลปะ ตั้งแต่วัยเยาว์ เริ่มเรียนการวาดภาพและเชลโล่เมื่ออายุ 14 ปี อย่างไรก็ตาม Jolivet ไม่ได้เรียนต่อทางด้านดนตรี เนื่องจากพ่อแม่ผลักดันให้เรียนต่อในวิทยาลัยครู ระหว่างที่ Jolivet ศึกษาอยู่ ก็ได้เป็นครูสอนอยู่ในโรงเรียนประถมแห่งหนึ่งในกรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส และถูกเกณฑ์ไปรับใช้ชาติ ในกองทัพฝรั่งเศส หลังจากที่ Jolivet กลับมาจากการเกณฑ์ทหาร ครูคนหนึ่งได้เห็นพรสวรรค์ด้านดนตรีของ Jolivet จึงผลักดันให้ Jolivet เป็นนักประพันธ์เพลงตามความฝันของเขา โดยแนะนำให้รู้จักกับ Paul Le Flem ครูสอนการประพันธ์เพลงคนแรกของ Jolivet โดยเริ่มปูพื้นฐานการประพันธ์เพลงตั้งแต่หลักการประพันธ์ Harmony และ Counter point

หลังจากที่ Jolivet ได้เดินทางไปฟังคอนเสิร์ตเพลงของ Schoenberg ก็หลงใหลในดนตรีไร้ศูนย์กลางเสียงทันที ครูของ Jolivet จึงแนะนำให้ไปเรียนกับ Edgard Varèse โดยศึกษาเทคนิคการประพันธ์ในยุคศตวรรษที่ 20 ทั้งหมด หลังจากนั้นในปี ค.ศ. 1936 Jolivet จึงก่อตั้งกลุ่ม La jeune France ขึ้นโดยร่วมมือกับ Olivier Messiaen, Daniel-Lesur และ Yves Baudrier กลุ่มนักประพันธ์สไตล์ Avant-garde เพื่อคิดค้นเทคนิคการประพันธ์ดนตรีแบบใหม่ขึ้นมา นอกจากนั้นยังเป็นอาจารย์สอนวิชาประพันธ์เพลงที่ Paris Conservatoire และด้วยความที่ Jolivet เดินทางอยู่บ่อยครั้ง ทำให้ได้รับอิทธิพลจากสำเนียงดนตรีในแต่ละประเทศ ทั้งประเทศในเอเชีย แอฟริกา และตะวันออกกลาง นำมาแปลงให้เข้ากับดนตรีฝรั่งเศส ทำให้สำเนียงบทประพันธ์ของเขามีเอกลักษณ์ชัดเจน Jolivet ผสมผสานเทคนิคการประพันธ์จากดนตรีในยุคก่อน ๆ และยุคศตวรรษที่ 20 Jolivet สร้างสรรค์บทประพันธ์ที่มีรูปแบบหลากหลายและประพันธ์ดนตรีให้กับวงแชมเบอร์ที่เขาผสมผสานขึ้นมาใหม่

2.4.2 ประวัติบทเพลง

Cabrioles for Flute and Piano เป็นบทเพลงสำหรับฟลูตกับเปียโน เป็นบทเพลงขนาดสั้น มีความยาวประมาณ 1.10 นาที ฟลูตทำหน้าที่บรรเลงทำนอง เปียโนทำหน้าที่เป็นแนวประสานส่วนใหญ่ ถึงแม้ว่าเสียงประสานของบทเพลงจะเป็นแบบใหม่ แต่โครงสร้างเพลงนี้ยังคงอิงอยู่กับดนตรีที่มีระบบศูนย์กลางเสียง บทเพลงนี้อยู่ในฟอร์ม ABA' โดยมีบทนำสั้น ๆ จำนวน 6 ห้อง บทเพลงนี้ในช่วง A มีศูนย์กลางเสียงอยู่ที่ Eb โดยสังเกตจากการย้ายโน้ต Eb อยู่บ่อยครั้ง ท่อน B ย้ายศูนย์กลางเสียงไปที่ Bb ซึ่งเป็นโดมิแนนท์ของ Eb หลังจากนั้นจึงกลับมาที่ A' อีกครั้ง

Cabrioles เป็นบทเพลงขนาดเล็ก ซึ่งมีความหมายว่า ตลกขบขัน อารมณ์ บทเพลงโดยรวม มีความสนุกสนาน มีชีวิตชีวา ทำนองและจังหวะมีลักษณะคล่องแคล่ว ว่องไว นอกจากนั้น คำว่า Cabrioles ยังเป็นลักษณะท่าทางท่าลักษณะการกระโดดในศิลปะการแสดงบัลเลต์ ที่นักแสดงตัวตลก นิยมใช้เดินอีกด้วย

2.4.3 บทวิเคราะห์

สังคีตลักษณะของบทเพลง

Intro	A	B	A'
ศูนย์กลางเสียงEb	ศูนย์กลางเสียงEb	ศูนย์กลางเสียงBb	ศูนย์กลางเสียงEb
ห้องที่ 1-7	ห้องที่ 8-19	ห้องที่ 20-26	ห้องที่ 27-34

บทนำ (Intro)

เริ่มต้นบทเพลงด้วยบทนำสั้น ๆ ประมาณ 6 ห้อง ในอัตราจังหวะ 2/4 ศูนย์กลางเสียงอยู่ที่ โน้ต Eb โน้ตตัวดำเท่ากับความเร็วที่ 112 มีคำศัพท์กำหนดไว้ว่า Vivement หมายความว่า มีชีวิตชีวา การบรรเลงในช่วงนี้มีลักษณะโน้ตคล่องแคล่วว่องไว กระฉับกระเฉง

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

โดยขึ้นต้นด้วยเปียโนในลักษณะบล็อกคอร์ด รับด้วยแนวทำนองฟลูตในลักษณะโน้ตเชบิต สองชั้นสามพยางค์และเชบิตหนึ่งชั้นไลโน้ตขึ้น สลับกันไปมาระหว่างเปียโนและฟลูต มีระดับความดังเบาตั้งแต่ $p - mp - mf - f$ ตามลำดับ จบด้วยโน้ต Bb สุดท้ายของฟลูตในจากความเบาไปหาความดังและลงมาหาความเบาอย่างทันทีทันใด ผู้บรรเลงทั้งคู่ต้องมีการสื่อสารกันอย่างต่อเนื่องในการรับส่ง ทำนอง ผู้แสดงเดี่ยวควรฝึกจากการนับย่อยซ้ำ ๆ ก่อน เพื่อตรวจความถูกต้องของโน้ต และทำความเข้าใจจังหวะรับส่งและระบบนิ้วของฟลูต การควบคุมลักษณะเสียงฟลูตต้องมีความคมชัด โดยการใช้ความเร็วลมที่เฉียบไว ระบบนิ้วควรอยู่ใกล้คีย์ของฟลูตไม่ยกนิ้วสูงจนเกินไปเพราะจำทำให้บรรเลงโน้ตได้ไม่เฉียบขาด โน้ตสะบัดให้บรรเลงด้วยความเฉียบคมและรวดเร็ว ให้ผู้บรรเลงฟลูตฟังคอร์ดจากเปียโนแล้วรับต่อทำนองจะทำให้การบรรเลงง่ายขึ้นโดยไม่ต้องนับจังหวะให้ชัดเจน เพราะจะทำให้บทเพลงฟังดูหนักไม่ล่องและเคลื่อนที่ไปข้างหน้า ให้ความรู้สึกเหมือนการ Improvisation

เนื่องจากบทเพลงสื่อถึงท่าทางการกระโดดในศิลปะการแสดงบัลเลต์ การบรรเลงจึงต้องให้ความรู้สึกที่คล่องตัว กระจับกระจ่าง โดยความยากของบทเพลงนี้อยู่ในลักษณะโน้ตที่เป็นจังหวะขัดระหว่างแนวฟลูตกับเปียโน จึงมีความจำเป็นที่ต้องฝึกซ้อมซ้ำ ๆ ไปพร้อมกับเปียโนเพื่อให้เข้าใจจังหวะขัดที่สอดรับกันระหว่างผู้แสดงเดี่ยวฟลูตและนักแสดงเปียโนประกอบ

ภาพที่ 1. Cabrioles for Flute and Piano ประพันธ์โดย André Jolivet

(บทนำสั้น ๆ 6 ห้อง มีคีย์กลางเสียงที่โน้ต Bb)

The image shows a musical score for 'Cabrioles for Flute and Piano' by André Jolivet. The score is in 2/4 time and B-flat major. It features a flute part with triplets and a piano accompaniment with a crescendo. Dynamics range from piano (p) to fortissimo (f). The tempo is marked 'Vivement' with a quarter note equal to 112 (♩ = 112). The score is divided into two systems, each with a flute staff and a piano staff. The piano part includes a 'crescendo' marking and a 'P sub.' marking. The flute part includes 'p', 'mp', and 'mf' markings. The piano part includes 'f' markings. The flute part includes 'p sub.' markings.

ตอน A

อยู่ในอัตราจังหวะ 4/4 มีศูนย์กลางเสียงอยู่ที่โน้ต Eb

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

การบรรเลงช่วงนี้ให้ผู้บรรเลงเดี่ยวฟลูตฟังโน้ตเข้บิตสองชั้นจากแนวเปียโนเพื่อช่วยให้การเข้าทำนองของฟลูตตรงจังหวะ บรรเลงในลักษณะของการบังคับลิ้นแบบสั้น โดยใช้คำว่า “ทุ” ในการออกเสียง ลมที่ใช้ต้องเป็นลมที่เฉียบเร็ว

ภาพที่ 2. Cabrioles for Flute and Piano ประพันธ์โดย André Jolivet

(ฟลูตบรรเลงทำนอง A อัตราจังหวะ 4/4)

The image displays a musical score for 'Cabrioles for Flute and Piano' by André Jolivet. The score is in 4/4 time and E-flat major. It consists of two systems of staves. The first system shows the flute part (top staff) and piano accompaniment (bottom two staves). A callout box labeled 'ฟังเข้บิตสองชั้นจากเปียโน' (Listen to the two-layered texture from the piano) points to a specific passage in the piano accompaniment. Another callout box labeled 'A ทำนอง A' (A Melody A) points to the flute part. The second system continues the flute part and piano accompaniment. The score includes various musical notations such as notes, rests, and dynamics markings.

ตอน B

อยู่ในอัตราจังหวะ 4/4 มีศูนย์กลางเสียงอยู่ที่โน้ต Bb

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

ความเข้มข้นของเสียงอยู่ในระดับ *pp* โดยฟลูตบรรเลงในน้ำเสียงเบาบางตอนต้นขึ้นต้นประโยค ในช่วงนี้มีการกำหนดเครื่องหมายดัง-เบา เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ผู้บรรเลงเดี่ยวฟลูตจึงต้องใช้ทักษะในฝึกรการใช้เสียงดัง-เบาให้เกิดความแตกต่างกันอย่างชัดเจน โดยฝึกหัดจากการเป่าโน้ตยาว (Long tone) เพียงตัวเดียว จากความเบาไปหาความดัง และจากความดังลงมาหาความเบา ให้สังเกตโดยการฟังเสียง ควบคุมการใช้ลม เช่น เมื่อต้องการเป่าเสียงเบาให้ใช้ปริมาณลมน้อย และเมื่อต้องการเป่าเสียงดังให้ใช้ปริมาณลมมาก การฝึกในลักษณะนี้จะทำให้การควบคุมเสียงในช่วงทำนอง B มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ในแง่ของจังหวะช่วงนี้ฟลูตจะบรรเลงทำนองขัดกับแนวเปียโนตลอดเวลา ซึ่งในแนวของเปียโนมีจังหวะส่วนโน้ตที่เหมือนเดิมตลอด แต่ในแนวของฟลูตถูกเขียนให้บรรเลงเริ่มต้นประโยคย่อย ๆ ในความรู้สึกที่ขัดแย้งกับจังหวะปกติที่เคยชิน จึงต้องฝึกซ้อมอย่างซ้ำ ๆ กับนักเปียโนให้เข้าใจ และจับจังหวะรับ-ส่งทำนองที่ขัดกันอยู่ให้ได้ โดยฝึกซ้อมอ่านโน้ตของเปียโนไปพร้อมกับโน้ตฟลูต ผู้บรรเลงเดี่ยวฟลูตควรพยายามจดจำทำนองขัดช่วงนี้ให้เคยชิน และขีดทำสัญลักษณ์ที่แนวฟลูตและเปียโน เพื่อช่วยให้เข้าใจและสามารถบรรเลงจังหวะในช่วงนี้ได้ถูกต้องแม่นยำ

ภาพที่ 3. Cabrioles for Flute and Piano ประพันธ์โดย André Jolivet

(ทำนอง B เส้นแสดงการสอดรับระหว่างแนวฟลูตและเปียโน)

ทำนอง B

The image shows a musical score for 'Cabrioles for Flute and Piano' by André Jolivet, specifically Part B. The score is written for flute and piano. The flute part is in the upper staff, and the piano part is in the lower staff. The flute part starts with a long note Bb, followed by a series of eighth notes. The piano part starts with a long note Bb, followed by a series of eighth notes. The score is marked with 'pp' and 'ff'. A box labeled 'B' is placed above the flute staff at the beginning of the piece.

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

ช่วงนี้อยู่ในส่วนของท่านอง B ซึ่งมีความเข้มข้นของเสียงจาก *pp - mf* และลงมา *p - f* โดยในห้องถัดไปซึ่งจะเป็นท่านอง A' ผู้บรรเลงเดี่ยวฟลูตสามารถฟังโน้ตเชบิตสองชั้นสามพยางค์จากแนวเปียโนที่กำลังจะส่งไปยังท่านอง A' ในห้องต่อไป

ภาพที่ 4. Cabrioles for Flute and Piano ประพันธ์โดย André Jolivet

(ท่านอง B เส้นแสดงการสอดรับระหว่างแนวฟลูตและเปียโน)

The image shows a musical score for 'Cabrioles for Flute and Piano' by André Jolivet. It consists of two staves: the top staff is for the flute and the bottom staff is for the piano. The music is in 3/4 time. The flute part features a series of eighth notes with slurs and accents, and dynamic markings of *pp*, *mf*, and *p*. The piano part provides accompaniment with chords and moving lines, also marked with *p*. A vertical line is drawn through the score, indicating the end of section B and the beginning of section A'. Below the piano staff, there is a note that says 'ส่งไปยังท่านอง A' (send to section A').

ตอน A'

เข้าสู่ตอน A' ซึ่งจะมีการเปลี่ยนอัตราจังหวะไปอยู่ที่ 3/4 ในห้องที่ 3 ของท่านอง A' โดยมีคำจำกัดความว่า Poco stringendo หมายความว่าให้ค่อย ๆ เร่งจังหวะให้เร็วขึ้น

การตีความและเทคนิคการบรรเลง

การบรรเลงโน้ตสะบัดต่าง ๆ ในปฏิบัติด้วยความเฉียบขาด ว่องไว ในส่วนที่เป็นเครื่องหมายเน้นเสียง (Accent) ให้ลงน้ำหนักเสียงด้วยความเข้มแข็ง ช่วงท้ายของบทเพลงควรซ้อมโดยการนับจังหวะย่อยเพื่อให้ผู้แสดงเดี่ยวฟลูตและนักเปียโนเข้าใจจังหวะที่เกิดขึ้น โดยจบลงด้วยความรู้สึกขัดแต่คมชัด

ภาพที่ 5. Cabrioles for Flute and Piano ประพันธ์โดย André Jolivet
(ตัวอย่างทำนอง A' ส่วนท้ายของบทเพลง)

A'

The musical score for 'Cabrioles for Flute and Piano' by André Jolivet, showing the A' section. The score is in 4/4 time and features a flute and piano. The flute part starts with a forte (*f*) dynamic and includes a *poco stringendo* marking. The piano part features a *rit.* (ritardando) marking and a *senza rit.* (senza ritardando) marking. The score concludes with a forte (*f*) dynamic and a piano (*pp*) dynamic.

บทที่ 3

การจัดการแสดงเดี่ยวฟลูต

3.1 วิธีการแสดงเดี่ยวฟลูต

การคัดเลือกบทเพลงสำหรับใช้ในการแสดงเดี่ยวฟลูต พิจารณาจากความเหมาะสมที่จะนำมาศึกษาในระดับปริญญาโทบัณฑิต คุณค่าทางการประพันธ์ ความไพเราะจากบทเพลงและระดับความสามารถของผู้แสดง โดยการแสดงเดี่ยวในครั้งนี้ได้คัดเลือกบทเพลงสำหรับการแสดงไว้ทั้งสิ้น 4 บทเพลง โดยผู้แสดงได้จัดทำข้อมูลการแสดงโดยการทำสูจิบัตรการแสดงดังนี้

3.2 ข้อมูลการแสดงเดี่ยวฟลูต

การแสดงเดี่ยวฟลูตในครั้งนี้ได้กำหนดให้ผู้แสดงบรรเลงบทเพลงทั้งหมด 4 บทเพลง จากการประพันธ์ของนักประพันธ์เพลงที่มีชื่อเสียงและประพันธ์บทเพลงอันทรงคุณค่าไว้รวม 3 ยุค โดยเรียงลำดับการแสดงดังต่อไปนี้

1. Fantasia No.7 in D major from 12 Fantasias for Transverse Flute ประพันธ์โดย Georg Philipp Telemann เป็นบทเพลงในยุคบาโรก ใช้เวลาแสดงประมาณ 3 นาที

2. Sonata for Flute and Piano ประพันธ์โดย Paul Hindemith เป็นบทประพันธ์ในยุคศตวรรษที่ 20 มีทั้งหมด 3 ท่อน ใช้เวลาแสดงประมาณ 13.40 นาที ตามลำดับดังนี้

- Heiter bewegt
- Sehr langsam
- Sehr lebhaft/Marsch

3. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke เป็นบทประพันธ์ในยุคโรแมนติก มีทั้งหมด 3 ท่อน ใช้เวลาแสดงประมาณ 22 นาที ตามลำดับดังนี้

- Allegro molto moderato
- Lento e mesto
- Moderato

4. Cabrioles for Flute and Piano ประพันธ์โดย André Jolivet เป็นบทประพันธ์ในยุคศตวรรษที่ 20 ใช้เวลาแสดงประมาณ 1.10 นาที

3.3 การเตรียมพร้อมสำหรับการแสดงเดี่ยวฟลูต

การเตรียมพร้อมสำหรับการแสดง ผู้แสดงได้จัดลำดับขั้นตอนโดยแบ่งเป็น การคัดเลือกบทเพลงสำหรับการแสดง การเลือกใช้น้ตเพลง การฝึกซ้อม การศึกษาบทเพลงสำหรับการแสดงกับอาจารย์ผู้สอน การแก้ไขปัญหา และการศึกษาจากแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ดังนี้

3.3.1 การคัดเลือกบทเพลงสำหรับการแสดง

การคัดเลือกบทเพลงสำหรับใช้ในการแสดงต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมหลายประการ ทั้งความยากง่ายที่เหมาะสม ความสามารถของผู้แสดง คุณค่าทางบทประพันธ์ นักประพันธ์ที่มีชื่อเสียงในยุคต่าง ๆ และอารมณ์ในแต่ละบทเพลง ทั้งหมดนี้เพื่อให้ผู้ที่สนใจเกิดความซาบซึ้งและเข้าใจในสิ่งที่ผู้แสดงต้องการสื่อสาร โดยได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ มีทักษะ และประสบการณ์ในการแสดงคอนเสิร์ต

3.3.2 การเลือกใช้น้ตเพลง

การเลือกใช้น้ตเพลงพิจารณาจากความน่าเชื่อถือของสำนักพิมพ์เป็นหลัก เพราะน้ตเพลงที่นำมาใช้ในการแสดงเป็นข้อมูล และเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งในการนำมาศึกษาเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง รวมถึงการนำมาซึ่งการวิเคราะห์บทเพลง รายละเอียดต่าง ๆ ในบทเพลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในครั้งนี้ผู้แสดงได้คัดเลือกน้ตเพลงจากสำนักพิมพ์ Bärenreiter, Breitkopf & Härtel, Gérard Billaudot Éditeur และ B. Schott's Söhne, Mainz

3.3.3 การฝึกซ้อม

การฝึกซ้อมถือเป็นปัจจัยหลักของการแสดงเดี่ยวฟลูต นอกจากผู้แสดงจะต้องมีวินัยในการจัดตารางเวลาในการฝึกซ้อม ผู้แสดงยังต้องจัดหาแหล่งข้อมูล เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการตีความบทเพลงที่ใช้ในการแสดงด้วย ซึ่งในการฝึกซ้อมผู้แสดงจะจัดลำดับการซ้อมให้เหมาะสมกับบทเพลงนั้น ๆ เช่น การฝึกคุณภาพเสียง ระบบนิ้วและเทคนิคในการเล่นฟลูต การฝึกการอ่านและเล่นน้ตอย่างละเอียดซ้ำ ๆ พร้อมกับควบคุมคุณภาพเสียงให้มีคุณภาพที่ดีไปพร้อมกัน โดยในขณะเดียวกันก็เริ่มวิเคราะห์แต่ละประโยคเพลงอย่างละเอียดจนชำนาญ และสุดท้ายคือการฝึกซ้ำ ๆ โดยการฝึกซ้อมแต่ละครั้งควรตั้งเป้าหมายไว้ว่าต้องปฏิบัติให้ถูกเกินครึ่งของที่ตั้งเป้าหมายไว้ เพราะทักษะที่ดีเกิดจากการทำซ้ำที่ถูกต้องจึงจะได้ผลลัพธ์ที่ดี โดยการฝึกซ้อมทั้งหมดเพื่อให้เกิดความชำนาญในการแสดง รวมถึงฝึกการฝึกซ้อมร่วมกับนักเปียโนอย่างสม่ำเสมอทุกสัปดาห์ โดยทั้งนี้ผู้แสดงจะต้อง

ทบทวนปัญหาและวางแผนการซ้อมให้ได้ประสิทธิภาพสูงสุด ผู้แสดงควรรู้ถึงเวลาที่ใช้ในการแสดง เพื่อให้ร่างกายเกิดความคุ้นเคยในช่วงเวลาทำการแสดง

3.3.4 การศึกษาบทเพลงสำหรับการแสดงกับอาจารย์ผู้สอน

ผู้แสดงจัดตารางเรียนกับท่านอาจารย์ผู้สอนอย่างสม่ำเสมอ อย่างน้อยอาทิตย์ละ 1 ครั้ง และไม่ควรเกิน 3 ครั้งต่อสัปดาห์ เพราะวันเวลาที่เหลือควรให้เวลากับการฝึกซ้อมสิ่งที่ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ผู้สอนด้วยตนเอง แต่ละที่มีการเรียนการสอน ผู้สอนได้ทบทวนการฝึกซ้อม ดูพัฒนาการของผู้แสดง ให้เทคนิคและแบบฝึกหัดเพื่อช่วยในการฝึกซ้อมบทเพลงให้ดียิ่งขึ้น ให้คำปรึกษาถึงปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างฝึกซ้อม และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในระหว่างการเรียนการสอน

3.3.5 การแก้ไขปัญหา

ในระหว่างการเรียนการสอน และการฝึกซ้อมของผู้แสดง สิ่งแรกที่ต้องรู้ในการเล่นบทเพลงทุกเพลงก็คือ ปัญหาของบทเพลงนั้น ดังนั้นในการฝึกซ้อม จึงควรหาสาเหตุของปัญหาให้พบ เพื่อปรึกษากับอาจารย์ผู้สอน ให้ช่วยปรับวิธี หรือหาเทคนิคที่เหมาะสมกับตัวบุคคลนำมาปรับใช้ เพราะการที่ฝึกซ้อมผิดเป็นเวลานาน จะยิ่งทำให้แก้ไขปัญหานั้นได้ยาก

3.3.6 การศึกษาจากแหล่งข้อมูลอื่น

นอกเหนือจากการฝึกซ้อมเป็นประจำแล้ว ควรศึกษาข้อมูลจากบทประพันธ์ที่หลากหลายของผู้ประพันธ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก โดยควรศึกษาประวัติ แนวความคิดของผู้ประพันธ์และยุคสมัย รวมไปถึงรูปแบบของบทเพลงเพื่อนำมาใช้ในการฝึกซ้อมได้อย่างถูกต้อง ในปัจจุบันมีแหล่งข้อมูลให้ศึกษาหลายทางที่เกี่ยวข้องกับดนตรีตะวันตก เช่น หนังสือ ห้องสมุด บทความ สุจิตร์ รายการโทรทัศน์ รายการวิทยุ แผ่นบันทึกเสียง และจากเว็บไซต์ต่าง ๆ

3.3.7 การกำหนดวัน เวลา และสถานที่สำหรับการแสดง

ผู้แสดงกำหนดวัน เวลา และสถานที่ให้แน่นอน เพื่อช่วยให้ผู้แสดงได้สามารถวางแผนในการฝึกซ้อม และเตรียมตัวในการแสดง รวมถึงการจัดทำข้อมูลและการประชาสัมพันธ์ทั้งในเรื่องสถานที่ให้เหมาะสมกับเวลา

3.3.8 การทำสุจิตร์และโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์การแสดง

การจัดทำสุจิตร์ (Program note) และโปสเตอร์คอนเสิร์ต เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ถึงการแสดงในครั้งนี้และถือเป็นการเผยแพร่งานแสดงให้กับผู้ที่มีความสนใจในบทเพลง โดยการประชาสัมพันธ์โปสเตอร์ และรายละเอียดของคอนเสิร์ตผ่านเว็บไซต์ รวมทั้งติดโปสเตอร์คอนเสิร์ตประชาสัมพันธ์ในสถานที่ต่าง ๆ โดยผู้แสดงได้จัดทำข้อมูลลงในสุจิตร์ ดังนี้

- ชื่อ-นามสกุล และประวัติของผู้แสดง

- วัน เวลา และสถานที่ในการแสดง
- ลำดับการแสดงและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบทเพลงทั้งหมด

3.3.9 การฝึกซ้อม ณ สถานที่จริง

การฝึกซ้อมการแสดงคอนเสิร์ต ผู้แสดงควรวางโอกาสทดลองฝึกแสดงในสถานที่จริงอย่างน้อย 2 ครั้งก่อนการแสดงจริง ซึ่งถือเป็นเรื่องที่สำคัญมากต่อผู้แสดง สถานการณ์ และบริบทต่าง ๆ มีผลต่อการแสดง เช่น เรื่องคุณภาพของระบบเสียงในห้องที่ใช้แสดง ผู้แสดงจะต้องฝึกการปรับและควบคุมเสียงในขณะแสดงให้เข้ากับสถานที่แสดง นอกจากนี้ยังช่วยสร้างความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อม บรรยากาศและสร้างความคุ้นเคยกับการเล่นคู่กันกับนักเปียโน เพื่อช่วยลดความกังวล ความตื่นเต้นที่จะนำมาซึ่งความผิดพลาดในวันแสดง

3.4 วิธีการแสดงเดี่ยวฟลูต

1. กำหนดการแสดงและรูปแบบการแสดง
2. ผู้แสดงถ่ายทอดบทเพลงให้ตรงกับจุดประสงค์ของผู้ประพันธ์และการตีความของผู้แสดง ต่อผู้ชม
3. ผู้แสดงถ่ายทอดอารมณ์และสร้างความประทับใจให้แก่ผู้ชมผ่านเสียงดนตรีและสื่อ โดยจัดบรรยากาศห้องแสดงให้เหมาะสมเพื่อช่วยให้ผู้ชมเข้าถึงบทเพลงตั้งแต่ต้นจนจบการแสดง
4. ผู้แสดงแต่งกายได้เหมาะสมกับการแสดง

3.5 การแสดงเดี่ยวฟลูต

ผู้แสดงแบ่งการแสดงออกเป็น 2 ช่วงของการแสดง ช่วงละประมาณ 30 นาที รวมพักครึ่งการแสดง 15 นาที รวมเวลาการแสดงทั้งหมดใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง โดยแสดงบทเพลงตามลำดับที่ได้กำหนดไว้ในสูจิบัตร

3.6 วัน เวลาและสถานที่การจัดการแสดงเดี่ยวฟลูต

การแสดงเดี่ยวฟลูตในครั้งนี้นำหนดจัดการแสดงในวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2559 เริ่มแสดงเวลา 18.00 น. ณ ห้องแสดงดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ และสูจิบัตรการแสดง

4.1 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์การแสดง

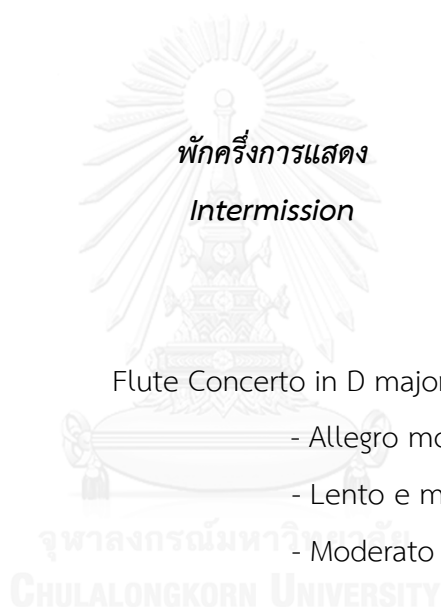
4.2 รายละเอียดสูจิบัตรการแสดง

Georg Philipp Telemann Fantasia No.7 in D major from 12 Fantasias
for Transverse Flute

Paul Hindemith Sonata for Flute and Piano
- Heiter bewegt
- Sehr langsam
- Sehr lebhaft/ Marsch

Carl Reinecke Flute Concerto in D major
- Allegro molto moderato
- Lento e mesto
- Moderato

André Jolivet Cabrioles for Flute and Piano

Fantasia No.7 in D major from 12 Fantasias for Transverse Flute ประพันธ์โดย Georg Philipp Telemann

Georg Philipp Telemann (ค.ศ. 1681-1767) เป็นนักประพันธ์เพลงชาวเยอรมันในยุคบาโรก เป็นนักดนตรีที่มากด้วยความสามารถ บรรเลงเครื่องดนตรีได้หลากหลายชิ้นโดยการศึกษาด้วยตนเอง Telemann สร้างสรรค์ผลงานอันทรงคุณค่าไว้มากมาย ทั้งอุปรากร คันทาตา โอราทรีโอ และแชมเบอร์มิวสิก อีกทั้งยังเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อดนตรีในช่วงรอยต่อระหว่างยุคบาโรกและยุคคลาสสิกอีกด้วย

12 Fantasias สำหรับการบรรเลงเดี่ยวฟลูต เป็นหนึ่งในผลงานเพลงชุดสำหรับเดี่ยวเครื่องดนตรี ออกแสดงสู่สาธารณชนในช่วงปี ค.ศ. 1732-1733 ซึ่งในปีเดียวกัน Telemann ยังได้ตีพิมพ์ผลงานอีกหนึ่งชุด คือ 36 Fantasias สำหรับ Harpsichord อีกด้วย บทเพลงสำหรับฟลูตชุดนี้มีทั้งหมด 12 ท่อน ถึงแม้ว่าจะเป็นบทเพลงสำหรับการเดี่ยวฟลูต แต่ Telemann ได้เรียบเรียงบทเพลงชุดนี้สำหรับการบรรเลงไวโอลินเอาไว้ด้วย ใช้ชื่อว่า 12 Fantasias for Solo Violin ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องปกติในยุคบาโรกที่บทเพลงสำหรับฟลูตจะนำไปใช้บรรเลงโดยไวโอลิน โดยมีการเพิ่มเทคนิควิธีการบรรเลงขึ้นคู่ซึ่งเป็นเทคนิคสำหรับการบรรเลงด้วยเครื่องสายเท่านั้น บทเพลงชุดนี้มีศูนย์กลางเสียงไล่จาก A major ถึง G minor การประพันธ์ของ Telemann หลีกเลี่ยงการใช้กุญแจเสียงที่ไม่เอื้ออำนวยต่อฟลูตในสมัยบาโรกซึ่งยังไม่มีลิมนิ้วและบรรเลงค่อนข้างยาก เนื่องจากฟลูตในสมัยบาโรกยังไม่ได้รับการพัฒนาให้เป็นฟลูตที่มีกลไกและใช้วัสดุที่ตีเยี่ยมเหมือนในปัจจุบัน เวลาบรรเลงก็จะให้น้ำเสียงที่ไม่ชัดเจนบรรเลงยากในโน้ตตัวสูง กุญแจเสียงที่ Telemann หลีกเลี่ยงไม่ใช้ ได้แก่ B major, C minor, F minor และ F# major

สำหรับ Fantasia in D major ซึ่งอยู่ในลำดับที่ 7 นั้น เป็นบทที่นิยมมากที่สุดบทหนึ่ง และสามารถกล่าวได้ว่าเป็นบทที่มีความยากที่สุดจากทั้งหมด 12 บท มีความยาวประมาณ 4.20 นาที แบ่งเป็น 2 ท่อนเล็ก ๆ บรรเลงต่อเนื่องกัน

ท่อนแรกมีคำกำกับไว้ว่า Alla Francese หมายถึง French Overture ซึ่งเป็นรูปแบบที่นิยมเป็นอย่างมากในยุคบาโรก ท่อนนี้แบ่งเป็นสองส่วนย่อย ๆ ส่วนแรกอยู่ในอัตราจังหวะ 4/4 มีอัตราจังหวะช้า มีรูปแบบจังหวะเป็นโน้ตเข้บัตหนึ่งชั้นประจุกกับเข้บัตสองชั้นเป็นพื้นฐานของเพลงให้ความรู้สึกมั่นคงและสง่างาม ซึ่งเลียนแบบมาจากลักษณะการก้าวเดินของพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 แห่งราชวงศ์ฝรั่งเศส ส่วนที่สองมีอัตราจังหวะเร็ว ให้ความรู้สึกสนุกสนาน อยู่ในอัตราจังหวะ 3/8

ในท่อนที่สองมีคำกำกับความเร็วไว้ที่ Presto ท่อนนี้กลับมาอยู่ในอัตราจังหวะ 4/4 ให้ความรู้สึกเต็มไปด้วยพลัง แตกต่างจากท่อนแรกอย่างชัดเจน

Sonata for Flute and Piano ประพันธ์โดย Paul Hindemith

Paul Hindemith (ค.ศ. 1895-1963) เป็นนักประพันธ์เพลง นักทฤษฎี นักไวโอลิน และผู้อำนวยเพลงชาวเยอรมัน เริ่มศึกษาไวโอลินที่ The Hoch Conservatory กับ Adolf Rebner หัวหน้าวง Frankfurt Opera Orchestra ระหว่างที่ศึกษาที่สถาบันดนตรีแห่งนี้ Hindemith เริ่มประพันธ์เพลง และเข้าร่วมเป็นสมาชิกวง Frankfurt Opera Orchestra และ Rebner's String Quartet นอกจากนั้นยังเป็นผู้บรรเลงครั้งแรกในเพลง L'histoire du soldat ของ Igor Stravinsky อีกด้วยในปี ค.ศ. 1917 ช่วงสงครามโลกครั้งที่ 1 Hindemith ถูกเรียกตัวเพื่อไปรับใช้ชาติอยู่ในกรมทหารเพื่อบรรเลงเป็นขวัญและกำลังให้แก่เหล่าทหารที่ไปร่วมรบ หลังจากสิ้นสุดสงครามได้กลับมาเป็นสมาชิกวง Frankfurt Opera Orchestra และ Rebner's String Quartet อีกครั้งโดยเป็นผู้บรรเลงไวโอลินของวง

ในปี ค.ศ. 1919 Hindemith จัดแสดงคอนเสิร์ตบทประพันธ์ของตนเองทั้งหมด และได้รับความสนใจจากสำนักพิมพ์ Schott ที่จะตีพิมพ์ผลงานของเขา สไตล์การประพันธ์เพลงในช่วงก่อนสงครามโลกของ Hindemith นั้น มีกลิ่นอายของยุคโรแมนติกอยู่ แต่หลังสงครามโลกได้เปลี่ยนไปเป็นแบบ Neo-Classic อย่างไรก็ตาม หลังจากที่นาซีกลับมาเรืองอำนาจ บทเพลงของ Hindemith ได้ถูกสั่งห้ามบรรเลงทั้งหมด ในปี ค.ศ. 1936 Hindemith จึงเดินทางไปประเทศสหรัฐอเมริกาหลายครั้งเพื่อหางานทำ และในที่สุด Hindemith จึงอพยพมาอยู่ที่สวีตเซอร์แลนด์ ในปี ค.ศ. 1938

โซนาตาสำหรับฟลูตและเปียโนบทนี้เป็น Sonata บทหนึ่งในเพลงชุด Sonata ทั้งหมด 26 บทที่ Hindemith ประพันธ์ขึ้นระหว่างปี ค.ศ. 1935 ถึง 1955 ให้กับ Gustav Scheck เพื่อนักฟลูตของเขา ซึ่งเป็นช่วงก่อนที่ Hindemith จะเดินทางไปประเทศสหรัฐอเมริกา การแสดงครั้งแรกของบทเพลงนี้ถูกขัดขวางโดยกลุ่มนาซี อีกหนึ่งปีให้หลัง Hindemith จึงมีโอกาสได้จัดการแสดงเพลงนี้เป็นครั้งแรก โดยจัดขึ้นเป็นส่วนหนึ่งในเทศกาลดนตรี Elizabeth Sprague Coolidge ครั้งที่ 8 ที่ Washington ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยมีผู้เดี่ยวฟลูตคือ Georges Barrère

บทเพลงนี้มีเสียงประสานที่เป็นเอกลักษณ์ของ Hindemith ในสไตล์ Neo-Classic และ Neue Sachlichkeit (The New Objectivity) โดยใช้ทฤษฎี Unterweisung im Tonsatz ซึ่งเป็นทฤษฎีเสียงประสานที่ Hindemith คิดค้นขึ้นมาด้วยตนเอง โซนาตาบทนี้มีทั้งหมด 3 ท่อน มีความยาวประมาณ 14.30 นาที ท่อนแรกอยู่ในความเร็วปานกลาง มีทำนองแบบโรแมนติกให้ความรู้สึกขวนฝืน ในท่อนที่ 2 ความเร็วช้า เนิบนาบ มีบุคลิกค่อนข้างจริงจังแต่ในขณะเดียวกันก็มีความอ่อนหวานอยู่ด้วย และท่อนสุดท้ายความเร็วอย่างมีชีวิตชีวา สนุกสนาน ท่อนนี้ยังให้ความรู้สึกล้อเลียนเพลงมาร์ชของทหารอีกด้วย

Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke

Carl Reinecke (ค.ศ. 1824-1910) เป็นผู้ประพันธ์เพลงชาวเยอรมัน ที่ถูกจดจำในฐานะนักเปียโนผู้เปี่ยมไปด้วยพรสวรรค์ และอาจารย์ด้านเปียโนและการประพันธ์เพลง ลูกศิษย์ของเขาหลายคนมีชื่อเสียงอย่างมาก เช่น Sullivan, Svendsen และ Grieg Reinecke เริ่มประพันธ์เพลงตั้งแต่อายุเพียง 7 ปี และออกแสดงเปียโนเป็นครั้งแรกเมื่ออายุเพียง 12 ปีเท่านั้น จนกระทั่งปี ค.ศ. 1843 เมื่อ Reinecke อายุได้ 19 ปี เริ่มออกแสดงเสิร์ทเป็นครั้งแรกที่ประเทศเดนมาร์กและสวีเดน หลังจากนั้นมาพำนักอยู่ที่ Leipzig และมีโอกาสศึกษากับปรมาจารย์ด้านการประพันธ์เพลงและเปียโนกับ Mendelssohn, Schumann และ Liszt

Reinecke อาศัยอยู่ที่ Leipzig จนกระทั่งปี ค.ศ. 1848 จึงตัดสินใจย้ายไปอาศัยอยู่ที่ Paris ระหว่างนั้น Reinecke ได้ประพันธ์ Concerto 4 บท และในปี ค.ศ. 1851 เริ่มสอนเป็นครั้งแรกที่ Cologne Conservatory ที่ประเทศเยอรมนี ในปี ค.ศ. 1860 Reinecke ถูกทาบทามให้เป็นผู้อำนวยการดนตรีที่ The Gewandhaus Orchestra และเป็นอาจารย์สอนเปียโนและการประพันธ์เพลงที่ Leipzig conservatory ซึ่งเป็นที่เดียวกับ Mendelssohn อาจารย์ของ Reinecke เคยสอนอยู่อีกด้วย Reinecke อาศัยอยู่ที่ Leipzig จนกระทั่งวาระสุดท้ายของชีวิต

Flute Concerto in D major ถือเป็นหนึ่งในผลงานชิ้นเยี่ยมของ Reinecke ประพันธ์ขึ้นในปี ค.ศ. 1908 เมื่อ Reinecke อายุ 84 ปี Reinecke ประพันธ์บทเพลงนี้หลังจากที่ลาออกจากการเป็นผู้อำนวยการดนตรีของวง The Gewandhaus Orchestra และไม่ได้สอนที่ Leipzig Conservatory แล้ว แต่ได้หันมาสร้างสรรค์บทประพันธ์มากขึ้น สไตล์การประพันธ์เพลงของ Reinecke ในบทเพลงนี้ยังคงอยู่ในสไตล์โรแมนติก Reinecke ให้ความสำคัญกับความลึกซึ้งของเนื้อหาบทเพลงมากกว่าการโชว์เทคนิคของเครื่องดนตรีเดี่ยว โดยกำหนดศัพท์ทางด้านอารมณ์ความรู้สึกไว้ในบทเพลงอย่างละเอียดตั้งแต่ขึ้นต้นบทเพลงซึ่งเป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญมากของเพลงยุคโรแมนติก Reinecke เรียบเรียงเสียงประสานวงออร์เคสตราได้อย่างชาญฉลาด วงออร์เคสตราไม่กลบเสียงของฟลูต ทั้งยังโอบอุ้มและขับเสียงฟลูตให้ออกมาได้โดดเด่นอีกด้วย บทเพลงนี้ความยาวประมาณ 22 นาที มีทั้งหมด 3 ท่อนที่แตกต่างกัน ท่อนแรกอยู่ในความเร็วปานกลาง มีทำนองอ่อนหวานและเต็มไปด้วยอารมณ์ ท่อนที่สองอยู่ในจังหวะช้า มีอารมณ์ค่อนข้างเศร้าและหม่นหมอง คล้ายกับบทเพลงร้อง Aria ในอุปรากร ท่อนสุดท้ายอยู่ในอัตราความเร็วปานกลาง ท่อนนี้เน้นทำนองที่เริ่มด้วยจังหวะยกมีอารมณ์สนุกสนาน และตื่นเต้น

Cabrioles for Flute and Piano ประพันธ์โดย André Jolivet (1905–1974)

André Jolivet (ค.ศ. 1905-1974) เป็นนักประพันธ์ยุคศตวรรษที่ 20 ชาวฝรั่งเศส เป็นที่รู้จักในฐานะนักประพันธ์ที่อุทิศตนเพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมดนตรีของฝรั่งเศส Jolivet สนใจศิลปะตั้งแต่วัยเยาว์ เริ่มเรียนการวาดภาพและเชลโล่เมื่ออายุ 14 ปี อย่างไรก็ตาม Jolivet ไม่ได้เรียนต่อทางด้านดนตรี เนื่องจากพ่อแม่ผลักดันให้เรียนต่อในวิทยาลัยครู ระหว่างที่ Jolivet ศึกษาอยู่ ก็ได้เป็นครูสอนอยู่ในโรงเรียนประถมแห่งหนึ่งในกรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส และถูกเกณฑ์ไปรับใช้ชาติในกองทัพฝรั่งเศส หลังจากที่ Jolivet กลับมาจากการเกณฑ์ทหาร ครูคนหนึ่งได้เห็นพรสวรรค์ด้านดนตรีของ Jolivet จึงผลักดันให้ Jolivet เป็นนักประพันธ์เพลงตามความฝันของเขา โดยแนะนำให้รู้จักกับ Paul Le Flem ครูสอนการประพันธ์เพลงคนแรกของ Jolivet โดยเริ่มปูพื้นฐานการประพันธ์เพลงตั้งแต่หลักการประพันธ์ Harmony และ Counter point

หลังจากที่ Jolivet ได้เดินทางไปฟังคอนเสิร์ตเพลงของ Schoenberg ก็หลงใหลในดนตรีไร้ศูนย์กลางเสียงทันที ครูของ Jolivet จึงแนะนำให้ไปเรียนกับ Edgard Varèse โดยศึกษาเทคนิคการประพันธ์ในยุคศตวรรษที่ 20 ทั้งหมด หลังจากนั้นในปี ค.ศ. 1936 Jolivet จึงก่อตั้งกลุ่ม La jeune France ขึ้นโดยร่วมมือกับ Olivier Messiaen, Daniel-Lesur และ Yves Baudrier กลุ่มนักประพันธ์สไตล์ Avant-garde เพื่อคิดค้นเทคนิคการประพันธ์ดนตรีแบบใหม่ขึ้นมา นอกจากนี้ยังเป็นอาจารย์สอนวิชาประพันธ์เพลงที่ Paris Conservatoire และด้วยความที่ Jolivet เดินทางอยู่บ่อยครั้ง ทำให้ได้รับอิทธิพลจากสำเนียงดนตรีในแต่ละประเทศ ทั้งประเทศในเอเชีย แอฟริกา และตะวันออกกลาง นำมาแปลงให้เข้ากับดนตรีฝรั่งเศส ทำให้สำเนียงบทประพันธ์ของเขามีเอกลักษณ์ชัดเจน Jolivet ผสมผสานเทคนิคการประพันธ์จากดนตรีในยุคก่อน ๆ และยุคศตวรรษที่ 20 Jolivet สร้างสรรค์บทประพันธ์ที่มีรูปแบบหลากหลายและประพันธ์ดนตรีให้กับวงแชมเบอร์ที่เขาผสมผสานขึ้นมาใหม่

Cabrioles for flute and piano เป็นบทเพลงสำหรับฟลูตกับเปียโน เป็นบทเพลงขนาดสั้น มีความยาวประมาณ 1.10 นาที ฟลูตทำหน้าที่บรรเลงทำนอง เปียโนทำหน้าที่เป็นแนวประสานส่วนใหญ่ ถึงแม้ว่าเสียงประสานของบทเพลงจะเป็นแบบใหม่ แต่โครงสร้างเพลงนี้ยังคงอิงอยู่กับดนตรีที่มีระบบศูนย์กลางเสียง บทเพลงนี้อยู่ในฟอร์ม ABA' โดยมีบทนำสั้น ๆ จำนวน 6 ห้อง บทเพลงนี้ในช่วง A มีศูนย์กลางเสียงอยู่ที่ Eb โดยสังเกตจากการย้ายโน้ต Eb อยู่บ่อยครั้ง ท่อน B ย้ายศูนย์กลางเสียงไปที่ Bb ซึ่งเป็นโดมิแนนท์ ของ Eb หลังจากนั้นจึงกลับมาที่ A' อีกครั้ง

Cabrioles เป็นบทเพลงขนาดเล็ก ซึ่งมีความหมายว่า ตลกขบขัน อารมณ์ บทเพลงโดยรวมมีความสนุกสนาน มีชีวิตชีวา ทำนองและจังหวะมีลักษณะคล่องแคล่ว ว่องไว นอกจากนี้ คำว่า Cabrioles ยังเป็นลักษณะท่าทางการกระโดดในศิลปะการแสดงบัลเลต์ ที่นักแสดงตัวตลกนิยมใช้เด่นอีกด้วย

ฉันทา พุ่งทอง

ผู้แสดงเดี่ยวฟลูต

ฉันทาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนราชวินิตมัธยม โดยเป็นประธานชมรมวงโยธวาทิตของโรงเรียน เริ่มศึกษาการบรรเลงฟลูตครั้งแรกกับอาจารย์สุทธิชาติ บุญทรพพ ได้เข้าร่วมการแข่งขันวงดนตรีระดับนานาชาติในรายการ Asian Symphonic Band Competition และ Music Festival in Singapore โดยได้รับรางวัลชนะเลิศประเภทวงดนตรี นอกจากนี้ยังมีโอกาสได้รับการคัดเลือกให้เข้าร่วมเป็นสมาชิกวงดุริยางค์เยาวชนไทย (TYO) ในปี พ.ศ. 2550 และได้รับคัดเลือกร่วมเป็นสมาชิกวง “Project Unity 2008” ของคุณบัณฑิต อึ้งรังสี

ตลอดการศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฉันทาได้ร่วมแสดงดนตรีในตำแหน่งที่หลากหลาย เช่น บรรเลงฟลูตและปิคโคโลในวงซิมโฟนีออร์เคสตราแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CU Flute Ensemble วงดุริยางค์เครื่องเป่ามหาวิทยาลัยศิลปากร (BSWO) และวงสยามซิมโฟนีเอ็ดตา นอกจากนี้ยังเคยเข้าร่วมกับคณะนักร้องประสานเสียง CU Concert Choir (CUCC) ในตำแหน่งเสียงเบส ในการแข่งขันด้านดนตรี ฉันทาได้เข้ารอบรองชนะเลิศ ประเภทเดี่ยว รายการเยาวชนดนตรีครั้งที่ 2 จัดโดยโรงแรมคอนราต เข้าร่วมการแข่งขันดนตรีระดับนานาชาติ ประเภทเดี่ยว ณ เมืองโอซาก้า ประเทศญี่ปุ่น ในรายการ Osaka Music International Competition ครั้งที่ 9 โดยเป็นตัวแทนประเทศไทย ระดับอุดมศึกษาในรอบชิงชนะเลิศประจำปี พ.ศ. 2551 และได้รับรางวัลเหรียญเงิน ประเภทเดี่ยว ในการประกวดรายการเยาวชนดนตรีแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 12 (Settrade) และเคยได้รับเชิญแสดงเดี่ยวร่วมกับวง SSO (Sunrise String Orchestra) และเคยเป็นผู้อำนวยเพลงในเพลง Gavotte ให้กับการบรรเลงจะเข้และวงเครื่องลม ในงานครุศาสตร์คอนเสิร์ต ครั้งที่ 31 จบการศึกษาระดับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับ 2 สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในโครงการรับนักเรียนผู้มีความสามารถพิเศษระดับชาติทางศิลปะตลอดการศึกษาในระดับปริญญาตรี ฉันทาได้ศึกษาการบรรเลงฟลูตในระดับปริญญาตรีกับอาจารย์สัมพันธ์ วิทยานคร และในระดับปริญญาโทกับอาจารย์กัลยาณี พงศธร ศึกษาการอำนวยเพลงเบื้องต้นกับอาจารย์ ดร.ภาวศุทธิ์ พิริยะพงษ์รัตน์

ปัจจุบันฉันทารับราชการเป็นทหารอากาศ ที่โรงเรียนดุริยางค์ทหารอากาศ กองดุริยางค์ทหารอากาศ ตำแหน่งครูวิชาดนตรี

อุษา นภาวรรณ

ผู้แสดงเปียโน

อุษาสำเร็จการศึกษารัฐศาสตรบัณฑิต (สาขาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาคดนตรีปฏิบัติ) วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล โดยเรียนเปียโนกับ ผศ.ดร.นภนันท จันทอรทัยกุล ในระหว่างศึกษาได้มีโอกาสเข้าร่วม masterclass กับนักเปียโนที่มีชื่อเสียงหลายท่าน อาทิ Peter Amstuz, Albert Sassman, Mikhail Solovei, Boris Berman, Peter Frankl และ Barry Snyder และเคยเข้าร่วม 9th Music Institute for Development of Personal Style in Memory of Jascha Heifetz at ที่ Southern Oregon University สหรัฐอเมริกา อุษาเคยเรียนเปียโนกับ อ.กรรณิการ์ อิศวาส, ดร.สุวรรณา วังโสภณ, Dr.Eri Nakagawa และ Prof.Mag. Margit Heider-Dechant

อุษาเข้าร่วม International Workshop & Masterclasses for Voice Training and Piano Accompaniment by Opera Plus and Flanders Opera Studio (Belgium) ที่จัดขึ้นทุกปี ที่ประเทศไทยและมาเลเซีย โดยเรียนการบรรเลงเปียโนประกอบการร้องกับ Hein Boterberg และเข้าร่วมโครงการในฐานะ Official pianist ตั้งแต่ปี พ.ศ.2553 เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน และเมื่อต้นปี พ.ศ. 2557 ในโครงการเดียวกันนี้ ได้เข้าร่วม masterclass กับ Graham Johnson นักเปียโนบรรเลงประกอบชาวอังกฤษที่มีชื่อเสียง

อุษามีผลงานการแสดงร่วมกับศิลปินทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติอย่างต่อเนื่อง เช่น อาจารย์ อภิชัย เลี่ยมทอง, อาจารย์กัลยาณ์ พงศธร, Jonathon Glonek, Julien Beaudiment, Trevor Wye และ Raphael Leone.

ขอบคุณ

ขอบคุณพ่อและแม่ที่เคารพ ขอบคุณที่ท่านรัก เลี้ยงดูและให้การสนับสนุนผมในทุกๆ เรื่องมาตลอด

ขอบคุณครอบครัวของผมทุก ๆ คนที่คอยเป็นกำลังใจให้ผมมาโดยตลอด

ขอบคุณน้ำอู๊ดที่คอยเฝ้าดูผมอยู่ข้างบนตลอดเวลา

ขอบคุณอาจารย์จากคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่านที่ให้เกียรติมาชมการแสดงในวันนี้

ขอบคุณอาจารย์สัณห์ชีพ วิทยานคร อาจารย์ที่เคารพรัก และสั่งสอนวิชาความรู้ให้ผมมาตั้งแต่ต้น

ขอบคุณอาจารย์กัลยาณ์ พงศธร พี่จ๊อบที่สอนวิชาการบรรเลงฟลูตให้ผมเข้าใจการเล่นได้มากขึ้น

ขอบคุณครูหนึ่ง ครูทิพย์ ผู้เห็นการเติบโตของผม ตั้งแต่ผมเริ่มเล่นดนตรี

ขอบคุณพี่เมิร์ฟ อาจารย์และพี่ชายที่แสนดีของผม ที่คอยให้คำปรึกษาผมมาโดยตลอด

ขอบคุณพี่รสพินนที่คอยให้คำปรึกษา และเป็นห่วงน้องชายคนนี้เสมอมา

ขอบคุณพี่เอมิ ที่มาร่วมเป็นส่วนหนึ่งของคอนเสิร์ตผมตั้งแต่ ป.ตรี จนมา ป.โท นะครับ

ขอบคุณพี่ไซค์ และวง SSO ที่เคยให้โอกาสในผมการแสดงเดี่ยวร่วมกับวง

ขอบคุณนาถสำหรับความช่วยเหลือในหลายๆ เรื่องตลอดมา

ขอบคุณอาม และหนูน เพื่อนที่ดีที่สุด ที่อยู่คอยเป็นกำลังใจกันมาตลอดเวลาและตลอดไป

ขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ที่มาให้กำลังใจในคอนเสิร์ตครั้งนี้

ขอบคุณขอบคุณโรงเรียนราชวินิต มัธยม และพี่น้องวงโยธวาทิตโรงเรียนราชวินิต มัธยม ทุกคน

ขอบคุณนักเรียนทุกคนของผม

ขอบคุณผู้ชมทุกท่านที่มาร่วมชมการแสดงในวันนี้

บทที่ 5

คำแนะนำและบทสรุป

5.1 คำแนะนำ

จากการศึกษาวิจัย ผู้แสดงควรประเมินความสามารถของตนเองก่อนที่จะเลือกบทเพลงที่นำมาแสดง จากนั้นจึงวางแผนการฝึกซ้อมให้เหมาะสมกับช่วงเวลา รวมถึงการเตรียมตัวด้านความพร้อมของร่างกายและจิตใจที่ต้องแบกรับความประหม่าซึ่งจะนำมาซึ่งความตึงเครียด และปรับสภาพให้อยู่ในสภาวะปกติให้เร็วที่สุดในวันและเวลาแสดงจริง นอกจากนี้ผู้แสดงเดี่ยวควรศึกษาและให้ความสำคัญกับแนว Piano accompaniment เป็นอย่างดีเพราะแนว accompaniment จะช่วยให้เข้าใจบทเพลงมากยิ่งขึ้น ควรจดจำแนวทำนองของ accompaniment ให้ได้มากที่สุด เพราะจะมีส่วนช่วยให้การเล่นเกิดความผิดพลาดน้อยที่สุด หรือเมื่อผิดพลาดผู้แสดงเดี่ยวสามารถสอดแทรกกลับเข้ามาได้อย่างทันท่วงที ควรศึกษาวิธีการเล่นของศิลปินแต่ละท่านที่มีชื่อเสียงจากช่องทางต่าง ๆ เช่น ซีดี วีซีดี และเว็บไซต์ทางด้านดนตรี เพื่อนำมาตีความ วิเคราะห์และนำมาเป็นแนวทางปรับใช้ในการแสดงของตนเอง ควรฝึกซ้อมทั้งโปรแกรมการแสดงในช่วงเวลาและสถานที่จริง เพื่อให้ร่างกายสามารถปรับสภาพตามได้

นอกจากนี้ยังสามารถนำข้อผิดพลาดจากการฝึกซ้อมในสถานที่จริง มาปรับแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้การแสดงจริงออกมาสมบูรณ์ที่สุด ก่อนขึ้นแสดงประมาณ 5 วันไม่ควรซ้อมหนักมากเกินไปเพราะจะทำให้สภาพร่างกายแบกรับความตึงเครียดจนทำให้วันการแสดงจริงไม่สมบูรณ์เต็มที่ ในวันแสดงควรพักผ่อนและทำสมาธิก่อนขึ้นการแสดงอย่างน้อยประมาณ 30 นาที ควรตรวจเช็คสภาพแวดล้อมโดยรอบ อาทิเช่น เครื่องปรับอากาศต้องมีอุณหภูมิที่เหมือนหรือใกล้เคียงกับเวลาฝึกซ้อมทุกครั้งที่ผ่านมา ไฟส่องสว่างพอดีต่อการมองเห็นโน้ตเพลง ไม่ส่องหน้าจนทำให้สายตาพร่ามัวและอาจทำให้อุณหภูมิร่างกายเปลี่ยนจนก่อให้เกิดอุปสรรคในการแสดง ซึ่งส่งผลให้ประสิทธิภาพในการแสดงลดลง

ตำแหน่งที่ทำการแสดงอยู่ในตำแหน่งที่เสียงไปทั่วทุกมุมห้อง โดยตำแหน่งดังกล่าวนักแสดงเปียโนประกอบสามารถสื่อสารกับนักแสดงเดี่ยวพลุ่ได้อย่างเต็มศักยภาพ สิ่งสำคัญอีกประการคือตรวจสอบสภาพเครื่องดนตรีให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ก่อนขึ้นแสดง

5.2 บทสรุป

วิทยานิพนธ์การแสดงเดี่ยวฟลูตนี้ ผู้แสดงได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากการศึกษาทักษะ การปฏิบัติเครื่องดนตรีกับอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการบรรเลงฟลูตทางด้านเทคนิควิธีการบรรเลงบท เพลงสำหรับฟลูตให้ได้มาตรฐาน โดยคัดเลือกบทเพลงที่ทรงคุณค่า จากนักประพันธ์ที่มีชื่อเสียงในยุค ต่าง ๆ รวมทั้งศึกษาประวัติของผู้ประพันธ์ ประวัติบทเพลง รูปแบบการประพันธ์ที่ใช้ในแต่ละบทเพลง เพื่อมาสนับสนุนการฝึกซ้อมสำหรับการแสดงต่อสาธารณชน ซึ่งผู้แสดงได้รวบรวมองค์ความรู้จาก การศึกษาวิชาดนตรีปฏิบัติ สัมมนาลีลาการบรรเลง สัมมนาดนตรีศตวรรษที่ 20 และ จากหลักสูตร ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาดุริยางคศิลป์ตะวันตก ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการ แสดงเดี่ยวในครั้งนี้ได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังเป็นแนวทางในการฝึกซ้อมการแสดงให้มีคุณภาพและ สามารถต่อยอดในการแสดงครั้งต่อไปได้

การแสดงเดี่ยวในครั้งนี้ผู้แสดงมีความประสงค์เป็นอย่างยิ่งที่จะนำความรู้ ความสามารถที่ได้ ศึกษาหาความรู้จากประสบการณ์ในการแสดงเดี่ยวไปถ่ายทอดแก่เยาวชนรุ่นใหม่ที่ยังขาดโอกาสใน การเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีฟลูตจากผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และความชำนาญ อีกทั้ง ยังเป็นการต่อยอด และพัฒนาวงการดนตรีตะวันตกในประเทศไทยให้คงอยู่สืบไปและได้ มาตรฐานสากลทัดเทียมนานาประเทศ

สุดท้ายนี้ผู้แสดงหวังว่าวิทยานิพนธ์เล่มนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจศึกษาวิธีการแสดงเดี่ยว ฟลูตสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการแสดงเดี่ยวของตนเองได้ตามสมควร

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

ณัชชา พันธุ์เจริญ (2552). *พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เกศกะรัต.

ณัชชา พันธุ์เจริญ. (2552). *สังคีตลักษณ์และการวิเคราะห์* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เกศกะรัต.

ณัชชา พันธุ์เจริญ. (2553). *ทฤษฎีดนตรี* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศศิ พงศ์สรายุทธ. (2553). *ดนตรีตะวันตกยุคบาโรกและคลาสสิก* (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

André Jolivet. (1957). *Cabrioles*. Gérard Billaudot Éditeur.

Carl Reinecke. *Flute Concerto in D major*. Breitkopf & Härtel.

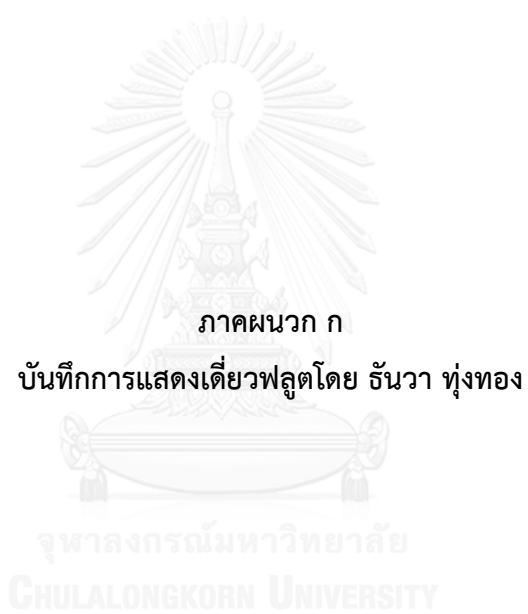
Paul Hindemith. (1936). *Sonata for Flute*. B. schott's Söhne, Mainz.

Telemann. *Fantasia No.7 in D major from 12 Fantasias for Transverse Flute*.
Bärenreiter.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

การแสดงเดี่ยวฟลูตโดย ธันวา ทุ่งทอง
(A FLUTE RECITAL BY THANWA THUNGTHONG)

การแสดงเดี่ยวฟลูตจัดแสดง ณ ห้อง แสดงดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วันพฤหัสบดีที่ 31 มีนาคม 2559
รายการแสดงประกอบด้วยบทเพลงจำนวน 4 เพลงดังนี้

1. Fantasia No.7 in D major from 12 Fantasias for Transverse Flute ประพันธ์โดย Georg Philipp Telemann
2. Sonata for Flute and Piano ประพันธ์โดย Paul Hindemith
3. Flute Concerto in D major ประพันธ์โดย Carl Reinecke
4. Cabrioles for Flute and Piano ประพันธ์โดย André Jolivet

รวมเวลาในการแสดงทั้งสิ้น 1 ชั่วโมง

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ ฉันทา พุ่งทอง

วัน เดือน ปีเกิด 6 ธันวาคม 2531

ประวัติการศึกษา ระดับประถมศึกษา โรงเรียนราชวินิต

ปีการศึกษา 2538-2543

ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนราชวินิต มัชฌิม

ปีการศึกษา 2544-2549

ครุศาสตรบัณฑิต (ดนตรีศึกษา)

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2554

ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (การแสดงดนตรี)

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2558